

Svečano proslavljena svetkovina sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije

"Sveti Dujme pomози nam da uvidimo bogatstvo obitelji – izvora života i radosti", istaknuo je u pozdravnome govoru nadbiskup Barišić, a blagdansku euharistiju predslavio je šibenski biskup Rogić

Proslavljena 120. obljetnica rođenja bl. Alojzija Stepinca

Na svečanoj misi u Stepinčevom rodnom Krašiću, u homiliji se biskup Mrzljak osvrnuo na Stepinčeva pisma iz krašićkog uzništva, poslana na razne adrese, koja su ilegalno, uz nemale teškoće, putovala raznim osobama iz kleričkog i redovničkog života, ali i mnogim kršćanskim laicima, kao i njegovoj rodbini

Priopćenje Stalnog vijeća HBK

Župni uredi naših nad/biskupija minulih su dana primali dopise od građanskih inicijativa: Istina o Istanbulskoj i Narod odlučuje glede prikupljanja potpisa za referendum sa zamolbom da o njima izvijeste vjernike u crkvama i omogućе prikupljanje potpisa u crkvenim prostorima. Autori navedenih dopisa ističu da su o tome obavijestili hrvatske biskupe, što može stvoriti određene nejasnoće. Stalno vijeće Hrvatske biskupske konferencije smatra da takve aktivnosti nisu primjerene sakralnom prostoru, te da se o njima u crkvi ne daju obavijesti kako se ne bi opterećivalo nedjeljno bogoslužje, stoji u priopćenju Stalnoga vijeća HBK

Domovinske vijesti

Teološki četvrtak o sofrologiji

21. obljetnica smrti biskupa Severina Perneka

Svećenički dan Sisačke biskupije

Poruka biskupa Petanjka za Nedjelju turizma

Hodočašće djece s područja Požeške biskupije u Voćin

Stepinčev 120. rođendan proslavlja se na Trnjanskoj Savici

Svečanost otvaranja moćnika sv. Dujma

U Gospiću održana sjednica Prezbiterskoga vijeća

Susret trajne formacije mladih svećenika i đakona u Požegi

Zavjetna svetkovina Gospe od Zečeva

Hodočašće sportaša u svetište Majke Božje Bistričke

Crkva u Hrvata

U Göpingenu proslavljen blagdan bl. Jakova Zadrana

Kardinal Bozanić na proslavi 60. obljetnice HKM Stuttgart

Proljetni susret hrvatskih rimskih studenata

Kardinal Bozanić predvodio misu u HKM Stuttgart

Inozemne vijesti

Održan sastanak članova Njemačke BK s voditeljima dikasterija

Svete Stolice

Objavljena uputa "Studiji kanonskog prava u svjetlu reforme ženidbenog postupka"

Papa se susreo s članovima Neokatekumenskog puta

Papa pohodio rimsku župu i blagoslovio dom za osobe s posebnim potrebama

Novi dokument Međunarodne teološke komisije o sinodalnosti

Objavljen Statut Dikasterija za laike, obitelj i život

Prilog dokumenti

Krštenje – izvor života

Poruka za Dan posvećenja klera 2018.

Krštenje – novo rađanje (Rim 6, 3-4)

Domovinske vijesti

Teološki četvrtak o sofrologiji

Zagreb, 26.4.2018. (IKA) - Teološki četvrtak Kršćanske sadašnjosti u mjesecu travnju održan je 26. travnja o temi „Sofrologija – Svijest i liječenje duhovnim i tjelesnim potencijalima“, a gosti predavači bili su prof. dr. Miroslav Prstačić, predsjednik Hrvatske udruge za psihosocijalnu onkologiju i voditelj Kabineta za sofrologiju i komplementarne potporne terapije u prostorima Hrvatske lige protiv raka u Klinici za tumore u Zagrebu, te izv. prof. sc. Suzana Vuletić, prodekanica za nastavu na KBF-u u Đakovu i predavačica bioetike te moralnoga bogoslovlja na istoj Teologiji.

Prikazavši putem prezentacije razna znanstvena ostvarenja na području sofrologije, kako u svijetu tako i u nas, prof. Prstačić pojasnio je da se u sofrologiji radi o holističkom pristupu čovjekovoj svijesti o samome sebi i općenito o životu. Povezanost uma, duha, tijela i otkrivanje svijesti o samome sebi prisutna je u čovječanstvu od najstarijih davnina, a sam pojam sofrologija dolazi od grčkoga izraza „sos“, što znači sklad, ravnoteža i „phreen“, što znači duh, svijest, odnosno razum, dok je „logos“ uobičajen pojam koji se koristi za znanost te „sofija“ za znanje. U tumačenju Europskog instituta za sofrologiju i psihoterapiju u Parizu, sofrologija je istodobno filozofija, znanosti i terapija. Ona ima za cilj istraživanje i podržavanje životnih potencijala ljudskog bića. Što više proučavamo snagu podsvjesnog prema svjesnome, to više otkrivamo nešto što ne znamo o životu, rekao je dr. Prstačić te pojasnio da je razumijevanje misterija već samo liječenje.

Važan je estetski, odnosno umjetnički doživljaj života, a kad se radi o boli i o trenucima kad se radi o strahu, sofrolog pokušava inducirati osjećaj ushita, zadovoljstva i sreće. Nadovezavši se upravo na pitanje odnosa prema boli i patnji dr. Vuletić u svome je izlaganju pokazala važnost vjere, odnosno religioznih doživljaja koji čovjeku mogu pomoći u prihvaćanju i čak nadvladavanju patnje. „Čovjekovo tjelesno i psihičko zdravlje u velikoj mjeri ovisi i o duhovnom zdravlju. Ukoliko je narušeno tjelesno zdravlje, posljedice se manifestiraju i na čovjekovu psihu i duh, budući da se ustvrdilo da mnoge bolesti tijela i psihe imaju svoje korijene i na duhovnoj razini čovjekovog bića“ istaknula je na početku prof. Vuletić te istaknula kako sveti Ivana Pavao II. u svome pismu Spasonosno trpljenje, s velikom dozom suosjećajnosti ističe: 'Čovjek trpi na razne načine koje medicina često ne dohvaća ni svojim najrazvijenijim specijalizacijama. Patnja je nešto šire od bolesti, nešto složenije i dublje ukorijenjeno u samu ljudsku narav'. Stoga je za integralni medicinski pristup, nužan holistički tretman svih dimenzija".

Potom je predavačica podsjetila na razlikovanje boli i patnje te religioznosti i duhovnosti te navela više primjera raznih autora, znanstvenika i teologa koji smatraju da je religioznost vrlo značajan čimbenik u prevladavanju boli i patnje. „Sociolog Thomas O'Dea tvrdi da je religija poput našeg obrambenog mehanizma vjerovanja koji nam pomažu protiv uznemirujućih sumnji i tjeskoba izlaska iz krize. I sociolog Emil Durkheim smatra da vjernik nalazi psihološku potporu. Onkolog, Buckman, smatra da: „odnos pomoću molitve između vjernika i Boga može imati jako terapijsko djelovanje“. Istaknuti protagonisti psihologije religioznosti (William James, Carl Jung, Erich Fromm, Erik Erikson, Jean Piaget, Frederic Skinner, Gordon Allport, Abraham Maslow, Rollo May, Viktor Frankl i brojni ostali) isticili su važnost

psihologijskog proučavanja religije i duhovnosti kako bi se pojedinca razumjelo u cjelini. Na religiju su gledali kao na vrijedan i pozitivni faktor za ljudski život i pretpostavka za duševno zdravlje, ističući da religija može afirmirati vrijednosti u vlastitom životu te poticati na etičku svijest i osobnu odgovornost.

Psiholog Allport pripisuje religioznosti bitan doprinos duševnom zdravlju, budući da se religioznosti najjače fokusiraju temeljne čovjekove potrebe. Ona je „spontani odgovor na nesigurnost“, sadržajima u kojima pokušava uzdah pretvoriti u smirenje; potlačenost u jednakost; nepravdu u pravednost, patnju u jakost podnošenja, bol u spasonosno trpljenje... Psihijatar Carl Gustav Jung smatra da je bol duše u korijenu mnogih fizičkih oboljenja, duhovnih ili egzistencijalnih bolesti. Utemeljitelj logoterapije Viktor Frankl smatra da je gubitak smisla života i duševna bol, u dnu mnoštva psihičkih i somatskih bolesti. Autori Zohar i Marshall u svojoj knjizi, Duhovna Inteligencija, su mišljenja kako su duhovne bolesti uzrokovane odvojenošću od sebe, drugih i Boga, čime se stvara osjećaj nemoći da se stupi u dodir s integrativnim središtem u sebi i uzrokuje 'egzistencijalni vakuum', kako ga naziva Frankl.

Teolozi Urs von Balthasar i Karl Rahner ističu da je samo prirodnoznanstvena interpretacija bolesti nedovoljna, jer se zadržava na površinskoj razini simptoma i ne vidi da iza njih stoje dublji uzroci. Tvrdi da su pojave somatske bolesti materijalne slike onoga što se događa u duhu", rekla je, među ostalim prof. Vuletić.

Na kraju se, kao i obično, razvila bogata diskusija, a voditelj susreta don Anton Šuljić uputio je sve na vrijedne naslove koje je i tom prigodom Kršćanska sadašnjost ponudila publici te je najavio, kako izvještava mrežna stranica Kršćanske sadašnjosti, sljedeći susret za 24. svibnja o temi „Rod i spol u Bibliji i crkvenome učiteljstvu“.

Okučani: Misa na spomen poginulih hrvatskih branitelja i civilnih žrtva u akciji "Bljesak"

Okučani, 1.5.2018. (IKA) - Prigodom 23. obljetnice vojno-redarstvene akcije „Bljesak“, 1. svibnja požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s vojnim biskupom Jurom Bogdanom, vojnim svećenicima i svećenicima Novogradiškog dekanata na čelu s dekanom Željkom Volarićem predvodio je u župnoj crkvi Sv. Vida u Okučanima misu za Domovinu i na spomen poginulih hrvatskih branitelja i civilnih žrtva u navedenoj akciji. Na početku slavljia pozdravio je nazočne svećenike i vjernike, među njima Kolindu Grabar-Kitarović, predsjednicu Republike Hrvatske, Gordana Jandrokovića, predsjednika Hrvatskoga Sabora, Andreja Plenkovića, predsjednika Hrvatske Vlade i druge javne dužnosnike. S posebnim osjećajima poštovanja i zahvalnosti pozdravio je hrvatske branitelje, predvođene invalidima domovinskog rata te im kazao da je po njima na svoj način ovdje prisutna sva žrtva i plemenitost koju su posvjedočili mnogi sudionici vojno-redarstvene akcije „Bljesak“. Pozvao je nazočne da u ovoj svetoj misi povjere Isusu Kristu žrtvu onih koji su položili svoje živote za Domovinu i mole da ih Pobjednik nad zlom i smrću nagradi za to djelo plemenitosti.

Na početku homilije biskup je kazao nazočnima da im ne želi održati neki svoj govor, nego omogućiti Isusu Kristu da im on kao Pobjednik nad smrću protumači što je to mir. Naime, On u današnjem evanđelju, opraštajući se od učenika

kaže da im daje svoj mir, ali ne kao što ga daje svijet. On je mirotvorce uvrstio među blažene, nazvavši ih sinovima Božjim. Biskup se zapitao, je li prikladno o tome govoriti prigodom spomena vojne pobjede „Bljesak“, podsjetivši kako je kancelar pruskog kraljevstva Otto von Bismarck jednom izjavio da se - polazeći od blaženstava - ne može voditi rat a još manje ga dobiti. Još je biskup dodao da se obrambene doktrine i danas ravnaju po starom latinskom načelu: „Si vis pacem, para bellum“ - „Ako hoćeš mir, spremaj rat“. Ustvrdio je da treba dopustiti Isusu Kristu neka nas uvede u duboke dimenzije postojanja koje ne uspijevamo dohvatiti u našoj svakodnevnoj zaokupljenosti ostvarivanjem naših projekata, a ta dubina je vječna Božja ljubav u kojoj se krije istina i smisao našeg postojanja, te da u njezinu svjetlu valja promatrati i ono što se dogodilo u akciji „Bljesak“.

Biskup je podsjetio kako mir o kojem govori Isus u evanđelju nije tek izvanjska okolnost, odsutnost ratnog sukoba i nasilja, nego unutarnje stanje pojedinog čovjeka, ispunjenost njegovom ljubavlju koja oslobađa od zla i sebičnosti, stvarnost koju ne može svijet dati niti je možemo izboriti svojim sredstvima. Pojasnio je to na Pavlovu primjeru, koji je zahvaćen Isusom Kristom prestao biti mrzitelj i nasilnik, svjedočio ga i naviještao kao svoj vlastiti mir. To njegovo naviještanje nailazilo je na otpor kod nekih Židova, zavidnih što ga mnoštva slušaju, te su huškali mnoge protiv njega, odlučili ga ubiti i onemogućiti da ljudi postanu dionicima djela koje je Bog za njih ostvario u Isusu Kristu. Njihova zavist se pretvorila u netolerantnost, a netolerantnost u nasilje i ubojstvo. Međutim, naglasio je biskup, to nasilje nije ugasilo Pavlov misionarski žar po kojem je navještaj o Isusu Kristu dospio u mnoge krajeve tada poznatog svijeta, među njima djelomice i u one koje su naselili Hrvati. Podsjetio je da je taj živi Isus Krist bio prisutan u našem narodu tijekom trinaest stoljeća i bio naš mir, te da je razložno na temelju toga povijesnog iskustva s njime napraviti i danas životne račune s obzirom na istinu o nama i smisao našeg postojanja, poručio je biskup, te mu vjerom otvoriti pristup u naše živote i osloboditi se straha. Spomenuo je kako mala djeca imaju najveće povjerenje u svoju majku, jedino u majčinu naručju osjećaju se sigurno i mirno, a ostaju uznemirena i prestrašena kad se nalaze u tuđim rukama. Mir se događa u našim srcima kad vjerujemo da je Isus Krist ljubavlju Božjom pobijedio smrt i kad polažemo svoju sudbinu u njegove ruke, oslobađamo se egzistencijalnog straha. Pozvao je nazočne da svojom vjerničkom oslonjenošću na Isusa Krista pobijede sebičnost i strah od drugoga, koji susrećemo privatno i javno, u politici i na drugim razinama. Bog nam je u Isusu Kristu posvjedočio kako je sav usmjeren na čovjekovo dobro, i potaknuo nas da se zauzimamo za dobro drugih kako bi bilo dobro i nama, ustvrdio je biskup. Djelujući sa sebičnih polazišta koja se brinu samo da meni bude dobro, bez obzira na drugoga, potičemo nemir, razdore i sukobe te ostajemo vlastiti zarobljenici. Kazao je da smo to na poseban način osjetili u nedavnome ratu, po onima koji su - polazeći od svoje nacionalne isključivosti - uspostavili sebičnost za načelo ponašanja, pribjegli nasilju, ugrozili slobodu i mir.

Biskup je podsjetio kako je mir i slobodu potrebno braniti kad su ugroženi, i da su to na najbolji način činili oni hrvatski branitelji, koji su kao vjernici bili u srcu i savjesti slobodni od mržnje i zla, nisu vodili zločinački rat, nego branili svoju slobodu, donoseći je i drugima. Podsjetio je kako je papa Ivan Pavao II. usred najtežih bombardiranja Sarajevo pozivao na ljubav prema neprijatelju i to tako da se i silom zaustavi njegovu ubojitu ruku, koja - nanoseći drugome zlo - samoga sebe moralno ubija. Biskup je potaknuo na zahvalnost prema hrvatskim braniteljima,

napose prema onima koji su položili živote u vojno-redarstvenoj akciji „Bljesak“, pozvao na molitvu i za nevine žrtve kojih je bilo i na srpskoj strani, izložene stradanju zbog krivih procjena i odluka njihova vodstva.

Nakon popričesne molitve biskup Škvorčević je predvodio molitvu Isusovoj Majci za Domovinu. Na svršetku slavlja zahvalio je vojnom biskupu Juri Bogdanu i drugim nazočnima za sudjelovanje na svetoj misi. Zamolio je uskrslog Gospodina da im svima osposobi srca te budu širitelji mira, i na sve nazočne kao i na hrvatsku Domovinu zazvao Božji blagoslov.

Planinarenje bogoslova na Sveto Višarje (Monte Lussari) Majci Božjoj od Visina

Zagreb, 1.5.2018. (IKA) – Osmorica bogoslova Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu i rektor mr. Anđelko Koščak su na blagdan sv. Josipa radnika 1. svibnja planinarily na Sveto Višarje ili Monte Lussari (1790 m) Majci Božjoj od Visina. U crkvi Majke Božje slavili su misu. Tamo su susreli svećenika Franca Urbaniju koji je zajedno s tadašnjim zagrebačkim pomoćnim biskupom Vladom Košičem sudjelovao u postavljanju spomen ploče u čast bl. Alojziju Stepincu koji je kao zagrebački nadbiskup 3. kolovoza 1936. planinario na Triglav. Ta je spomen ploča postavljena u kapeli Majke Božje Snježne na Kredarici podno Triglava.

Nakon misnoga slavlja uslijedila je okrepa, obilazak vrha, fotografiranje i razgledavanja. Na povratku u Zagreb svratili su u slovensko nacionalno svetište Majke Božje Pomagaj u Brezju.

Biskup Palić pohodio župu sv. Mihaela Arkandela u Dolu na otoku Hvaru

Novi hvarski biskup podijelio prvu krizmu kao biskup trootočke biskupije

Dol, 2.5.2018. (IKA) – Novi hvarski biskup Petar Palić, zaređen 30. travnja u katedrali Sv. Stjepana I., pape i mučenika, u Hvaru pohodio je na blagdan sv. Josipa Radnika u utorak 1. svibnja župu sv. Mihovila Arkandela u Dolu na otoku Hvaru. U toj je župi prvi put kao biskup trootočke biskupije podijelio sakrament krizme mladim župljanima kojih je bilo desetero. Uz biskupa Palića suslavili su dekan Hvarskoga dekanata preč. Emil Pavišić, župni vikar u Hvaru Ivan Jurin i domaći župnik Mario Zelanović. U liturgijskome slavlju asistirao je đakon Hvarske biskupije Toni Aviani. Dobrodošlicu biskupu Paliću u ime župe uputio je mjesni župnik, poručivši kako je dolazak hvarskoga biskupa u tu župu njegov prvi javni nastup poslije biskupskoga posvećenja. U ime mladih krizmanika biskupa je pozdravila Barbara Radonić.

Poslije misnoga slavlja biskup Palić zadržao se s dolskim vjernicima pred župnom crkvom. Mnogi su čestitali biskupu na događaju njegova posvećenja. Za zajedničkim stolom uz biskupa i pristigle svećenike bili su tamošnji crkvinari, njih petero i kantaduri koji su pjevanjem uveličali misno slavlje, uz orguljsku pratnju s. Elvire Žižić, članice Družbe sv. Vinka Paulskoga.

21. obljetnica smrti biskupa Severina Perneka

Dubrovnik, 2.5.2018. (IKA) - Misa zadušnica u povodu 21. obljetnice smrti blagopokojnog dubrovačkog biskupa Severina Perneka, služena je u srijedu 2. svibnja u dubrovačkoj katedrali koju je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić uz koncelebraciju don Hrvoja Katušića,

generalnog vikara Dubrovačke biskupije, don Stanka Lasića, katedralnog župnika i osobnog tajnika biskupa Perneka te drugih svećenika.

U propovijedi biskup Uzinić osvrnuo se na evanđeoski ulomak koji govori o povezanosti s Isusom koja je temelj za bilo kakvu plodnost. Tu temu na poseban način povezao je s nazočnim prvopričesnicima iz katedralne župe Gospe Velike i njihovim roditeljima.

„Vi roditelji sigurno želite da vaša djeca jednog dana kada budu odrasli ali i već sada donose plodove, da čine dobro, jer svi mi želimo činiti dobro, a da bismo znali što je dobro i da bismo dobro mogli činiti preduvjet je naša povezanost s Bogom, a tu povezanost omogućuje nam Isus i ono što će se dogoditi na prvoj pričesti vaše djece jest produbljenje povezanosti s Bogom koja je počela već u trenutku krštenja“, rekao je. Biskup se nadovezao na sv. Atanazija čiji se blagdan slavio taj dan. Kazao je kako se tog sveca može povezati s prvim čitanjem iz Djela apostolskih koje govori kako je prva Crkva bila podijeljena oko jedne važne teme, tj. o odnosu prema kršćanima koji dolaze iz poganstva.

„Sv. Atanazije živio je također u vremenu kad se dogodila jedna druga podjela Crkve, ta podjela dovela je u pitanje Isusovo božanstvo odnosno samu bit kršćanstva. Sv. Atanazije bio je jedan od predvodnika obrane Isusova božanstva no zbog onih koji su smatrali drukčije dosta je trpio i bio progonjen. Upravo zato što je bio povezan s Isusom, ništa ga nije moglo rastaviti od one ljubavi prema Isusu Kristu“, pojasnio je.

Biskup Uzinić u propovijedi se prisjetio blagopokojnog biskupa Severina Perneka. Ustvrdio je kako mu se nažalost čini da je i život biskupa Perneka bio povezan s prvim čitanjem i podjelama unutar Crkve koje je osjetio i zatekao u Dubrovniku kao biskup, a koje su se odrazile na njega i njegov život.

„To nije jedini problem s kojim se suočavao, njegovi obiteljski problemi i tragedije a onda i osobna nesreća obilježile su njegov život, no sve to ga nije, jer je bio duboko povezan s Isusom Kristom, rastavilo od Isusa Krista i od one njegove ljubavi, koju je kao dubrovački biskup u patnji nastojao svjedočiti“, istaknuo je biskup.

Biskup Uzinić je kao i protekle godine pročitao kratki esej opisuje biskupa Perneka i njegov život, a ti eseji mogu i onima koji su ga poznavali a nisu se prije s tim tekstovima susretali otkriti jednu istančanu dušu koja je puno patila. Biskup Pernek nije u toj patnji bio kolebljiv u svojoj vjeri nego je bio osobito povezan s Blaženom Djevicom Marijom, onom koja se u mjesecu svibnju posebno slavi.

„Bio je neobično vezan upravo za Blaženu Djevicu Mariju i ovaj mjesec u kojem ga je Bog pozvao sebi, mislim da nije slučajno, kao što možda nije slučajno da je upravo u tom mjesecu završio u bolnici, kao niti da je ovu zbirku nazvao 'Drhtaj srca' u kojoj je prvo poglavlje nazvano Svibanj u bolnici“, rekao je biskup.

Na kraju mise biskup je izmolio molitvu za dušu pokojnog biskupa Perneka, čije je tijelo ukopano u sakristije dubrovačke katedrale.

Mons. dr. Severin Pernek, sin Franje Perneka i Ane von Schneeberg, rođen je 9. studenoga 1924. u Travniku. Kako mu je otac zbog potrebe službe često selio osnovnu školu je pohađao u različitim mjestima. U Travniku je, kao sjemeništara Banjolučke gimnazije, od 1935. godine pohađao gimnaziju i tu maturirao 1943. godine. Filozofsko-teološki studij započeo je u Sarajevu, no nakon zatočeništva i križnog puta, završio ga je u Zagrebu, 1949. godine.

Za svećenika je zaređen u Zagrebu, 29. lipnja 1948. na naslov Banjolučke biskupije. Od 1949. godine pastoralno je djelovao u župama Prijedor i Bosanski Novi, zatim je postao

biskupov tajnik u Banjoj Luci, a uz to obavljao službe propovjednika u katedrali, rektora katedrale, kancelara u Ordinarijatu, katehete i župnika do 1960. godine. Studij kanonskog prava na Lateranskom sveučilištu u Rimu završio je u ožujku 1964. g. Vratio se u Banju Luku na službu katedralnog župnika i generalnog vikara biskupije, gdje ga 10. travnja 1967. zateklo imenovanje dubrovačkim biskupom. Biskupsko posvećenje primio je u Zagrebu, 18. lipnja 1967. po nadbiskupu Mariu Cagni, apostolskom delegatu u ondašnjoj državi. Dubrovački biskupiju preuzeo je 23. srpnja 1967. godine, a biskupsko geslo bilo mu je: "Veritati in caritate" (Služiti istini u ljubavi). Preminuo je 2. svibnja 1997. godine u Dubrovniku, a pokopan je u sakristiji Stolne crkve 5. svibnja 1997. godine.

Supetar: Proslavljen blagdan sv. Viktora

Svako umiranje na račun drugoga, u korist drugoga, ima drugo ime koje se zove ljubav, a nema ljubavi bez žrtve, bez umiranja sebi samome. Nitko ne može biti mučenik samo zato što je ubijen ili jer je izgubio život. Može biti mučenik samo zato što je to učinio iz ljubavi, za druge, za njihovo dobro ili uspjeh u životu

Supetar, 2.5.2018. (IKA) – Božji puk grada Supetra na otoku Braču okupio se u srijedu 2. svibnja oko groba svetoga Viktora mučenika u crkvi Navještenja Marijina gdje je proslavljen svečev blagdan. Sv. Viktor suzaštitnik je grada i župe sv. Petra. Svečeva raka nalazi se ispod glavnoga oltara župne crkve čiji su zemni ostaci doneseni u grad Supetar iz rimskih katakombi na Mali Uskrs 1853. godine po odobrenju pape Pija IX. peligom "Godibile". Štovanje sv. Viktora brzo se proširilo u Supetru i u okolnim bračkim župama. Slavlje mučenika započelo je i znatno ranije, još 1673. godine, kada je Ivan Andreis, hvarski biskup, darovao relikviju sv. Viktora Supetranima.

Večernje koncelebrirano misno slavlje u čast sv. Viktora predvodio je profesor biblijske teologije na Katoličkomu bogoslovnom fakultetu u Splitu dr. Marinko Vidović u zajedništvu s dekanom Bračkoga dekanata Tonijem Plenkovićem, i svećenicima Androm Ursićem, Ljubomirom Galvom, Jurom Martinićem, Tončijem Kusanovićem, Jakšom Rubinićem i umirovljenim svećenikom Ivicom Eterovićem. "Kad pobjeđujemo uvijek smo radosni. Premda često ono što smatramo pobjedom i nije pobjeda, i ono što mi držimo porazom može biti naša pobjeda, i kroz pobjede i kroz poraze čovjek dozrijeva, raste prema novom čovjstvu. To je uostalom svrha ljudskog i kršćanskog života", poručio je predvoditelj u uvodu u liturgijsko slavlje. Ustvrdio je pritom da je čovjekov najveći poraz udaljavanje od samoga sebe, a time onda i udaljavanje od Boga.

U homiliji je govorio o svijetu koji je obilježen ljudskim nastojanjima za uspjehom, pobjedom i ostvarenjem svakoga dobra i pobjede nad zlom. Upozorio je, pritom, kako čovjek u vlastitu životu osjeća nemoć pred određenim stvarnostima koje ga pobjeđuju, koje su jače od njega i kojima mora pristupiti u svjetlu vjere. Svijet voli pobjednike, ne samo u sportu, ne samo u natjecanju. Svijet slavi pobjednike i gleda na njih kao na idole, kao na nekakav model života. Vrijedno je to ako se do pobjede dolazi trudom, naporom, vježbanjem. Svijet se razvijao i razvija upravo kroz pobjednike. Čovjek je pobjednik svijeta. Pobjedio je najprije životinju, pa je i zemlju podredio sebi da rodi plodom. Upoznavajući prirodne zakone sve je primjenjivao kako bi njemu služilo i tako sebi pokorio prirodu. No, ima nešto što čovjek neće ili će teško pobijediti, a to je njegova osobna priroda. Čovjek sam sebe teško pobjeđuje. Svoj egoizam i usmjerenje prema samome sebi. Svaki se čovjek s tim problemom muči u sebi samome.

Osim toga, postoji jedna činjenica pred kojom čovjek ne uspijeva, a to je činjenica smrti. Koliko se god trudili, uvijek se od nje osjećamo poraženi. Čovjek se osjeća poražen pred njezinom moći. Koliko god čovjek govorio protiv zla, svjestan je da ne uspijeva, svjestan je da svi njegovi napori ostaju često bez ploda. Upravo tu čovjek gubi svoje čovječstvo, biva poražen u svojoj svakodnevnoj smrti. Čovjek je pozvan prihvatiti smrt kao sastavni dio života. U tome su uspijevali sveci i mučenici. Oni su to shvatili i živjeli. Posebno sveci koji su bili spremni svoju krv proliti za vjeru, ideale i uvjerenja, poručio je, između ostalog, propovjednik. Osvrnuvši se na štovanje sv. Viktora, suzaštitnika grada Supetra, ustvrdio je kako sv. Viktor nosi ime pobjednika. Je li to njegovo ime ili ste mu vi to ime dali, svakako je znakovito. Tražili ste pobjednika, nekoga tko će uprizoriti pobjedu nad smrću, pobjedu nad zlom, poručio je dr. Vidović. Ustvrdio je kako svako vrijeme ima svoje mučenike. Svako umiranje na račun drugoga, u korist drugoga, ima drugo ime koje se zove ljubav, a nema ljubavi bez žrtve, bez umiranja sebi samome. Nitko ne može biti mučenik samo zato što je ubijen ili jer je izgubio život. Može biti mučenik samo zato što je to učinio iz ljubavi, za druge, za njihovo dobro ili uspjeh u životu. Krv mučenika uvijek je bila sjeme novih kršćana i ne samo kršćana nego ljudi koji su opredijeljeni za Boga, koji su sposobni toga dalekoga i nevidljivoga Boga osjetiti u svojem životu i tu ga živjeti kroz čovjeka i preko čovjeka, poručio je dr. Vidović.

Poslije mise u ophodu po gradskoj rivi nošeno je poprsje sv. Viktora uz pobožno sudjelovanje vjernika. U crkvenome slavju asistirali su bratimi tamošnje bratovštine Sv. Roka odjeveni u bratimsko ruho. Za misnoga slavlja i u ophodu pjevanje je predvodio crkveni zbor Sv. Cecilije pod ravnanjem s. Dominike Šašo, uz orguljsku pratnju maestra Krešimira Klarića iz Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu. Nakon euharistijskoga slavlja vjernici su se zaustavljali u molitvi pred sarkofagom u kojemu se nalazi tijelo sv. Viktora i u molitvi upućivali zazive za svoje osobne i obiteljske poteškoće. Svecu se utječu u zagovor osobito putnici i pomorci. Osim na blagdan sv. Viktora, svečev grob otvara se i na zahtjev vjernika osobito u teškim trenucima, kako za pojedince tako i za grad.

Tribina o teologiji tijela u Rijeci

Povod raspravi o ovoj temi bilo je predstavljanje dviju slikovnica, „Bog ima svrhu za djevojčice i za dječake“ i „Svako tijelo ima nešto za reći“, namijenjenih djeci predškolske dobi, koji teologiju tijela temeljenu na razmišljanjima Ivana Pavla II. predstavljaju na djeci pedagoški prihvatljiv i razumljiv način

Rijeka, 3.5.2018. (IKA) - Izdavačka kuća Salesiana, koja je početkom travnja objavila dvije slikovnice za djecu koje objašnjavaju katolički pristup rodu, spolu i teologiji tijela, u suradnji s Katehetskim uredom i Uredom za obitelj Riječke nadbiskupije, 3. svibnja u Nadbiskupskom domu u Rijeci organizirala je tribinu o teologiji tijela. Na tribini pod nazivom „Muško i žensko. Točka“ govorili su dr. Josip Grbac, moralni teolog, Marina Katinić, filozofkinja i Tomislav Prpić, odgojitelj u vrtiću. Povod raspravi o ovoj temi bilo je predstavljanje dviju slikovnica, „Bog ima svrhu za djevojčice i za dječake“ i „Svako tijelo ima nešto za reći“, namijenjenih djeci predškolske dobi.

Direktor Salesiane don Mihovil Korkut objasnio je kako ove slikovnice nisu nastale kao odgovor na neke druge slikovnice koje na različit način pristupaju temi spola jer su pripreme za njihovo izdavanje započele puno ranije. One su zapravo prijevod izdanja koje je već objavljeno u SAD-u.

„Naravno, nakon rasprava o spolnosti koje je izazvala Istanbulska konvencija i pokušaja da se promiče neki drugi pogled na spolnost i čovjeka, ipak ih moramo smjestiti i u taj kontekst“, objasnio je Korkut. „O toj temi Crkva ima što za reći pa stoga to mora i predstaviti i ponuditi. Ove slikovnice jedan su od načina na koji Crkva može promicati teologiju tijela i mogu biti velika pomoć roditeljima i odgojiteljima.“

Dr. Grbac je u svom izlaganju istaknuo kako je suvremeno društvo sklono relativizaciji tijela, a primjer toga je Istanbulska konvencija. „Sadašnji pokušaji odvajanja spola i roda, tjelesnosti i identiteta su potpuno obezvrjeđivanje tijela. Moderna je stvorila kult tijela, a postmoderna u kojoj živimo stvara kult egocentričnosti i relativizacije tijela. U svemu tome narav, priroda, gubi svoj smisao i čovjek gubi svoj odnos s naravnim. Tada i razne manipulacije čovjekom postaju prihvatljive.“ Objasnio je kako kultura u ljudskoj povijesti uvijek postoji u nekakvom odnosu, bližem ili daljem, premaaturi, prirodi. „Moderni čovjek danas je u opasnosti da učini taj korak iz kulture prema kultu, bijeg iz prirodnog prema neprirodnom.“

Dr. Grbac se kritički osvrnuo i na odnos prema tijelu u povijesti Crkve. „Crkva kroz povijest nije bila konzistentna, relativiziranje tijela prisutno je do Drugog vatikanskog koncila kada su još uvijek postojale dvije teorije o poimanju ljudskog tijela. Jedna koja je zastupala jedinstvo osobe, tjelesne i duhovne dimenzije koje zajedno čine identitet čovjeka i druga koja je relativiziranjem tjelesne dimenzije htjela istaknuti onu duhovnu.“ Nakon Koncila teologija je ipak krenula u smjeru integriteta osobnosti koju određuju i tjelesna i duhova dimenzija. Dr. Grbac smatra da je po pitanju rasprave o Istanbulskoj konvenciji Crkva učinila što je mogla, upozorila na neprihvatljiva stajališta, tražila da se Konvencija ne ratificira i pozvala zastupnike da glasuju po savjesti. „Što nam je činiti? Trebamo nastaviti dalje, ali u onom odgojnom smislu. Djecu treba učiti da tijelo nije predmet kojim svatko raspolaže kako želi“, rekao je dr. Grbac.

Doktorandica filozofije Marina Katinić nadovezala se na prvo izlaganje istaknuvši kako je tijekom povijesti filozofija dvojako odgovarala na vječno pitanje odnosa čovjeka i tijela: jesam li tijelo i ili tijelo samo imam? U prvom slučaju čovjek se, u većoj ili manjoj mjeri, poistovjećuje s tijelom koje ga određuje u njegovoj biti, u drugom slučaju tijelo je nešto što čovjek posjeduje kao neku izvanjsku stvarnost koja može biti podložna promjenama. „Ove slikovnice koje danas predstavljamo donose teologiju tijela temeljenu na razmišljanjima Ivana Pavla II. Slikovnice to čine na jedan djeci pedagoški prihvatljiv i razumljiv način. Govore o tome da muškarci i žene imaju svoje prirodne razlike koje ne treba nijekati i koje se ne mogu izbrisati. Naravno, tu se ne dovodi u pitanje činjenica da su muškarci i žene jednako vrijedni i jednako sposobni“, rekla je Katinić.

Odgojitelj u jednom riječkom vrtiću, Tomislav Prpić, govorio je o ulozi oca u odgoju djece, te iznio niz primjera iz iskustva u kojima djeca pokazuju psihološke traume ako taj odnos s ocem nije ispravno uspostavljen.

Proslavljena obljetnica posvete crkve u Krndiji

Krndija, 3.5.2018. (IKA/TU) - U crkvi Našašća sv. Križa u Krndiji, mjestu punitovačke župe sv. Ladislava, kralja, župnik dr. sc. Đurica Pardon predvodio je večernje misno slavje na istoimeni blagdan 3. svibnja povodom 81. obljetnice posvete crkve, posvećene 1936. godine, samo osam godine prije progona i stradanja stanovnika Krndije. Slavje je pjevanom i sviranom „Tamburaškom misom“, nastalom prije 25 godina i izvedenoj u Pečuhu, Zagrebu,

Beču i drugim gradovima, uveličao Folklorni zbor i Tamburaški orkestar HKUD-a „Osijek 1862.“, pod ravnanjem maestra Duška Topića.

U punoj crkvi među 200-tinjak vjernika sudjelovali su i budući prvopričesnici župe i filijala, članovi Njemačke zajednice Zemaljske udruge podunavskih Švaba, ogranak Đakovo, te načelnica i predsjednik Općinskog vijeća Općine Punitovci Jasna Matković i Zdenko Perić.

„Brojne su crkve posvećene Našašću sv. Križa, pa tako i ova u Krndiji, koja na poseban način patnjom, stradanjima i progonom njezinih graditelja sve nas podsjeća na našeg Gospodina, Isusa Krista. Nekadašnji stanovnici koji su slavili svoju vjeru u ovoj crkvi ni sanjati nisu mogli da će samo osam godina poslije njezine posvete ponijeti svoj križ ka spasenju u vječnosti. Gospodin nas u ovoj crkvi poziva da i mi, unatoč poteškoćama življenja, kročimo životom puni nade i saznanja vječnoga spasenja. Prenesimo našom molitvom glas o Krndiji i njezinim stanovnicima na slavu Gospodina“, rekao je župnik, pozdravljajući goste na početku misnog slavlja.

„U ovoj crkvi koja prkosno stoji, koja nosi Kristov Križ i koja se vidi izdaleka sa svih strana dominirajući visinom tornja od 71 metra, crkvi koja je prošla kalvariju rušenja, bila pretvorena u skladište komunističkih vlasti, bila obnovljena i ponovno se obnavlja, crkvi iz koje se čuje molitva i pjesma, crkvi koja se i danas obnavlja svjedočimo Gospodinov put života, patnje, smrti i uskrsnuća. Svi oni koji su slagali cigle ove crkve i u njoj se molili i koji nas gledaju iz Kraljevstva nebeskog sretni su i ponosni što njihove patnje i stradanja nisu zaboravljeni, što njihov Križ živimo zajedno s Gospodinom koji je uskrsnuo baš kao i ova crkva koja nas sve poziva da budemo bića ljubavi prema bližnjemu, bića međusobnog razumijevanja i dostojnog življenja u vjeri“, rekao je župnik u homiliji.

„Raduje nas što smo zajedno u ovoj crkvi sjećajući se stradanja ljudi i što možemo pridonijeti misnom slavlju, što možemo pjesmom i svirkom biti mali dio koji pronosi sjećanja u slavu Gospodina. Molitva i pjesma nas ujedinjuju. Hvala župniku koji nas je pozvao da pridošemo slavlju i budemo glasnici životne prošlosti, sadašnjosti i budućnosti ove crkve“, rekao je Damir Doležal, umjetnički i plesni voditelj HKUD-a „Osijek 1862“.

Nakon misnog slavlja i prigodnog folklornog programa ispred crkve pred kojom je Udruga žena „Punitovćanke“ izložila svoje rukotvorine, u društvenim prostorijama Krndije nastavljeno je druženje uz pjesmu i domjenak kojim je goste počastila Općina Punitovci uz trud uposlenika u Javnim radovima i članova Župnog ekonomskog vijeća.

Susret uprave zagrebačkog KBF-a s dekanom Papinskog instituta za crkvenu glazbu u Rimu

Dogovoreni su prvi koraci buduće stručne akademske i umjetničke suradnje Instituta za crkvenu glazbu KBF-a Sveučilišta u Zagrebu i toga rimskog visokoga učilišta Rim, 3.5.2018. (IKA) - Upravu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta (KBF) Sveučilišta u Zagrebu, na čelu s dekanom prof. dr. Mariom Cifrakom, primio je u četvrtak 3. svibnja mo mons. Vincenzo De Gregorio, dekan Papinskog instituta za crkvenu glazbu (Pontificio Istituto di Musica Sacra – PIMS), u sjedištu ove institucije u Rimu.

Dogovoreni su prvi koraci buduće stručne akademske i umjetničke suradnje Instituta za crkvenu glazbu KBF-a Sveučilišta u Zagrebu i toga rimskog visokoga učilišta.

Svećenički dan Sisačke biskupije

Predavanje „Povijesni prijevori iz Drugog svjetskog rata: bl. Alojzije Stepinac i Jasenovac“ održao tajnik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac Igor Vukić

Sisak, 3.5.2018. (IKA) - Svećenički dan Sisačke biskupije održan je u četvrtak 3. svibnja u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu pod predsjedanjem sisačkog biskupa Vlade Košića. Predavanje „Povijesni prijevori iz Drugog svjetskog rata: bl. Alojzije Stepinac i Jasenovac“ održao je tajnik Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac Igor Vukić.

U predavanju Vukić je rekao kako je većina hrvatskog naroda, zbog lošeg položaja unutar Kraljevine Jugoslavije, s radošću dočekala osnutak vlastite države, no to nije bila stvar koja bi uspjela Stepinca zaslijeptiti da ne vidi pogreške i krive stvari koje su se događale, a koje je svojim zauzimanjem, propovijedima i javnim istupima nastojao ispraviti. „Stepinac je bio dobro upućen što se to događa u Hitlerovoj Njemačkoj, kakav je to društveni sustav. To nam govori i činjenica da je Zagrebačka nadbiskupija još prije rata osnovala Odbor za pomoć židovskim izbjeglicama koje su dolazile u tadašnju Jugoslaviju, a bježale su s područja Trećeg Reicha i zemalja pod njihovom okupacijom... Stepinac je bio uvijek odan temeljnim moralnim i vjerskim načelima čovječnosti i humanizma. To se vidi po njegovim izjavama još 1930-ih godina, a onda i za vrijeme rata. I odnos Stepinca prema Jasenovcu, svakomu tko drži do činjenica, posve je jasan. Već u jesen 1941. od jednoga pobjeglog židovskog logoraša, kojega su mu doveli članovi židovske općine, bio je informiran o logoru u Jasenovcu i tada je od Pavelića tražio da uvjeti u logoru budu humaniji, ako već zbog ratnih okolnosti netko mora biti interniran. Te 1941. logoraši su uglavnom bili Židovi, a među njima i oni koji su prešli na katoličanstvo ili su bili vjenčani s Hrvatima, te je tražio da se njih pusti iz logora. Isto je tražio i za one koji su bili vjenčani s pravoslavicima, što se vidi u molbama za puštanje. Stepinac je još tražio da se omogući i prakticanje vjere u logoru tako da mu je bio dodijeljen svećenik Brekalo. Za razliku od Srbije u Hrvatskoj prije rata nije bilo izraženoga antisemitizma u glavnim političkim i vjerskim strujama, a Židova i osoba židovskog podrijetla bilo je i u ustaškim redovima; Karlović, Singer, braća Kremzir i Eugen Kvaternik“, rekao je Vukić te u nastavku na primjeru brojnih dokumenata pokazao borbu Stepinca za Židove, Srbe i ratnu siročad.

Govoreći o Jasenovcu, Vukić je ustvrdio kako se prema njegovim istraživanjima radilo o radnom logoru i mjestu internacija za skupinu Židova koji su bili izuzeti od deportacije u Njemačku. Također je ustvrdio da nitko nije bio u logoru doveden samo zato što je bio Srbin ili pravoslavac, nego su osim Židova u njega dovođeni osuđenici zbog djelovanja protiv države. „Nije istina ono što se govorilo da tko je došao u logor nije nikada iz njega izašao, jer postoje dokumenti o višestrukome puštanju na slobodu većeg broja pomilovanih ili onih koji su odslužili kaznu. Istina je da je Jasenovac u velikom dijelu bio tek prolazni logor gdje je najveći broj zarobljenika bio odveden na druge lokacije i logore. Više je nego upitno i kako je u logoru ubijeno 80.000 zarobljenika, koliko danas iznosi službena brojka. Analizirajući izjave bivših zatočenika, dokumente, razgovarajući s bivšim zatočenicima mi smo u našoj Udruzi došli do zaključka da je taj broj daleko manji. Logor je postojao od kolovoza 1941. do travnja 1945., odnosno 1330 dana. Prema računici ispađa da bi svaki dan bilo ubijeno 68 ljudi, što je nemoguće. Taj logor se sastojao od tek šest baraka za stanovanje i maksimalno je u njemu u jednom trenutku moglo biti 2000 logoraša. Toj tezi puno

pridonose i rezultati ekshumacije iz 1964. godine kada je pronađeno tek nekoliko stotina žrtava, dok masovna i serijska ubojstva ne spominju niti bivši zatočnici", rekao je Vukić dodavši na kraju kako se nada da će se budućim istraživanjima prokazati prava istina o Jasenovcu. Još je dodao kako je Jasenovac puno veća ljaga negoli na državi NDH to postao na Jugoslaviji koja je od njega stvorila lažni mit koji je i danas, premda na temelju brojnih dokumenata, teško osporiti u javnosti koja još uvijek vjeruje jugo-komunističkoj propagandi.

U drugom dijelu susreta, biskup Košić izvijestio je o nadolazećim događajima, prije svega još jednom pozvavši sve svećenike i vjernike na otkrivanje i blagoslov spomenika bl. Alojziju Stepincu ispred sisačke katedrale, a koje će se održati u utorak 8. svibnja. Biskup je upoznao okupljene kako će slavlje na ovogodišnje Kvirinovo, 4. lipnja, predvoditi đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić i da će svećeničko ređenje Hrvoja Zovka biti u subotu 30. lipnja u katedrali.

Na kraju, planove i programe svojih aktivnosti u budućem razdoblju predstavili su i povjerenici i voditelji pojedinih Biskupijskih ureda, izvijestio je Ured za odnose s javnošću Sisačke biskupije.

Vatrogasci s područja Sisačke biskupije proslavili zaštitnika sv. Florijana

Sisak, 4.5.2018. (IKA) - Vatrogasci s područja Sisačke biskupije svečano su u petak 4. svibnja proslavili blagdan svog zaštitnika sv. Florijana. Svečano misno slavlje u katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s generalnim vikarom mons. Markom Cvitkušićem, katedralnim župnikom preč. Markom Karačom, vikarom katedralne župe vlč. Vedranom Pejakom-Pašićem i povjerenikom za pastoral vatrogasaca vlč. Mladenom Vidakom koji je na početku pozdravio okupljene.

Slavlju je nazočilo više stotina vatrogasaca predvođenih predsjednikom Vatrogasne zajednice Sisačko-moslavačke županije Mijom Brlečićem, predsjednikom Vatrogasne zajednice grada Siska Ivicom Šolajom i zapovjednikom JPV Grada Siska Miroslavom Golubom.

U homiliji biskup je istaknuo kako su se okupili iz tri razloga: zahvaliti Bogu za vatrogastvo, proslaviti blagdan zaštitnika sv. Florijana te razmišljati o Riječi Božjoj koja treba biti poticaj i nadahnuće za kršćanski život. Zahvalivši okupljenim vatrogascima na svemu dobrom što čine, biskup je rekao kako iza njihova djelovanja stoje stoljeća ispisana ljubavlju ljudi koji su se žrtvovali za bližnje. „Vatrogasci su uvijek u takvim trenucima bili prvi i uvijek su bili s ljudima koji su trpjeli. Imali smo tako i sami nedavno poplave i vi ste vatrogasci sigurno podnijeli njihov najveći teret spašavajući ljude i imovinu. Bilo bi nam svima draže da imate što manje posla, da nema elementarnih nepogoda, požara i nesreće, ali to je na žalost dio našeg života i to se događa po čitavom svijetu i zato je važno da ljudi koji su u nevolji znaju da nisu sami i da postoje oni koji su im spremni pomoći. Na toj vašoj službi ja vam zahvaljujem! Vi vršite onu Isusovu zapovijed ljubavi: 'Ljubi bližnjega svoga, kao samoga sebe'. Pa čak se negdje može reći da ljubite i više nego samoga sebe jer kada se netko žrtvuje i svoj život stavlja u opasnost da bi pomogao drugom to je na razini same Isusove ljubavi koji se žrtvovao za nas i nije gledao na sebe", poručio je biskup, dodavši kako je kršćansko shvaćanje života i žrtve duboko ukorijenjeno u vatrogastvo.

Podsjetivši na mučeničku smrt sv. Florijana koji se nije želio odreći svoje vjere, biskup je upozorio kako se progoni Crkve

i vjernika, na žalost, događaju i danas u 21. stoljeću. „Možemo reći da je sada neko drugo vrijeme, ali u demokratskoj Hrvatskoj progoni prema Crkvi i onima koji ispovijedaju svoju vjeru ne prestaju. Svjedoci smo toga svaki dan kako se u medijima javno proziva Crkvu, kako se nasrće na prava vjernika koje se smatra građanima drugog reda, izruguje se vjernicima i pokušava ih se svesti na nevidljivu zajednicu. Raspravlja se o vatikanskim ugovorima, vjeronauku u školi... Ponovno djeluje taj komunistički element koji je zatrovao duše ljudi i ne smatra ravnopravnima nas koji živimo u kršćanskom uvjerenju", rekao je biskup.

Govoreći o pročitanoj Božjoj Riječi, biskup je rekao kako ona govori o onome što je sv. Florijan živio, a to je žrtva. „Sv. Pavao govori kako mi imamo blago u glinenim posudama. To zapravo znači da smo mi ljudi slabi i krhki poput tih glinenih posuda. Naša snaga nije od nas, to želi reći Pavao, nego to blago koje imamo i koje kao vjernici nosimo čitavom svijetu, to je Krist. On je blago koje nadilazi naše slabe sile. Mi sami po sebi ne možemo ništa, ali Bog može sve i zato kad smo i progonjeni mi ne dopuštamo da nas obore ti progoni. I vi vatrogasci kada trebate skupiti snagu ići u vatru, u vodu, boriti se za živote ljude, štiti imovinu, ta snaga nije od vas nego je ta snaga u našoj vjeri u Krista. Kada znamo da je On onaj koji nas poziva na ljubav prema Bogu i bližnjemu tada ta ljubav, Duh Sveti, djeluje u našem srcu da i samog sebe možemo zatajiti i staviti na drugo mjesto, a na prvo staviti potrebe naše braće u nevolji", zaključio je biskup.

Misno slavlje animirao je katedralni zbor pod ravnanjem prof. Jelene Blašković i uz orguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice, a nakon mise zajedničko druženje nastavljeno je u dvorištu katedralne župe.

U Vodnjaju održan 22. Dječji festival duhovne glazbe „Iskrice"

Vodnjan, 5.5.2018. (IKA) – Ovogodišnji 22. Dječji festival duhovne glazbe „Iskrice", održan pod geslom „Isus, nada mladih!" održan 5. svibnja okupio je 14 dječjih zborova, 11 iz Porečke i Pulske biskupije te 3 iz Riječke nadbiskupije. Nastupilo je ukupno oko 320 mališana.

Ukupni pobjednici 22. Iskrice su mali pjevači zbora Osnovne škole Sveti Matej Viškovo sa novom skladbom „Putem nade", pod vodstvom voditeljice Ivane Marčelja. Tekst pobjedničke pjesme napisala je Mirela Tuhtan, glazbu Ivana Marčelja, a autor aranžmana je Aleksandar Valenčić. Solistica na nastupu bila je Ana Jurišić, učenica 6 razreda.

Festival je započeo okupljanjem u vodnjanskoj župnoj crkvi sv. Blaža gdje je sudionicima riječ pozdrava uputio vodnjanski župnik Marijan Jelenić. Nakon blagoslova s Presvetim, mali pjevači su se u procesiji uputili prema Narodnom trgu. Ondje su se, nakon otpjevanje himne Iskrice nazočnima obratili predstavnici gradskih i crkvenih vlasti. U ime gradonačelnika Vodnjana Claudia Vitasovića pozdrave okupljenima uputio je ravnatelj vodnjanske osnovne škole Corrado Ghirardo. U ime organizatora, Hrvatskog katoličkog zbora „MI", Osnovne zajednice Vodnjan skupu se obratila Melita Balaković. Ispred Porečke i Pulske biskupije te vodnjanske župe sv. Blaža skup je pozdravio mjesni župnik vlč. Jelenić. On je istaknuo kako je do sada, tijekom 21 godine održavanja Iskrice na tom glazbenom događaju nastupilo oko 11 000 djece. Podsjetio je da je festival od samoga početka stavljen pod moćnu zaštitu nebeskog zagovornika, slugu Božjeg Egidija Bulešića. Župnik je potom argumentirao i geslo ovogodišnjeg festivala „Isus nada mladih!", istaknuvši kako u svim razočarenjima

suvremenog života mladih, Isus je taj koji pruža najbolju nadu.

Nakon natjecateljskog dijela, dok je prosudbeni žiri odlučivao, u revijalnom dijelu, s nizom poznatih duhovnih uspješnica nastupile su sestre Marija i Katarina Smoljan.

Već niz godina u sklopu Iskrica se održava i literarni natječaj Egidije Bulešić. Ove je godine na natječaj pristiglo 5 radova, 4 iz Osnovne škole Milana Šorge iz Oprtlja, te jedan iz Osnovne škole Sveti Matej Viškovo, svima je za sudjelovanje dodijeljena jednaka prigodna plaketa. Tema ovogodišnjeg literarnog natječaja bila je „Život mladih u budućnosti“.

Zborovi su za svoje nastupe nagrađivani u više kategorija: Posebna nagrada „Egidije Bulešić“ za promicanje dječje duhovne glazbe, nagrade za izvedbu poznatih duhovnih skladbi u kategoriji župnih i školskih zborova, nagrade za najbolji tekst, glazbu i aranžman, te nagrade za izvedbu novih skladbi u kojoj su nagrađeni zasebno zborovi osnovnih škola i župa Istarske i Primorsko-goranske županije.

U kategoriji Posebne nagrade „Egidije Bulešić“ za promicanje dječje duhovne glazbe trećeplasirana je Vokalna skupina „Mladi sv. Jurja“ s izvedbom poznate skladbe „O ljubavi ja pjevam“ pod vodstvom voditeljice Vesne Drndić. Drugo mjesto osvojili su „Tići sv. Ivana“ iz pulske župe sv. Ivana Krstitelja s pjesmom „Riječ je tijelom postala“ pod ravnanjem Dolores Biasiol Vojnić, a prvo mjesto pripalo je Dječjem zboru Župe sv. Rok iz Galizane s voditeljicom Katarinom Knežević za nastup s pjesmom „Sono qui a lodarti / Ti svjetlo svijeta“.

Treće mjesto u kategoriji izvedbe poznatih skladbi među osnovnim školama osvojio je Zbor Osnovne škole Veruda iz Pule pod vodstvom Gabriele Glad – Vuković za nastup s pjesmom „Prinosimo kruh“. Drugo mjesto pripalo je Zboru Osnovne škole Tar – Vabriga kojeg vodi Sandra Milotić Macan za izvedbu pjesme „Light of the world / Ti svjetlo svijeta“. Prvoplasirani je Zbor Osnovne škole Vodnjan koji je pjesmu „Isus premješta planine“ izveo pod vodstvom Bogdana Fabrisa.

Treće mjesto u kategoriji izvedbe poznatih skladbi među župnim zborovima osvojio je zbor „Marijine zvjezdice“ iz Svetog Petra u Šumi pod vodstvom Mauricija Zovića za nastup pjesmom „Gospodine, trebam te“. Drugoplasirani je zbor „Egidije Bulešić“ vodnjanske župe sv. Blaža koji je pod ravnanjem Natali Smoljan izveo pjesmu „Glasnik velikoga kralja“, a prvo mjesto u toj kategoriji osvojio je zbor „Mali sv. Jurja“ iz župe Stari Pazin, koje vodi Vesna Drndić, za nastup s pjesmom „Hvala“.

Nagradu za najbolji tekst među novim skladbama osvojila je pjesma „Krunica u bakinoj ruci“ koju je izveo Zbor „Ljiljani“ iz riječke Osnovne škole Turnić. Autorica teksta je Natalija Đambo.

Nagradu za najbolju glazbu osvojila je pjesma „Isus naša nada“ u izvedbi Zbora „Nebeske iskrice“ iz riječke Župe sv. Mateja Viškovo. Autorica glazbe je voditeljica zbora Ivana Marčelja.

Nagradu za najbolji aranžman, među novim i poznatim skladbama, osvojila je pjesma „Light of the world / Ti svjetlo svijeta“ u izvedbi Zbora Osnovne škole Tar Vabriga. Aranžman potpisuje voditeljica zbora Sandra Milotić Macan. Prvoplasirani u kategoriji novih skladbi u izvedbi školskih zborova Istarske županije je Zbor „Angeli bianchi“ iz Talijanske osnovne škole Edmondo De Amicis iz Buja za pjesmu „La notte di attesa“ za koju je tekst i glazbu napisala voditeljica zbora Vesna Jugovac Pavlović. Drugo mjesto osvojili su združeni zborovi Osnovne škole Ivan Filipović iz Barbana i Osnovne škole Petra Studenca iz Kanfanara s pjesmom „Anđele čuvaru“ za koju je tekst napisao

vodnjanski župnik Marijan Jelenić, glazbu Melita Griparić, a aranžman potpisuje voditeljica zbora Sanja Knezović Tomišić.

Pjesma „Krunica u bakinoj ruci“ koja je nagrađena posebnom nagradom za najbolji tekst nove skladbe, autorice Samante Đambo, ujedno je Zboru „Ljiljani“ iz Osnovne škole Turnić, pod vodstvom voditeljice Vesne Rabak, donijela i treće mjesto u kategoriji izvedbe novih skladbi među župnim i školskim zborovima Primorsko-goranske županije. Drugo mjesto u toj kategoriji pripalo je Zboru „Nebeske iskrice“ iz Župe sv. Matej Viškovo, pod vodstvom voditeljica Ivane Marčelja i Ljilje Ivkić, za izvedbu pjesme „Isus, nada naša“, a prvoplasirani u kategoriji izvedbe novih skladbi među školskim zborovima Primorsko-goranske županije je Zbor Osnove škole Sv. Matej Viškovo, s voditeljicom Ivanom Marčelja, za izvedbu pobjedničke pjesme „Putem nade“.

Poruka biskupa Petanjka za Nedjelju turizma

Svjetski smo da o dobroj turističkoj sezoni najvećim dijelom ovisi materijalno stanje i napredak cijelog našeg društva i države. Zato se radujemo dolasku svakoga gosta. No, nikad ne smijemo izgubiti iz vida da je svaki gost prije svega osoba, stvorena na sliku i priliku Božju, te kao takav zavređuje naše poštovanje i ljubav

Krk, 5.5.2018. (IKA) – Predsjednik Odbora HBK za pastoral turista krčki biskup Ivica Petanjak uputio je poruku za Nedjelju turizma koja se obilježava 6. svibnja. „Svjetski smo da o dobroj turističkoj sezoni najvećim dijelom ovisi materijalno stanje i napredak cijelog našeg društva i države. Zato se radujemo dolasku svakoga gosta. No, nikad ne smijemo izgubiti iz vida da je svaki gost prije svega osoba, stvorena na sliku i priliku Božju, te kao takav zavređuje naše poštovanje i ljubav. Iz te perspektive nameće se potreba da se s jednakom ljubaznošću pristupa imućnijim kao i onim gostima koji su skromnijeg imovinskog stanja“, ističe biskup, dodavši da svaki susret može biti obostrano obogaćenje, ako se događa u dobronamjernosti i otvorenosti, te i rad s turistima može pridonijeti osobnoj izgradnji.

„Naši gosti žele pronaći mir i okrepiti za tijelo, ali i za duh. Sigurno ste već doživjeli kako pojedini turisti i tijekom godišnjeg odmora zauzeto žive svoj kršćanski poziv te ga javno očituju stilom odijevanja, načinom prehrane te molitvom u određenim dijelovima dana kao i u raznim drugim prigodama. Neka nam u tome budu poticaj i nadahnuće da se i mi nikad ne sramimo svoje vjere nego da uvijek budemo spremni javno i odvažno posvjedočiti svoju pripadnost Kristu i Njegovoj Crkvi“, navodi biskup.

„U tome smislu zašto u našim kućama i apartmanima turisti ne bi pronašli križ kao kršćansko obilježje i kao znak da znaju kamo su došli. Taj znak i nama samima treba biti podsjetnik tko smo i kako se kao vjernici Krista raspetoga i uskrsnuloga trebamo ponašati. Znak križa može biti snažno sredstvo navještaja Kristova evanđelja, a naš način života i uslužnost potvrda naše vjere“, potiče biskup.

„Kao dobri domaćini, razveselite svoje goste i poslužite svoje turiste, ali u svemu svojem zalaganju nađite vremena i za sebe, za susret s Isusom u molitvi kako biste bogate duše i otvorena srca mogli svojom dobrotom i velikodušnošću oplemeniti goste koji su vam poslani da neko vrijeme budu vaši ukućani. Neka vas i sve vaše goste, u životu i radu, na odmoru i na putu, prati Božji blagoslov“, ističe predsjednik Odbora HBK za pastoral turista.

Hodočašće djece s područja Požeške biskupije u Voćin

Toni Svitlanović primljen među kandidate za svete redove đakonata i prezbiterata

Voćin, 5.5.2018. (IKA) - U svetište Majke Božje Voćinske u Voćin, središnje marijansko svetište Požeške biskupije, u subotu 5. svibnja hodočastilo je nekoliko tisuća djece osnovnih škola s područja Požeške biskupije među kojima i ovogodišnji krizmanici. Po dolasku u crkvu mladi hodočasnici obišli su oko Gospina lika te joj u molitvi i pjesmi uputili pozdrav. Prije mise bio je ispit savjesti koji je pripremio Nikola Legac i mogućnost za ispovijed. Središnji dio hodočašća bila je misa koju je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević u koncelecijaciji pedesetak svećenika, među kojima i Anđelka Koščaka, rektora Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu. Na slavlje su stigli i đakoni Požeške biskupije te dvadesetak bogoslova iz spomenutog Sjemeništa, kako bi sudjelovali na obrednom primanju Tonija Svitlanovića iz župe sv. Jurja Mučenika u Vrbovi među kandidate Požeške biskupije za svete redove đakonata i prezbiterata.

Na početku euharistijskog slavlja biskup je u ime svih hodočasnika uputio trostruki pozdrav Gospi Voćinskoj, a djeca su odgovarala pjevajući poklik „Blažena ti što povjerova". Potom je domaći župnik i rektor svetišta Mladen Štivin izrazio biskupu dobrodošlicu, čestitajući mu rođendan, a mladi su mu uručili buket cvijeća.

U homiliji biskup je govorio o pozivu, koji je bogoslov Toni Svitlanović osjetio u svom srcu da postane svećenik. Rekao je da on pred Božjim pozivom nije bio tvrda i neosjetljiva srca, nego je na njega hrabro odgovorio: "Evo me!". Čestitao mu je za taj korak, potaknuvši ga da na putu svoga duhovnog poziva ostane čvrsto povezan s Bogom. Pozvao je nazočne mlade hodočasnike neka mole za njega da ne propadne ono što je Bog započeo u njemu ostvarivati.

Na temelju naviještenog evanđelja biskup je podsjetio djecu na mržnju kao stanje čovjekova duha zarobljena zlom i protumačio Isusovu riječ o svijetu koji i njega mrzi. Zapitao je djecu kako se može ozdraviti od mržnje. Slijedeći ulomak prvog čitanja iz Djela Apostolskih, biskup je kazao kako je sv. Pavao bio mrzitelj i progonitelj Isusa Krista i njegovih učenika, ali je posebnim zahvatom Isusove ljubavi izliječen od tog stanja, prepoznao u njemu mogućnost pobijediti i samu smrt, započeo živjeti potpuno predanje Isusu Kristu, naviještati ga kao jedinu i najvažniju osobu po kojoj se postiže punina života, kraljevstvo nebesko, smisao postojanja. Još je biskup pripomenuo, kako je Pavao, pokretan Isusovim Duhom, gorljivo navješćujući evanđelje, dospio i u Makedoniju, donijevši Isusa Krista u Europu, te će i Hrvati postati dionicima toga njegova djela, i biti mu vjerni tijekom trinaest svojih stoljeća. Potaknuo je djecu da budu ponosna na tu duhovnu baštinu te ih pozvao da je svakodnevno žive obiteljskom molitvom, kroz pohađanje vjeronauka u školi, nedjeljno slavljenje mise, pohađanje katoličkih škola, hodočašćima u marijanska i druga svetišta – te na taj način budu dionicima Isusove pobjede nad smrću, izdvojeni iz svijeta u kojem ljudi po međusobnoj mržnji i svadi tonu u nemoć, umiru u mraku.

Biskup je istaknuo kako u naviještenom ulomku iz Djela Apostolskih sv. Pavao traži suradnike za navjestiteljsko djelo, te je izabrao Timoteja za svoga pratitelja. Biskup je ustvrdio kako se slično događa i danas, te biskupi, članovi zbora apostolskih nasljednika imaju za suradnike svećenike koji im pomažu u naviještanju Isusova evanđelja. Spomenuo je kako se u taj dinamizam Isusovih suradnika na svoj način uključuje i bogoslov Toni Svitlanović, očitujući spremnost da bude svećenik u Požeškoj biskupiji. Potaknuo je nazočnu djecu i mlade da pomno osluškuju svoje srce i da se spremno

odazovu Isusovu pozivu u svećeničko ili redovničko zvanje. Biskup je zatim kazao djeci da su došli na hodočašće u Voćin u subotu prije prve nedjelje u Marijinu mjesecu svibnju, iskazati joj svoju odanost i zahvalnost. Podsjetio je da se u drugu svibanjsku nedjelju slavi Majčin dan, te ih je potaknuo da povjere Isusovoj Majci svoje majke, koje ih od malih nogu nose u svom naručju, privijaju na grudi, svjedočeći im da su njihovo najveće blago, njihovo zlato, sunce, život. Istaknuo je „da nas Marija i po liku Gospe Voćinske, držeći Isusa na rukama, podsjeća kako bi svatko od nas trebao tako usvojiti Isusa u svoj život, da on bude naše zlato, naše sunce, sve naše, jer je postao čovjekom da bi preuzeo naše patnje i našu smrt kako mi ne bi umrli u nemoćima zla, mržnje i sebičnosti". Poručio je djeci da za sebe čine najbolje, kad Isusa usvoje za prvog i najvažnijeg suputnika na svom životnom putu. Zaključujući homiliju uputio je molitvu Isusovoj Majci, Gospi Voćinskoj da pomogne djeci i mladima imati lijepo, budno, toplo srce koje osluškuje Božji glas, slijedi ga te tako postaju nositelji Božje ljepote u Hrvatskoj.

Nakon pričesti biskup je podsjetio djecu da se tijekom svibnja u svim župama Požeške biskupije moli s Marijom za duhovna zvanja, te je uputio Isusu Kristu molitvu na tu nanaku. A nakon popričesne predvodio je čin predanja Blaženoj Djevici Mariji. Potom je istaknuo kako je voćinska crkva taj dan puna - ne samo brojnom djecom - nego njihovom nutarnjom ljepotom, radošću i odanošću koju su na svom hodočašću očitovali Isusovoj Majci. Zahvalio je svima koji su se uključili u organizaciju hodočašća, udruženom pjevačkom zboru sastavljenom od djece iz Voćina, Nove Kapela, Katoličke osnovne škole u Požegi, Pakraca, Davora, župe sv. Roka u Virovitici i Pleternice pod vodstvom prof. Ljube Šolić uz orguljsku pratnju Marija Večerića. Posebnu zahvalu uputio je rektoru Zagrebačke bogoslovije Koščaku i prefektu Mislavu Kutleši te bogoslovima.

Nakon euharistijskog slavlja u prostorima Svetišta pod vedrim nebom uslijedilo je natjecanje iz vjeronaučnog znanja koji su vodili vjeroučitelji uz pomoć animatora mladih, a u kojem je sudjelovalo 11 ekipa s područja Požeške biskupije, pobjednica na prethodnoj dekanatskoj razini. Prvo mjesto osvojila je skupina iz župe sv. Terezije Avilske u Požegi pod vodstvom s. Karoline Mićanović. Drugo mjesto zauzela je ekipa iz župe Pohoda BDM u Voćinu pod vodstvom s. Tereze Dokić, a treće mjesto pripalo je ekipi iz župe sv. Luke Evanđelista u Novskoj pod vodstvom s. Jelene Krilić. Uslijedila su natjecanja u različitim igrama za mlade koje su vodili animatori: graničar, povlačenje užeta, tronogo trčanje, ping-pong na žlici, skakanje u vreći i druge, a sve je završilo u kasnim poslijepodnevnim satima podjelom nagrada.

Mađarski izviđači na misi u crkvi Sv. Marka

Izviđački odred Nikola Zrinski iz Zagreba domaćin susreta
Zagreb, 6.5.2018. (IKA) - Članovi Foruma mađarskih izviđačkih saveza pri Svjetskom savezu mađarskih izviđača sudjelovali su u nedjelju 6. svibnja na misnome slavlju u crkvi Sv. Marka na Gornjem gradu u Zagrebu, priključivši se misi mađarskih vjernika koja se redovito održava u toj crkvi svake prve i treće nedjelje u mjesecu na mađarskom i hrvatskom jeziku.

S obzirom da se u Hrvatskoj održava Forum mađarskih izviđačkih saveza na kojem sudjeluju članovi iz Mađarske, Rumunjske, Ukrajine, Slovačke, Austrije, Njemačke, Vojvodine (Srbije), Hrvatske i Svjetskog saveza mađarskih izviđača iz Sjedinjenih Američkih Država, a Izviđački odred

Nikola Zrinski iz Zagreba je domaćin susreta, molitveni početak dana misom u crkvi Sv. Marka bio je pogodan trenutak za druženje s njihovim sunarodnjacima koji žive u Zagrebu te se okupljaju u sv. Marku i prostorijama zajednice u Zagrebu.

Tajnik Izviđačkog odreda Nikola Zrinski iz Zagreba Zoltan Balaž Piri jedan je od aktivnih i poduzetnih članova mađarske zajednice u Zagrebu te redovito sa svojom obitelji sudjeluje na misnim slavljinama u crkvi Sv. Marka te je svojim primjerom pokazao i poveo ostale izviđače na molitvu i razgledavanje te drevne crkve.

Misno slavlje na hrvatskom jeziku predvodio je mons. Nedeljko Pintarić, supsidijar u župi sv. Marka, a u jezičnoj barijeri u odnosu na mađarski jezik redovito mu pomaže suradnici, osobito obitelj Horvath, koji sve potrebno čitaju na mađarskom jeziku. Osim čitanja i molitve vjernika, čita se i homilija na mađarskom jeziku iz knjige poznatog isusovca dr. Mihalya Szentmartonija „Očarani Božjom riječju“, nastale iz ciklusa homilija koje je na mađarskom jeziku imao na Radio Vatikanu, te je objavljena na mađarskom i hrvatskom jeziku.

Na završetku misnoga slavlja mons. Pintarić je zaželio nazočnim izviđačima i skautima da kao ljubitelji Božje prirode osjete u svome životu i životnom izboru da je plod tišine molitva, plod molitve vjera, plod vjere ljubav, plod ljubavi služenje a plod služenja mir. „Uvijek pridonosite miru među vama koji imate iste ideale i ciljeve u svom zajedničkom druženju a tako ćete i izgrađivati civilizaciju ljubavi među svim ljudima“, zaključio je mons. Pintarić.

Osim mise na prvu nedjelju u mjesecu u 8.45 sati koja se slavi na hrvatskom i mađarskom jeziku, mađarski katolici slave misu na mađarskom jeziku svake treće nedjelje u mjesecu kada dolazi svećenik koji misu slavi na mađarskom jeziku.

Mađarska zajednica aktivna je i na drugim razinama kulturne suradnje pa je tako u koncem ožujka ove godine, poslije misnoga slavlja predstavljena izložba slikara Tibora Síposa, koji je za vrijeme studentskih dana i boravka u Zagrebu bio i jedan od predsjednika MKD „Ady Endre“.

Stepinčev 120. rođendan proslavlja se na Trnjanskoj Savici

Zagreb, 6.5.2018. (IKA) - Stotinu dvadeseta obljetnica Stepinčeva zemaljskoga rođendana i dvadeseta obljetnica njegove beatifikacije proslavljaju se svečano od 6. do 8. svibnja u župi blaženoga Alojzija Stepinca na Trnjanskoj Savici u Zagrebu.

Početak proslave bio je u nedjelju 6. svibnja u predvorju OŠ Jure Kaštelana gdje je Zajednica djece školske dobi pripremila prigodnu priredbu s nekoliko recitacija o Stepincu i izvela kratku predstavu Lojzekovi školski dani. Pokazali su da je Lojzek bio ne samo dobar učenik nego i pravi prijatelj koji nije tužio nestašnu djecu učitelju, nego je umjesto njih primio kaznu.

Potom je vjeroučitelj mr. Tvrtko Beus održao predavanje naslovljeno „Sveti Ivan Pavao II. o blaženom Alojziju Stepincu. Poruke za današnje vrijeme“. Svoj odnos prema kardinalu Stepincu Papa je pokazao i prigodom triju pohoda Hrvatskoj. Predavač je naveo neke od ključnih Papinih riječi o kardinalu Stepincu: bedem Crkve u Hrvata, najsvetiji lik Crkve u Hrvata, istinski čovjek Crkve, branitelj progonjenih, mučenik proglašen blaženim s blistavim znakovima mučeništva, čovjek koji se nije strašio okova kako ne bi bile okovane riječi evanđelja. Da bi mladi saznali nešto više o Stepinčevim stavovima o životu i vjeri, moglo bi se, predložio je predavač, o obljetnici njegova rođenja, a prije

20. obljetnice beatifikacije, u školama organizirati natjecanje u poznavanju lika i djela bl. Alojzija Stepinca, posvetiti mu likovne ili literarne radove, organizirati tribine i zahvalno hodočašće u Mariju Bistricu ili terensku nastavu u Krašić, Žumberak i Dolinu kardinala, obići Lepoglavu, organizirati kateheze i duhovne obnove u župama te posebno molitve mladih za domovinu. Nakon predavanja predstavljeno je drugo preuređeno izdanje Župnoga molitvenika izdanog za ovu prigodu. Molitvenik na 151 stranici sadržava pobožnost u čast bl. Alojziju Stepincu (molitve, litanije, pjesme i misu u čast bl. Alojziju Stepincu), slijede i druge osnovne molitve, prigodne i ciljane pobožnosti, kršćanski nauk. Priredio ga je župnik Antun Vukmanić kao prilog proslavi Stepinčeva rođendana i beatifikacije, a s ciljem da svi župljani mole po istim obrascima iz jednog molitvenika.

Proslava Stepinčeva rođendana nastavlja se u utorak 8. svibnja cjelodnevnim klanjanjem u župnom Pastoralnom centru, a završava navečer svečanim euharistijskim blagoslovom i misom koju predvodi župnik.

Svečanost otvaranja moćnika sv. Dujma

Kao što je običaj od najstarijih vremena, prepozit Metropolitanskoga kaptola u Splitu mons. Nediljko Ante Ančić i gradonačelnik grada Splita Andro Krstulović Opara otvorili su moćnik na oltaru sv. Dujma - Prigodnu propovijed održao je dr. Ivica Žižić koji je govorio o hrabrosti slobode, hrabrosti strpljenja i hrabrosti umiranja kao draguljima kršćanskog mučeništva

Split, 6.5.2018. (IKA) - „Naša povezanost sa svetim Dujmom ne očituje se samo u slavlju jednog dana u godini, jer je sveti Dujam trajno i svakodnevno povezan s nama, u svjedočkom, povijesnom i duhovnom, geografskom i životnom, crkvenom i obiteljskom zajedništvu iste vjere, nade i ljubavi. Kao i tolike generacije, i mi, potomci Dujma, kao braća i sestre, njegov primjer želimo slijediti. Želimo slijediti svoga duhovnog oca u vjeri i vjernosti, predanju i požrtvornosti koja ne oduzima već daruje život. To nam svjedoči sam lik sv. Dujma koji je, unatoč padu na prašnjavo tlo amfiteatra ostao suvremen - živ sve do danas“, kazao je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić predvođeci na uočnicu blagdana sv. Dujma u nedjelju, 6. svibnja u splitskoj prvostolnici svečanost otvaranja moćnika sv. Dujma i svečanu Večernju u nazočnosti sedmorice (nad)biskupa, kanonika, svećenika, gradskih i županijskih vlasti te brojnih vjernika.

Kao što je običaj od najstarijih vremena, prepozit Metropolitanskoga kaptola u Splitu mons. Nediljko Ante Ančić i gradonačelnik grada Splita Andro Krstulović Opara otvorili su moćnik na oltaru sv. Dujma. Splitsko-makarski nadbiskup pozdravio je ovogodišnjega predvoditelja slavlja mons. Tomislava Rogića, šibenskoga biskupa, potom dubrovačkoga biskupa Matu Uzinića, kotorskoga biskupa Iliju Janjića, hvarskog biskupa Petra Palića, šibenskoga biskupa u miru Antu Ivasa, naslovnog ninskog nadbiskupa Martina Vidovića, banjalučkog biskupa Franju Komaricu, izaslanika provincijala fra Joška Kodžomana, fra Antu Udovičića, vikara Provincije Presvetog Otkupitelja, generalnog vikara mons. Miroslava Vidovića, Prvostolni kaptol s prepozitom mons. Nediljkom Antom Ančićem i sve kanonike, župnika katedrale, odgojitelje Bogoslovije i Sjemeništa, profesore Katoličkog bogoslovnog fakulteta, ravnatelja Nadbiskupijske klasične gimnazije „Don Frane Bulić“, predstojnike nadbiskupijskih ureda, sve župnike, redovnike, sestre provincijalke, redovnice, kandidatice, bogoslove, sjemeništarce i sve predstavnike crkvenih laičkih pokreta; splitskog gradonačelnika Andru Krstulovića Oparu,

župana splitsko-dalmatinskog Blaženka Bobana, ministra Marka Pavića, saborske zastupnike, kao i sve nazočne predstavnike civilnih i vojnih, znanstvenih, kulturnih i društvenih ustanova i institucija grada, županije i Republike.

Dujam vjeran Bogu i istini, nastavio je Dujmov nasljednik nadbiskup Barišić, „osobnom uvjerenju i vjerničkim stavovima nije se prepao buke 'medijskih' glasova niti prijatni carskih službenika. Usidren u nadi, prožet vjerom, a nadasve u ljubavi, do kraja je opravdao i stao uz svoj vjernički identitet kojim je obilježio živote tolikih pojedinaca, obitelji i generacija, koje i danas u njemu pronalaze ohrabrenje u svojim slabostima i svijetlo u vlastitim tamama. Sveti Dujam je jasan: znao je komu je povjervovao, živio je ono što je naučavao i za što se predstavljao. U životnoj areni, gdje se često poseže za maskama, Dujam je doista bio i do kraja ostao uvjeren i čist, vjeran i istinit, transparentan štoviše transcendentan."

Nadbiskup je podsjetio da je Splitsko-makarska nadbiskupija domaćin Trećeg nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu, pod geslom: „Obitelj – izvor života i radosti." „U našim domovima i domovini sve je manje života. A bez života nema ni radosti. Sveti naš zaštitniče, pomози nam da znamo cijeniti bogatstvo i važnost obitelji – izvora života i radosti, pa i pod cijenu žrtve i tolikih križeva, u čemu si nam ti dao divan primjer", naglasio je nadbiskup.

Prof. dr. don Ivica Žižić je na početku homilije kazao da se svake „godine splitska Crkva o svetkovini svetoga Dujma obnavlja sa svojih izvora. Iako seže daleko u prošlost, svijetlo svjedočanstvo vjere salonitanske zajednice s Dujmom na čelu daje osobiti sjaj patini naše tradicije. Dujmove kosti – ti znakovi smrtnosti – otkriveni pogledima u ovom večerašnjem slavlju, ponovno govore svjedočanstvom neuvele hrabrosti. U tu se hrabrost pozvana zagledati Dujmova Crkva, splitska Crkva rođena u žaru svjedočanstva njezina prvoga biskupa i navjestitelja."

U propovijedi je govorio o hrabrosti slobode, hrabrosti strpljenja i hrabrosti umiranja kao draguljima kršćanskog mučeništva. U tom je svjetlu podsjetio kako je antički svijet u kojem je živio Dujam neobično cijenio hrabra djela i ljude, no unatoč tome kršćani su za njih bili slabići. „Njihovo mučeništvo izgledalo je kao besmislena smrt, a oni sami žrtve svoje tvrdoglavosti i neposlušnosti političkim i vjerskim autoritetima carstva. Kršćani su svojim pristajanjem uz Krista, zapravo, sami sebe proglasili neprijateljima, a njihova nepokolebljivost činila se kao smiješni fanatizam ljudi koji su javno osramoćeni i kažnjeni. Kršćanstvo je zbog toga bilo prezreno i osuđeno na istrebljenje. Ipak, kršćani su u okrutnoj smrti vidjeli mučeništvo, a u osudi svojevoljni izbor. Konačno, kaznu zbog svoje vjernosti Kristu smatrali su nagradom. I to je prava snaga kršćanskih mučenika – da situacije progona, osude i smrtne kazne preobrazu u svjedočenje, navještaj i život. Mučenička je krv stvaralačka, ona je postala sjeme novih kršćana. I snaga preobrazbe svijeta nije mogla biti zaustavljena."

Naglasio je da su progonstva „uvijek bila i ostaju reakcija straha na kršćansku prisutnost, na moć slobode. A kršćanima su progonstva bila i ostaju prilika da provjere snagu svoje opredijeljenosti. Samo ljudi koji su spremni biti svoji mogu biti Božji. Samo oni koji su spremni prihvatiti svoju slobodu mogu i moraju proći kroz teror progonstva da bi zadobili sebe. Spremnost za taj korak nužno proizlazi iz hrabrosti poduprte pouzdanjem da će Bog sve izvesti na dobro. To vedro pouzdanje rađa osjećaj spokojne sigurnosti. To je hrabrost slobode."

Progonitelji bi bili najsretniji, istaknuo je dr. Žižić, „da sve

ostane na razini 'zakona' i 'kulta', na znakovima lojalnosti i poslušnosti, a ipak istina se odigrava drugdje. Za kršćane osude malo vrijede, kao i njihova tumačenja kojima se nameće krivnja. Ne vrijede ni nepravdni zakoni. Još manje im znači poslušnost autoritetima bez vjerodostojnosti i umjetnim božanstvima gladnima žrtvovanja. Može li biti osuđen čovjek zbog svoje vjere? Može li biti kažnjen zbog vjernosti sebi, vjernosti svojem kršćanskom pozivu, zbog svoje istine? Suočavanje s optužbama i tobožnjim krivnjama još je jedan bitni korak u kršćanskome mučeništvu." Mučenik se tu ne nalazi tek pred izvanjskim izazovima i izborom, nego pred nutarnjim izborom sumnje u samoga sebe ili povjerenja u Boga. Stoga pred osudama za njega postoji samo jedan izbor - hrabrost strpljenja.

Govoreći o hrabrosti umiranja kao trećem dragulju kršćanskog mučeništva podsjetio je na riječi iz Ivanova evanđelja: „Veće ljubavi nema nitko od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje." (Iv 15, 13). „Dujam je ovu poruku evanđelja do kraja proživio i predao svojoj Crkvi. Mučeništvo je u konačnici hrabrost prihvatiti svoj i tuđi život u svjetlu ljubavi i ljubavlju ga učiniti besmrtnim, čak i u trenutku najgore smrti. Samo ljudi koji se daruju mogu biti spremni postati cjeloviti. Samo oni koji ljube postaju spremni gledati na život otvorenim očima. I samo oni koji iz ljubavi umiru, mogu spoznati svu sretnost življenja pokazujući moć koju Bog ima nad ljudima koji mu povjeravaju sebe. Stoga je hrabrost umiranja u svojoj nutринi zapravo hrabrost ljubavi."

Na kraju propovijedi dr. Žižić je uputio poziv Dujmovoј Crkvi da ne zaboravi hrabrost slobode u kojoj je rođena. „Ne daj se zbuniti u obećanjima, niti smesti pred prijatnjama. Budi hrabra u strpljenju. Drži se čvrsto evanđelja. Vedrim Dujmovim očima gledaj u ovaj život i u život budućega vijeka. Nosi radosnu vijest ljudima i neka te nosi, Dujmova Crkvo, evanđelje ljubavi."

Mješoviti prvostolni zbor sv. Dujma i bogoslovski zbor, uz mnoštvo puka radosno je otpjevao večernju molitvu. Potom je nadbiskup Barišić zahvalio svima koji su sudjelovali u devetnici: propovjednicima, zborovima, glazbenicima na čelu s maestrom don Šimom Marovićem te je na sve nazočne zazvao Božji blagoslov, a himnom sv. Dujmu u čast završila je svečana Večernja i devetodnevna priprava za blagdan sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije.

Svečano proslavljena svetkovina sv. Dujma, zaštitnika grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije

Sveti Dujme pomози nam da uvidimo bogatstvo obitelji – izvora života i radosti

Split, 7.5.2018. (IKA) - Svečanim euharistijskim slavljem, koje je u ponedjeljak 7. svibnja na splitskoј rivi uz sudjelovanje više tisuća vjernika predvodio šibenski biskup Tomislav Rogić, Splitsko-makarska nadbiskupija i grad Split proslavili su svetkovinu svoga nebeskog zaštitnika sv. Dujma, biskupa i mučenika prvih kršćanskih stoljeća.

Pozdravnu riječ uputio je domaćin splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, pozdravivši predvoditelja slavlja i sve nazočne (nad)biskupe, provincijale, svećenike, provincijalke, redovnike i redovnice, gradonačelnika grada Splita, predsjednicu RH, splitsko-dalmatinskog župana i izaslanika predsjednika Hrvatskog sabora, podpredsjednika Vlade i izaslanika predsjednika Vlade Republike Hrvatske, saborske zastupnike i ministre, zapovjednika Hrvatske ratne mornarice, predstavnike društvenih, civilnih i vojnih vlasti i institucija, sve građane i vjernike, a osobito sve hodočasnike i goste, kao i sve one

koji su događaj pratili posredstvom Hrvatskog radija i televizije.

„Mi građani i vjernici grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije, 'potomci Dujma', slavimo svoga svetog zaštitnika. Sv. Dujam je duhovni otac svih naših malih obitelji, kao i dviju većih obitelji - Grada i Nadbiskupije. Obitelj nam je sigurnosna brana i membrana, koja i danas filtrira tokove podataka, more informacija, šumu znanja i uči nas mudrosti razborita i odgovorna života. Bez obitelji postajemo izloženi pojedinci, dostatni sami sebi bez potrebe i navike da živimo s drugim i za druge. Doista, čovjek bez obitelji je i siročić i siromah. Odgoj unutar obitelji je bitan za društvo u cjelini, a time i za naš Grad i našu Domovinu. Obitelj je izvor života i radosti, Zagod budućnosti i temelj svake naše obnove. Posvjedočio nam je to i sveti Dujam koji je na vjetrometini povijesti i u areni uzburkanog i podjelama opterećenog života, osjećao, pratio i sudjelovao u svakodnevnim obiteljskim izazovima i poteškoćama, sve do mučeništva i predanja vlastitog života. Sveti Dujme pomozmi nam da uvidimo bogatstvo obitelji – izvora života i radosti", kazao je nadbiskup Barišić, Dujmov 107. nasljednik te dodao: „zbog važnosti obitelji za našu Crkvu i naše društvo, s našim duhovnim ocem Dujmom i sa svim svetim zaštitnicima gradova i biskupija naše Domovine, u hodu smo prema Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna ove godine, u Dujmovim gradovima - Splitu i Solinu, pod geslom: 'Obitelj – izvor života i radosti.' Nadam se i vjerujem kako će baš ovaj događaj biti početak nove i snažne, duhovne i svake druge obnove u našem narodu. Vjerujem da će nas događaj nacionalnog slavlja obitelji osloboditi od siromaštva jer ćemo shvatiti da smo bogati: da imamo braću i sestre, te da ćemo uočiti da nismo siročad jer imamo Boga za Oca."

U propovijedi je biskup Rogić istaknuo: „Radujemo se blagdanu svetoga Dujme koji se mučeništvom proslavio. Raduju se anđeli na nebu, a mi u zajedništvu vjere i slavljenju svetih otajstava naslućujemo radost neba, ostvarene vječnosti - zauvijek u Bogu. Molimo se svetom Duju da svoga grada ne zaboravi, da nad njim bdije, a nama isprosi snagu vjere koja nevolje pobjeđuje i u vjernosti Kristu ustrajava". U homiliji je biskup Rogić govorio o svjedočanstvu vjere svetoga Dujme koje je obučeno u slavu mučeništva. Snaga mučeništva, nastavio je mons. Rogić, „jest u ljubavi za Boga, u svjedočenju istine spasenja Božjeg po Isusu Kristu, u odlučnosti ostati Božji i po cijenu gubitka zemaljskog života. Zato se mučenicima divimo, zato im se molimo. Mučenici svjedoče snagu ljubavi. Toliko su bili za Boga, ljubili Boga i braću pored sebe, nošeni snagom vjere ustrajali su u kušnjama života!"

Podsjetio je kako je vrijeme svetoga Dujma vrijeme progona i iskušenja, vrijeme kada su kršćani bili nepoželjni i nisu odgovarali tadašnjem društvu koje časti mnoge bogove. „Bili su kao neka prijetnja da donose drugačiji poredak društva i vrijednosti. Zato su ih pokušali zatrti, spriječiti, ukloniti. Prve ih kršćane i svetoga Dujmu nosila zagledanost u vječnost. Nosila ih je snaga Uskrsnuća, vjere u Krista koji dobrom pobjeđuje zlo, koji životom pobjeđuje smrt, koji ljubavlju svladava mržnju", rekao je.

Naglasio je kako naše doba nosi nove izazove, kušnje, možda i progone, ali drugačije vrste. „Istina, u nekim krajevima svijeta progoni su gotovo jednaki prvim stoljećima, a Crkva Božja uvijek iznova biva oprana krvlju mučenika. Stoji u Isusovim blaženstvima: Blago progonjenima zbog pravednosti, njihovo je kraljevstvo Božje! Ostati pravedan, ustrajno oduševljen za Krista Spasitelja, ostati svjedok Božje ljubavi i dobrote za čovjeka u ovome svijetu izazov je današnjeg vjernika", rekao je.

Pojasnivši što znači danas svjedočiti vjeru usprkos svim protivljenjima, vlastitim slabostima, drugačijoj logici svijeta koja se želi nametnuti kao jedina, kazao je: „Sačuvati čovjeka - sliku Božju, po Božjoj zamisli, usprkos onoj koja se nameće kao nova u nekoj apsolutnoj slobodi novog određivanja što je dobro a što zlo. Kao da se svijet ponovno nalazi pod stablom spoznaje dobra i zla, i želi biti slobodan od Boga i sam sebi biti bog, odbacujući svaku zadatost, stvorenost, odbacujući sam izvor života – Božju ljubav." To onda ruši i sliku obitelji, stvara nerazumljive odnose u društvu i postavlja krivi cilj: trenutačna i brzo ostvariva sreća ma kako kratko trajala i ma kako u tome prošao brat i sestra pored mene. To su izazovi i kušnje (progoni) koji se nadvijaju na današnje kršćane, rekao je biskup.

Propovijed je mons. Rogić zaključio molitvom svetome Duju da pomogne „svojim primjerom, svojim zagovorom, da ne budemo mlaki kršćani – učvrsti nam vjeru – ispravi životne pute – učvrsti spremnost da ljubimo jedni druge u sebedarju i spremnosti na žrtvu koja jedina dokazuje snagu ljubavi. Neka se to ostvaruje u kršćanskoj obitelji, među djecom i roditeljima, rodbini i susjedima, u cijelom narodu. Neka snaga vjere i pouzdanja prožme naš narod u svakom poslu koji obavljamo, u otvorenosti životu kao najdragocjenijem Božjem daru i neka to bude naš put u budućnost i naš put u vječnost. Neka nas u tome prate zagovori i primjeri svetaca i našeg naroda koji su to znali ostvariti i u drugim vremenima poput blaženog Alojzija Stepinca, a zagovor nebeske Majke Marije kojoj se naš narod toliko utječe, neće izostati."

Uz domaćina nadbiskupa Barišića i predvoditelja slavlja mons. Rogića, u slavlju je sudjelovalo još deset nad/biskupa, biskupi Splitske metropolije: dubrovački Mate Uzinić, hvarski Petar Palić, kotorski Ilija Janjić, potom predsjednik HBK i zadarski nadbiskup Želimir Puljić, naslovni ninski nadbiskup Martin Vidović, umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas, umirovljeni hvarski biskup Slobodan Štambuk, banjolučki biskup Franjo Komarica, križevački biskup Nikola Kekić, vojni biskup u RH Jure Bogdan, generalni vikar mons. Miroslav Vidović, Metropolitanski kaptol na čelu s prepozitom mons. Nediljkom Antom Ančićem, katedralni župnik don Tomislav Čubelić, provincijali fra Jure Šarčević, fr. Slavko Slišković i o. Srećko Rimac, padre Wojciech Zyzak, rektor Papinskoga sveučilišta Ivan Pavao II. u Krakovu te oko sedamdeset svećenika, kako dijecezanskih tako i redovničkih.

Svečana procesija sa svećevim moćima pod vodstvom don Jure Bjeliša, od prvostolnice do prigodnoga oltara na Trgu dr. Franje Tuđmana na splitskoj rivi, bila je i ove godine lijepo priređena, uključivši redovnice, crkvene i humanitarne udruge, vojsku, policiju, viteške udruge i udruge Domovinskoga rata, kao i mnoge folklorne skupine grada i okolice. Kako bi ophod bio uronjen u molitvu, pobrinuo se animator slavlja dr. don Ante Mateljan. Ljepoti pobožnosti i slavlja uvelike su pridonijeli brojni redari pod vodstvom don Luke Vrljička te pjevanje mješovitoga zbora, sastavljenoga od Mješovitoga pjevačkog prvostolnog zbora sv. Dujma i zbora Gospe od zdravlja, pod ravnanjem kapelnika splitske prvostolnice maestra don Šime Marovića, a uz pratnju splitskoga "Brass kvinteta" te orguljašku pratnju maestra don Ivana Urlića. Misa je završila himnom Domovini, za vrijeme koje su ovogodišnji prvopričesnici mahali hrvatskim zastavicama, a predvoditelj slavlja zazvao je Božji blagoslov na sve hrvatske obitelji i domovinu Hrvatsku. Nakon pjesme Blaženoj Djevici Mariji, proslava Dana Grada i njegova zaštitnika sv. Dujma nastavila se bogatim kulturnim, zabavnim i drugim sadržajima.

Na svećeničkom susretu dr. Damiš govorio o susretu kršćanstva s nekršćanskim religijama

Zatvaranje i obrambeni stav prema nekršćanskim religijama bio bi znak straha i slabosti; ili još gore; to bi značilo da kršćani sami više nisu sigurni u svoj identitet i da počinju sumnjati u značenje poruke čiji su čuvari i navjesticitelji pozvani biti

Varaždin, 7.5.2018. (IKA) - "Susret kršćanstva s nekršćanskim religijama - religije kao teološki problem" bila je tema redovitog mjesečnog susreta svećenika Varaždinske biskupije održanog u ponedjeljak 7. svibnja u Varaždinu. Na početku susreta svećenike je pozdravio generalni vikar Varaždinske biskupije mons. Antun Perčić. Vlač. Tihomir Kosec, povjerenik Ureda za pastoral mladih Varaždinske biskupije, obavijestio je kako je završila još jedna škola animatora te kako je Biskupija, odnosno njene župe, bogatija za 40-ak novih animatora. Najavio je program Duhovske osmine koju i ove godine Ured za pastoral mladih priprema uoči svetkovine Duhova, te zamolio svećenike da obavijeste svoje župljane, a napose mlade te ih potaknu da dođu na tu duhovnu manifestaciju u Varaždinu.

Preč. Josip Koprek, predstojnik Obiteljskog centra Varaždinske biskupije, podsjetio je na susret obitelji koji će biti u sklopu Duhovske osmine u Varaždinu, a onda i na Nacionalni susret obitelji koji će se 15. i 16. rujna održati u Splitu i Solinu. Zamolio je svećenike da potaknu obitelji da se prijave i odazovu na taj susret, kao i da se uključe u samu organizaciju puta.

O temi susreta je govorio dr. Hrvoje Damiš, župni vikar u Prelogu koji je u lipnju 2017. godine postigao doktorat na temu: Međureligijsko razumijevanje kršćanstva u misli Hansa Waldenfelsa i Hansa Künga. Istraživanje elemenata za "relacijsko kršćanstvo".

„Premda se naslov ove doktorske radnje, kao i kod velike većine doktorata iz područja fundamentalne teologije vjerojatno čini pomalo složen i nerazumljiv; sama srž radnje jest prilično jednostavna, a može se ukratko objasniti naslovom koji sam dao i ovom izlaganju: Susret kršćanstva s nekršćanskim religijama. Religije kao teološki problem. Temeljna nit vodilja doktorske radnje jest, dakle, promišljanje o susretu kršćanstva s nekršćanskim religijama”, pojasnio je dr. Damiš.

Kako je dalje rekao, u toj njegovoj doktorskoj radnji se ne radi samo o potrebi promicanja međureligijskog dijaloga ili o brizi za stvaranjem i očuvanjem mira u svijetu; premda smo danas, više nego ikada svjesni važnosti navedenih tema. Puno više, u radnji, a i u ovom izlaganju, želi se promišljati o religijama koje se sve više nameću kao teološki problem i izazov za sve one koji se bave teologijom.

Dr. Damiš podsjetio je kako postoji niz disciplina koje se bave proučavanjem religija, a polovicom prošlog stoljeća, u godinama prije II. vatikanskog sabora, počela se razvijati još jedna teologija religija. Njezina specifičnost je upravo u tome što religije promatra iz teološke perspektive, a može se okarakterizirati kao jedno od najdinamičnijih područja teološkog promišljanja danas.

„Razlog gotovo eksponencijalnom rastu interesa i publikacija na području teologije religija zasigurno leži u činjenici da teologija u sveprisutnom fenomenu religijskog pluralizma prepoznaje jedan od znakova vremena koji, treba biti promatran, tumačen i interpretiran u svjetlu Evanđelja”, rekao je dr. Damiš.

Nadalje je objasnio kako kršćani danas žive u situaciji u kojoj kršćanstvo više nije jedina univerzalna instanca, već jedna u nizu mnogih drugih koje obećavaju spasenje. Jasno je da u toj situaciji kršćanska teologija ne može živjeti pod staklenim zvonom, ne može zatvarati oči pred

promijenjenim okolnostima trudeći se spasiti ono što se još može spasiti.

„Zatvaranje i obrambeni stav prema nekršćanskim religijama bio bi znak straha i slabosti; ili još gore; to bi značilo da kršćani sami više nisu sigurni u svoj identitet i da počinju sumnjati u značenje poruke čiji su čuvari i navjesticitelji pozvani biti. Konačno, to bi značilo izdati onu temeljnu misiju i poslanje svakog kršćanina, a to je ići do na kraj svijeta i propovijedati Radosnu vijest evanđelja. Kršćanstvo, odnosno kršćani, Isusovi učenici, pozvani su, stoga, ići ususret sljedbenicima drugih religija, promišljati o njima kao pojedincima, ali i kao pripadnicima specifične religijske tradicije, polazeći uvijek od Božje Riječi i svjetla Evanđelja koje im je darovano”, poručio je dr. Damiš.

Temeljno pitanje teologije religija kao nove teološke discipline, nije pitanje spasenja pojedinaca, već teologija religija pitanje usmjerava na same religije, promišljajući o njihovoj eventualnoj spasenjskoj vrijednosti. Kada se govori o spasenjskoj vrijednosti drugih, nekršćanskih religija, nikako ih se ne može okarakterizirati kao paralelne putove spasenja, koji bi bili neovisni i nepovezani s ponudom spasenja koju Bog upućuje svim ljudima u osobi i događaju Isusa Krista. Druge, nekršćanske religije, možda mogu biti putovi spasenja, na način koji Bog zna, ali ne kao samostalni putovi spasenja, nego kao subordinirani putovi spasenja, rekao je. „Kršćanstvo je više nego bilo koja druga religija pozvana ići ususret drugim religijama. Ta njegova relacionalnost, odnosno nužna upućenost na susret s drugima, proizlazi iz činjenice da je ono utemeljeno na osobi Isusa Krista, utjelovljenog Sina Božjega u kojem je sam Bog došao ususret čovjeku kako bi ga, kao prijatelja, pozvao u zajedništvo sa sobom. Upravo zato, slijedeći istu logiku, kršćanstvo je pozvano biti otvoreno prema svakome čovjeku, kako bi Radosna vijest evanđelja o Isusu Kristu kao jedinom i univerzalnom posredniku spasenja za sve ljude doprla do svakog čovjeka, sve do nakraj zemlje”, zaključio je dr. Damiš.

U Gospiću održana sjednica Prezbiterskoga vijeća

Gospić, 7.5.2018. (IKA) - U biskupskom ordinarijatu u Gospiću, 7. svibnja održana je redovita proljetna sjednica Prezbiterskoga vijeća Gospićko-senjske biskupije. Na sjednici su bili prisutni svi vijećnici zajedno s biskupom mons. Zdenkom Križićem. Nakon molitve Trećega časa i kratkog biskupova pozdrava, kancelar Mišel Grgurić pročitao je zapisnik s prošle sjednice.

Potom je mons. Križić, prije izvještaja o stanju klera u biskupiji, zahvalio svećenicima za pastoralnu skrb u povjerenim im župama, istaknuvši da je stanjem zadovoljan, unatoč svim nedostacima, a posebno ga raduje svećeničko zajedništvo i bratstvo. U izvještaju je opisao stanje bolesnih i starijih svećenika, dodavši kako je opća "pokrivenost" župa loša zbog nedovoljnog broja svećenika. Potom je biskup posebno naglasio važnost svećeničke raspoloživosti za ispovijedanje u župama, rekavši kako je kod nas – za razliku od stanja u nekim europskim zemljama – još uvijek jak osjećaj vjerničkoga puka prema sakramentu svete ispovijedi, što svećenici trebaju pozitivno vrjednovati i oko toga se još više truditi.

U nastavku izlaganja, vezano uz aktualne referendume građanskih inicijativa, biskup Križić je naglasio da, premda neki biskupi imaju određene rezerve glede te akcije, određene građanske inicijative treba podržati i omogućiti im održavanje referenduma. Podsjetio je potom na skori svećenički hodočasnički susret na Krasnu (planiran je za 14. svibnja), spomendan ubojstva s. Žarke Ivasić (16. svibnja),

za koju je već započet proces beatifikacije, te na simpozij o Pasijskoj baštini Like i Gorskog kotara, koji će se održati 7.-10. lipnja u Ličkom Osiku i Gospiću.

U kratkoj raspravi nakon biskupova izlaganja razjašnjene su neke dvojbe glede dvaju spojenih referenduma, kao i pitanje "trinacija" nedjeljom - što starijim župnicima već predstavlja veliki napor, a problem će se 'zaoštriti' neizbježnom činjenicom još manjega broja svećenika sposobnih za pastoral - biskup je spomenuo mogućnost slavljenja nedjeljnih misa subotom uvečer.

Zatim je generalni vikar mons. Marinko Miličević dao pregled svećeničkih kandidata Gospićko-senjske biskupije, kojih je trenutno četiri sjemeništarca i šest bogoslova, a nakon toga je biskup kratko izvijestio o trećemu Nacionalnom susretu katoličkih obitelji, koji će se održati 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu, o čemu će svi župnici dobiti dopis s organizacijskim detaljima i terminima prijave za sudjelovanje na tome susretu.

U nastavku susreta bilo je riječi o tradicionalnom Svećeničkom danu Riječke metropolije, koji će se ove godine održati u Svetvinčentu i Lanišću, 22. lipnja, uz sudjelovanje svećenika Zadarske nadbiskupije.

Potom je generalni vikar iznio prijedlog da nova biskupijska pastoralna godina 2018./2019. bude Godina duhovnih zvanja, što je i biskup zdušno podržao, to više što su, kako je istaknuo kancelar Grgurić, također Riječka nadbiskupija i Krčka biskupija ovu aktualnu godinu već posvetile toj temi. Na koncu je vikar Miličević dao osvrt na protekle duhovne vježbe za svećenike, podsjetivši na biskupov prijedlog o dva termina u Gospićko-senjskoj biskupiji, uz dva koja nudi Riječka nadbiskupija. Na kraju je biskup Križić zamolio dekane i predstavnike dekanata da potaknu svećenike na obavljanje godišnjih duhovnih vježbi.

U drugom odnosno završnom dijelu susreta dana su izvješća i planovi nekih biskupijskih ureda – o radu Ekonomata i BUZUK-a izvijestio je ekonom Nikola Turkalj, a o akcijama biskupijskoga Caritasa ravnatelj Luka Blažević. Nakon radnog dijela susret je nastavljen zajedničkim objedom u blagovalištu ordinarijata, uz razgovor o aktualnostima u Crkvi i društvu.

Susret trajne formacije mladih svećenika i đakona u Požegi

Biskup Škvorčević pojasnio neka pitanja s obzirom na Istanbulsku konvenciju i njezino značenje te govorio o referendumske inicijativi dviju građanskih udruga, koje su za svoju akciju zatražile potporu Crkve

Požega, 7.5.2018. (IKA) - Mjesečni susret trajne formacije mladih svećenika i đakona Požeške biskupije, na kojem je sudjelovao i biskup Antun Škvorčević održan je 7. svibnja u Dvorani Bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi. Nakon molitve Trećeg časa biskup je pozdravio svećenike i đakone, izrazivši radost što su se nakon hodočašća u Lurd i drugih pastoralnih događanja, među njima i slavljajući potvrde u župama, ponovno sabrali na susret trajne formacije. Osvrnuvši se na ulomak kratkog čitanja iz Knjige otkrivenja u kojem se govori o dubokim dimenzijama stvarnosti u koje uvodi uskrslu Gospodin, pobjednik nad smrću, potaknuo ih je da ispituju kakvi su njihovi svećenički senzibiliteti i kazao: „Ako mi svećenici ne vidimo i ne čujemo ništa više od onoga što vidi i čuje prosječni hrvatski čovjek, koji se pokušava snaći u svakodnevnoj zbrci na različitim razinama života, ako ne njegujemo sposobnost vjernički čuti, vidjeti i razumjeti sebe i stvarnost oko nas u njezinim dubljim dimenzijama, tada svi tonemo". Naglasio je da susreti trajne svećeničke formacije služe tome da najprije provjere i

pročiste svoju osjetljivost za Isusa Krista i u njemu učvrste svoja evanđeoska opredjeljenja.

Podsjetio ih da su se prošle jeseni dogovorili ostvarivati vrlo vrijedan program edukacije mladih za mlade, koji se nazivaju animatorima, i pozvao da na ovom susretu provjere što je od tog programa ostvareno, te što je potrebno još učiniti do konca tekuće školske godine. Napomenuo je da su središnja tema ovog susreta određena pitanja, koja su pokrenuli događaji proteklih tjedana, od ratifikacije Istanbulske konvencije u Hrvatskom Saboru, do inicijativa određenih građanskih udruga da prikupljaju potpise za raspisivanje referenduma o spomenutoj Konvenciji, odnosno o novom izbornom sustavu. Uvodno razmišljanje biskup je zaključio tvrdnjom da svećenici u formiranju svojih stavova s obzirom na spomenuta pitanja trebaju imati evanđeoska polazišta i da samo na taj način najbolje služe hrvatskom čovjeku.

Potom je predstojnik Katehetskog ureda Robert Mokri izvijestio o provođenju programa edukacije animatora. Rekao je da su koncem siječnja i početkom veljače održane radionice osnovne edukacije u Požegi, Novoj Gradiški i Virovitici, u kojima je sveukupno sudjelovalo oko pedeset animatora. Najavio je da će za njih biti organiziran dvodnevni susret specijalističke edukacije 19. i 20. lipnja u Dubokoj kod Velike te je pozvao dekanatske povjerenike da započnu s pripremama i prijavama. Potom su dekanatski povjerenici izvijestili o iskustvima koja imaju sa spomenutim susretima odnosno radionicama osnovne edukacije.

U središnjem dijelu programa biskup je mladim svećenicima i đakonima pojasnio neka pitanja s obzirom na Istanbulsku konvenciju i njezino značenje te govorio o referendumske inicijativi dviju građanskih udruga, koje su za svoju akciju zatražile potporu Crkve. Cilj je pomoći mladim svećenicima da budu nositelji pastoralne jasnoće s obzirom na ta pitanja. Govoreći o rodnoj ideologiji, ustvrdio je da taj pojam višeznačan, i da su se zbog toga očitivali određeni nesporazumi u raspravi oko ratificiranja Istanbulske konvencije. Podsjetio je da se pojam roda počeo upotrebljavati u krugovima feminističkih udruga prije pedesetak godina, i da on podrazumijeva društveno određene muškarca i žene, odnosno muškosti i ženskosti. Riječ je o sociološkoj definiciji roda, koja je polazila od biološke spolne određenosti. Pojam „roda“ (engl. gender) u sociologiji je uvela Ann Oakley kako bi naznačila razliku između spola kao biološke datosti muškarca i žene, te roda kao društveno dodijeljene ženskosti i muškosti, dugovane različitim društvenim okolnostima, kulturama i vremenima u kojima se muškarcima i ženama daju različite uloge, stvarajući nejednakost koju je potrebno prevladati. U psihološkom pak poimanju rod se odnosi na individualni identitet, i označava način na koji netko osobno doživljava svoju muškost ili ženskost, te je moguće da se u njoj ne osjeća dobro i očituje želju promijeniti je, te u tom okviru govorimo o gender ideologiji koja je sa stanovišta kršćanske antropologije neprihvatljiva. Biskup je naveo Postsinodalnu apostolsku pobudnicu pape Franje „Radost ljubavi“ - „Amoris laetitia“, u kojoj kaže zašto ona nije prihvatljiva: „Rodna ideologija predstavlja društvo bez razlika među spolovima i razgrađuje antropološki temelj obitelji. Štoviše, rodna ideologija traži ljudski identitet koji može sam odrediti svoj individualni oblik te se mijenjati tijekom vremena. Rodna ideologija ulazi u obrazovne projekte i zakonodavne smjernice koji promiču osobni identitet i emocionalnu intimu koja je radikalno odvojena od biološke različitosti između muškarca i žene“. Pored toga biskup je podsjetio kako je papa Franjo u listopadu 2016. godine na svom

pohodu Gruziji rodnu ideologiju nazvao „ideološkim kolonijalizmom“. Ustvrdio je da je „rodna ideologija veliki neprijatelj braka. Danas vlada svjetski rat protiv braka, koji se ne vodi pomoću oružja, već pomoću ideološke kolonijalizacije. Zbog toga je važno braniti brak od ove kolonizacije. Brak je nešto najljepše što je Bog stvorio.“

Biskup je spomenuo kako je polemika stvorena kod nas oko Istanbulske konvencije i nemogućnost vođenja mirne rasprave o navedenim pitanjima dovela do nesporazuma te je završila na političko-pravnoj razini i u razvrstavanju na protivnike i zagovornike Konvencije. Nije dovoljno vrednovano plemenito nastojanje Konvencije oko zaštite žene i obitelji od nasilja, niti su razmotrena relevantna etička pitanja s time povezana, napose s obzirom na mijenjanje prirodnog spola prema arbitrarnom biranju roda. Kazao je da je u Istanbulske konvenciji riječ prvenstveno o rodnoj ideologiji u smislu socijalno dodijeljene uloge ženama, za čija se prava i ravnopravnost zauzima i Crkva. Istaknuo je da u središnjem dijelu Konvencije postoje nejasnoće s obzirom na terminologiju rodne ideologije, što budi sumnju da ona otvara vrata biranju roda bez obzira na prirodni spol, na što je upozorio i predstavnik Svete Stolice kad se o njoj raspravljalo u Europskom parlamentu. Polazište Svete Stolice je utemeljeno u biblijskoj objavi koja tvrdi da je Bog stvorio čovjeka kao muško i žensko te je rod neke osobe određen njezinom prirodnom spolnošću. Sveta Stolica odobrava definiciju rodne jednakosti i spolne ravnopravnosti muškarca i žene. Svaka je osoba uvijek najprije biće rođeno od jednog muškarca i jedne žene, mnogo prije nego što postane sposobno rađati drugi život. No, pri tom nije moguće zanemariti činjenicu da jednostavno postoje osobe koje se zbog fizioloških ili psiholoških razloga, zbog čudljive biološke sudbine ili igre prirode, fiziologije ili duševnog stanja teško poistovjećuju sa spolom koji im je dodijeljen u trenutku rođenja, što se naziva rodnom disforijom. U takvim slučajevima Sveta Stolica podsjeća kako svakome pripada poštovanje koje proizlazi iz neotuđivog dostojanstva ljudske osobe, a ono uključuje i njezino tijelo. Stoga svećenik u svom pastoralnom djelovanju ne smije biti protiv takvih ljudi i olako ih proglašavati nemoralnima, nego truditi se pronalaziti način kako im pomoći da prihvaćaju same sebe u prirodnoj spolnoj zadanosti.

Osvrćući se na stanje do kojeg bi mogla dovesti ratifikacija Istanbulske konvencije, biskup je podsjetio kako je hrvatska Vlada 2014.-2015. već donijela zakonske propise o istospolnom partnerstvu i transrodnim osobama, kojima je na neki način izigrana referendumom potvrđena ustavna definicija braka kao zajedništva jednog muškarca i jedne žene, što već ima neke praktične posljedice u državnoj administraciji. Po biskupovu mišljenju ključno je evangelizacijsko pitanje kod nas, i opredjeljenje vjernika ravnati se prema Božjem zakonu i dobro oblikovanoj vlastitoj savjesti, bez obzira kakvi bili državni zakoni. Kazao je kako je u tom smislu znakovito ono što se dogodilo s kršćanima u rimsko doba, kada je malobrojna skupina vjernika, progonjena i ubijana, svojim evanđeoskim opredjeljenjima pobijedila moralno urušenu civilizaciju. Biskup je zaključio kako bi se evangelizacijskom pitanju kod nas trebalo posvetiti više pozornosti te s polazišta evanđeoskog uljudbenog sustava nastojati promicati dijalog na svim razinama hrvatskog društva. Kazao je mladim svećenicima da će to biti njihovo poslanje u godinama koje dolaze te da se za to trebaju još bolje osposobiti.

S obzirom na aktualne referendumske inicijative određenih građanskih udruga, biskup je naglasio da su one političke naravi, te da im kao takvima nije mjesto u crkvenim

prostorima, nego da se trebaju odvijati na javnim prostorima u skladu s važećim zakonskim propisima.

U nastavku susreta mladi svećenici i đakoni raspravljali su o različitim pastoralnim pitanjima koje susreću u vlastitom djelovanju, ponajprije iz pastora mladih i duhovnih zvanja kojem se ove godine u Požeškoj biskupiji posvećuje posebna pozornost. Susret je završio molitvom u crkvi Sv. Lovre, koju je predvodio Ivan Ereiz, župni vikar u župi sv. Leopolda Mandića u Požegi.

Zavjetna svetkovina Gospe od Zečeva

Ima li još ljudi koji služenje drugima smatraju svetim poslom i zadatkom? - Obitelj nije nešto usputno. Ona je bitna stanica društva i Crkve

Nin, 7.5.2018. (IKA) - Zavjetna svetkovina Gospe od Zečeva svečano je proslavljena u ponedjeljak 7. svibnja u župi sv. Anselma u Ninu, središnjem marijanskom svetištu Zadarske nadbiskupije, jednom od najstarijih marijanskih svetišta u Hrvatskoj koje je prije dvije godine proslavilo petsto godina štovanja Gospe od Zečeva. Koncelebrirano večernje misno slavlje u župnoj crkvi Sv. Anselma u Ninu predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić, a nakon mise i procesiju s čudotvornim Gospinim kipom kroz mjesto.

Tragom navještenog Lukinog evanđelja o pohodu Marije Elizabeti kojoj je poslala pomoći pred porod, služiti svojoj trudnoj rođakinji, u propovijedi je mons. Puljić govorio o vrijednosti služenja. „Riječ služenje iščezava iz našeg vokabulara. Što je još gore, sve više ljudi služenje smatra nedostojnim oslobođenog čovjeka i emancipirane žene. Tko je vidio u 21. st. služiti? To je naopako poimanje i pogrešno shvaćanje služenja o kojem govori i evanđelist Luka. Kao vjernici, moramo biti svjesni opasnosti da će i naše kršćanstvo bez znakova zajedništva, bez ljubavi i služenja, bez jasnih dokaza služenja u Marijinom duhu, sličiti zavaravanju sebe i drugih. Jer, po čemu će nas prepoznati naš Učitelj Isus Krist kad dođe suditi svijetu“, upitao je nadbiskup, istaknuvši da je sam Isus rekao i dao prepoznatljive znakove „temeljem kojih će nas pozvati u svoje kraljevstvo“. „Bio sam gladan i nahranili ste me, žedan i napojili ste me. Bio sam umoran i poslužili ste me.“ „Dakle, to je sveti posao. Služenje je posao koji nas već na zemlji osposobljava za konačni susret, kad dođemo pred lice Božje i nemamo mu što drugo donijeti nego to: naša dobra djela, naše služenje i naše zauzimanje za druge“, poručio je nadbiskup Puljić, naglasivši „da nas to poučava Marija u svojim svetištim: Marija nas uči kako pomagati potrebnima, kako osjetiti potrebu drugoga i priteći u pomoć“.

„Majka Božja i naša majka, koju u Ninu častimo kao Gospu od Zečeva, predstavlja se kao model i uzor na tom putu. Nju je Pavao VI. opisao kao „djevicu koja moli, služi, žrtvuje se i prinosi“. To su sve glagoli, radnje koje današnje vrijeme slabo shvaća, a još lošije prihvaća. Drugog nam puta nema, nego Mariju slijediti u našem služenju i žrtvi za druge“, potaknuo je mons. Puljić. U kontekstu navještenog biblijskog izvješća na Gospinu svetkovinu, a ususret Trećem susretu hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu, nadbiskup je upitao koliko su današnje obitelji ispunjene željama i spremnošću zajedništva i služenja. „Jesu li prožete molitvenom duhovnošću kako bi bile kadre odoljeti i oduprijeti se nemilosrdnom nasrtaju materijalizma, ateizma, potrošačke groznice i hedonizma? Ima li Elizabeta koje su spremne skrovito, zauzeto i predano veličati Mariju riječima molitve: 'Zdravo, milosti puna. Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje Isus'. Znači, obraćati se Mariji, moliti joj se. Ima li još ljudi koji služenje

drugima smatraju svetim poslom i zadatkom? Ili zavedeni izopačenim shvaćanjima i lažnom emancipacijom smatraju kako služenje ponižava čovjeka, da služenje nije za čovjeka", upozorio je mons. Puljić. Naime, upravo se Mariju najviše doživljava kao mati koja njeguje, pazi i štiti. Otuda i njeni naslovi u lauretanskim litanijama, rekao je nadbiskup. Nadbiskup je istaknuo da „zajedništvo protkano služenjem nalazimo u iskonskoj zajednici obitelji koja je uzor služenja, a obilježeno je i zajedništvom stola". „Obiteljski stol je mjesto gdje sustolnici jedni s drugima razgovaraju. U obiteljskom duhu njeni članovi vode brigu jedni o drugima. Zato obitelj nije nešto usputno. Ona je bitna stanica društva i Crkve. Obitelj je zadaća društvu i Crkvi da se zaštititi, da pomogne ostvariti ideale koje je Bog usadio u samom činu stvaranja. Zato obitelj ima biti glavnom brigom Crkve i društva", istaknuo je mons. Puljić, naglasivši: „I Isus koji je utemeljio Crkvu, rodio se u obitelji i tako posvetio sve obitelji". „Rođenjem u obitelji želio je da njegovi učenici i sljedbenici budu zajednica braće i sestara, zajednica stola i dobara, zajednica međusobne ljubavi. U tom vidu Djela apostolska izvješćuju, da nam predstave ideal obitelji, ideal prve kršćanske zajednice. Luka zapisuje kako je u mnoštvu onih koji su prigrlili vjeru bilo jedno srce i jedna duša. Kako često poželim našoj nadbiskupiji, našem narodu, Europi i cijeloj Crkvi po svem svijetu upravo taj duh: jedno srce, jedna duša. „Nitko od njih nije zvao svojim ništa od onoga što je imao, nego im sve bijaše zajedničko'. Treba usvojiti taj duh i tako pripravljati svoju buduću slavu u nebesima", poručio je nadbiskup Puljić.

Na proslavi svetkovine sudjelovalo je više tisuća hodočasnika iz cijele Zadarske nadbiskupije, među kojima su neki hodočastili i pješice od Zadra do Nina. Tijekom cijelog dana, sudjelujući na pet misnih slavlja i dvije procesije kroz mjesto, vjernici su obavljali i zavjet Majci Božjoj ophodom oko Gospinog kipa oko središnjeg oltara. Uoči svetkovine, u nedjelju 6. svibnja, svečano misno slavlje u ninskoj župnoj crkvi Sv. Anselma predvodio je vlč. Ilija Jakovljević, postulator kauze bl. Miroslava Bulešića. U propovijedi je govorio o hrabrosti svjedočanstva za Krista tog hrvatskog blaženika te je puk blagoslovio Bulešićevim moćnikom. Na blagdan prikazanja Gospe od Zečeva u subotu 5. svibnja, vjernici, neki i pješice, hodočastili su na otočić Zečevo, mjesto Gospinog ukazanja pastirci Jeleni 1516. g., gdje je misno slavlje u crkvi Gospe od Zečeva predvodio don Zvonimir Mikulić, duhovnik sjemeništa 'Majević' u Zadru. Nakon mise oko crkve je također učinjena procesija s Gospinim kipom koji se za tu prigodu u procesiji lađama morem iz Nina do Zečeva odnese iz ninske župne crkve, s Gospinog mula, na otočić Zečevo.

Hodočašće sportaša u svetištu Majke Božje Bistričke

Marija Bistrica, 7.5.2018. (IKA) - Sportaši s područja Zagrebačke nadbiskupije svaki prvi petak u svibnju hodočaste Majci Božjoj Bistričkoj. Tako su se i ove godine 7. svibnja u organizaciji Ureda za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije, odjela za sport, šesnaesti put sportaši okupili u nacionalom svetištu u Mariji Bistrici, kako bi Svevišnjem po Mariji izrazili svoje zahvale i molbe.

Na bistričkoj Kalvariji okupilo se više od tisuću sportaša iz raznih sportova, od nogometa, rukometa, košarke, stolnog tenisa, vaterpola, taekwonda, odbojke, šaha, tenisa, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Nakon pobožnosti Križnog puta, misu je predvodio zagrebački pomoći biskup Ivan Šaško, a u koncelebraciji su bili rektor Svetišta preč. Domagoj Matošević i predstojnik Ureda za mlade preč. Ivan Valentić. U asistenciji su bili i

trajni đakoni Marijan Spehnjak, povjerenik za šport Zagrebačke nadbiskupije, i Miljenko Bošnjak.

U uvodu u euharistijsko slavlje biskup Šaško istaknuo je da u svijetu sporta ima puno istinskih kršćanskih vjernika, katolika, koji osjećaju važnost povezanosti vjere i sporta.

U homiliji biskup Šaško je, govoreći jezikom sportaša, postavio pitanje što to utječe da netko tko nije favorit dođe do uspjeha? „Što je ona mala razlika koja odluči da prevagne jedan među jednakima ili pak veća razlika da slabiji pobijedi jačega?" Biskup je homiliju posvetio tumačenju upravo te kvalitativne razlike koja čovjekovom uvidu nije dohvatljiva ali je nerijetko odlučujuća kako u sportu tako i u životu.

„Dragi sportaši, vi poznajte tu razliku; vama je u sportu itekako bliska. Vidimo da danas, uz sve tjelesne pripreme i napore koje sportaši trebaju proći, sve je značajnije ono za što smo (ponovno) preuzeli strane riječi: inspiracija i motivacija, što će reći: nadahnuće i pokretanje/obrazloženje", rekao je.

Mons. Šaško naglasio je da riječ „inspiracija" upućuje na duh, na ono što in-spira, što 'puše, što diše unutar nekoga'.

„Duh je pokretač svega. Kao vjernici znamo da nam je u stvaranju darovan Božji Duh. Bez toga Daha ne postoji život, ništa ne diše, nego je prepušteno mrtvilu. I za čovjeka koji je neosjetljiv, koji postupa sebično i grubo, kažemo da je 'bezdušan', bez duha i duše", rekao je biskup Šaško.

Tumačeći riječ „motivacija", mons. Šaško istaknuo je da ona dolazi od latinske riječi motus, što znači pokret ili gibanje.

„Motivacija upućuje na motor, na nutarnjega pokretača koji je povezan s nadahnućem. U tome je smislu danas više u središtu razlog zbog kojega se netko pokreće; zbog kojega netko nešto čini i radi kojega sebe daje za nešto", rekao je biskup.

Nadahnuće (inspiracija) i nutarnji razlog (motivacija) ključni su pojmovi jer nam govore zbog i radi čega čovjek djeluje, a upravo je njihov gubitak razlog odumiranja radosti, ljepote, zajedništva, otuđenja, sukoba i podjela, rekao je.

„Sport pomaže ponovno otkriti tu nutarnju snagu, 'ono nešto' što stvara razliku, a što upućuje na prisutnost Božjega Duha koji po nama ljudima čini velika djela", naglasio je biskup Šaško. U Marijinom životu zrcale se ta dva pojma, rekao je mons. Šaško. „Nakon toga djelovanja Duha, nakon nadahnuća koje donosi novi život, što čini Marija? Ona se žuri, hoda, upućuje se prema svojoj rođakinji Elizabeti, za koju je saznala da je također zahvaćena Duhom i da je dio Božjega plana. Motivacija. Nadahnuće pokreće, raduje se, donosi život", rekao je biskup.

Zaključujući homiliju mons. Šaško potaknuo je vjernike sportaše da u riječima Evanđelja pronađu nadahnuće za svoj život i da prihvate Isusa u svom srcu, jer On govori čovjeku upravo u blizini njegova srca.

U Rijeci proslavljena 120. obljetnica rođenja i 20. obljetnica beatifikacije bl. Stepinca

Rijeka, 8.5.2018. (IKA) - U povodu 120. obljetnica rođenja i 20. obljetnica beatifikacije bl. Alojzija Stepinca u župu sv. Ane na Gornjoj Vežici u Rijeci na čašćenje vjernicima iz Zagreba su donesene i u ovoj riječkoj crkvi izložene blaženikove relikvije. One će u Rijeci ostati do kraja svibnja. Tim povodom u župnoj crkvi sv. Ane u utorak 8. svibnja održan je prigodni program koji je započeo predavanjem vlč. mr. prof. Ivana Stošića na temu "Kako biti svet", prema najnovijoj pobudnici pape Franje "Radujte se i kličite".

Papin naglasak na svetosti nije bijeg od svijeta i mistika zatvorenih očiju, nego spremnost na činjenje dobra u suvremenom svijetu, rekao je predavač. Dodao je kako to mogu biti i male, svakodnevne i na prvi pogled beznačajne

stvari kroz koje ostvarujemo i potvrđujemo svoju svetost. Izdvojio je također Papin naglasak na prisutnost brojnih teškoća i prepreka na putu svetosti koju sotona želi spriječiti pod svaku cijenu.

Nakon predavanja slavljena je misa koju je predvodio župnik vlč. Michele Cittadino, a glazbeno animirali članovi Schola Cantorum Rijeka. Zbor je na misi izveo Misu Caecilianu koju je bl. Stepinac naručio od skladatelja Albe Vidakovića. U propovijedi je vlč. Cittadino naglasio važnost Stepinčeve obitelji koja mu je bila posrednica na putu ka svetosti s posebnim naglaskom na majku koja je čitav život dva puta tjedno postila za njega. Naglasio je kako je budući svetac "šampion vjere" i velikan ne samo Crkve u Hrvatskoj nego i čitave Crkve.

Nakon mise u crkvi je održan koncert duhovne glazbe na kojemu su nastupili: Schola Cantorum Rijeka, dječji zbor Kap, komorni zbor Val, Vanja Zelčić – sopran, Ingrid Haller-sopran, Kristina Kolar – sopran, Robert Kolar- bariton, Paula Radin - flauta, Tea Grubišić-Mihalić- violina, Ana Anconelli, orgulje i Ivan Bošnjak- orgulje.

Predstavljena komemoracija na Bleiburškom polju

To nije zadnji skup neonacista u Europi. To je skup domoljuba, hrvatskih patriota koji žele njegovati trajnu uspomenu na hrvatske žrtve križnih puteva i Bleiburga, istaknuo je Šeks

Zagreb, 8.5.2018. (IKA) - Počasni bleiburški vod (PBV) predstavio je 5. svibnja u Zagrebu mjere, odnosno pravila ponašanja, donesene u suradnji s austrijskim crkvenim i državnim vlastima, radi dostojanstvenog održavanja subotnje komemoracije žrtvama bleiburške tragedije i Križnoga puta na Bleiburškom polju, kojima se najavljuje "nulta tolerancija" prema ustaškom i nacističkom znakovlju.

Na području održavanja komemoracije strogo je zabranjena svaka vrsta trgovine, isticanje bilo kakvih tekstualnih, fotografskih, usmenih ili bilo koje druge vrste poruka s političkim sadržajem, rečeno je na konferenciji za novinare. Zabranjeno nošenje odora i znakovlja Sila osovine. Zabranjeno je i nošenje bilo koje vrste odore, njezinih dijelova ili vojnog znakovlja ili njezinih imitacija, posebice vezanih za vojske Sila osovine ili njezinih saveznika tijekom Drugoga svjetskog rata. Sankcionirat će se i narušavanje javnog reda i mira galamom, pjesmom ili nekom drugom vrstom neprimjerenog ponašanja, posebice za vrijeme procesije i mise, a zabranjeno je i konzumiranje i prodavanje alkoholnih pića prije, za vrijeme te poslije procesije i mise, odnosno komemoracije.

Nazočni su dužni poštovati austrijske zakone, a za njihovo poštivanje bit će zaduženi službenici austrijskog redarstva i zaštitarske službe PBV-a. Svi koji to neće poštivati moći će biti odstranjeni s područja održavanja komemoracije i biti procesuirani u skladu s austrijskim zakonima.

Ove godine austrijski državni Ured za strance, čiji će pripadnici također biti u subotu na Bleiburškom polju, najavio je da će trenutačno iz zemlje protjerati pojedince koji bi svojim ponašanjem narušavali ugled Austrije te će im biti zabranjen ponovni ulazak u zemlju na određeno vrijeme.

Austrijsko redarstvo cijelu će komemoraciju snimati video kamerama te će, ako nakon njezinog pregledavanja utvrdi kršenje njihovih zakona, protiv prekršitelja pokrenuti odgovarajući postupak.

PBV je istaknuo kako u subotu žele dostojanstveno obilježiti stradanje i spriječiti bilo kakvo nerazumno i provokatorsko ponašanje, koje bi išlo na ruku pojedincima koji žele ishoditi zabranu održavanja komemoracije.

"Bit će nulta tolerancija na to", kazao je glavni koordinator

priprema komemoracije, voditelj predstavništva PBV-a u Hrvatskoj Bože Vukušić.

Novost je u pogledu organizacije, nakon reakcije mjesnog biskupa u Klagenfurtu Aloisa Schwarza koji daje dozvolu za održavanje vjerskog obreda na području njegove biskupije, da neće biti prodaje hrane i alkohola te su zabranjene sve zastave i obilježja osim crkvenih, nacionalnih i državnih.

Ne smije doći do nikakvog incidenta vezanog uz iskazivanje potpore, na bilo koji način, nacističkom odnosno ustaškom režimu, rečeno je.

"Mi smo to prihvatili, ne samo zato jer su u skladu s austrijskim zakonima i crkvenim propisima, nego i zato jer su u interesu digniteta i održavanja središnje komemoracije", rekao je Vukušić.

Istaknuo je da je komemoracija prvi puta ove godine izazvala veliku pozornost u Austriji te je u dobrom dijelu medija predstavljena u kontroverznom svjetlu, "premda je činjenica da je broj stvarnih i takozvanih izgreznika potpuno minoran u odnosu na broj hodočasnika koji dolaze pokloniti se sjenama svojih ubijenih predaka".

"Riječ je redovito o nekolicini pojedinaca koji svojim potpuno nerazumnim i neprimjerenim ponašanjem narušavaju dignitet komemoracije te prave velike probleme nama kao organizatorima", kazao je.

Pojasnio je da se većina izgreda prijašnjih godina dogodila pod šatorima postavljenima uz Bleiburško polje, na javnom prostoru koji nije pod ingerencijom PBV-a, gdje su se ti pojedinci, uglavnom u alkoholiziranome stanju, ponašali protivno austrijskim zakonima.

Vukušić drži da je komemoracija postala "velika tema u Austriji" zbog političkih razloga, odnosno da je politika izvršila pritisak na biskupa Schwarza, unatoč minornome broju izgreznika.

"Netko mu je donio pet fotografija tih izgreznika, od kojih je jedan pod šatorom pozdravljao Hitlerovim pozdravom, nekolicina je bila u imitacijama ustaških odora, a jedan je dao izjavu austrijskoj televiziji u kojoj je veličao Hitlera", kazao je Vukušić.

Biskup je nakon toga ulitimatивно zatražio da PBV na prostoru komemoracije mora učiniti sve da se to više ne dogodi, a austrijska policija to mora učiniti na javnim površinama.

PBV će na Bleiburškom polju, na prostoru komemoracije imati oko 150 svojih redara, a Vukušić je potvrdio da će, na zamolbu austrijske policije, u Bleiburg doći i određeni broj hrvatskih policajaca.

Predsjednik Nadzornog odbora PBV-a Vladimir Šeks kazao je da se komemoracija održava u skladu s hrvatskim Ustavom te austrijskim državnim i vjerskim zakonima. PBV-ov Organizacijski odbor komemoracije, u suradnji s austrijskom stranom, poduzeo je sve moguće korake da se odvijete na krajnje dostojanstven način, bez ikakvih političkih konotacija.

"Poduzete su mjere i koraci, preventivne i zaštitne, da se spriječe bezumnici i provokatori, i nulta je tolerancija prema takvim pokušajima. Bez politiziranja, samo odavanje pijeteta", istaknuo je Šeks.

Time se želi izbiti sve adute onima iz nekih političkih krugova u Austriji koji nastoje da dođe čak i do zabrane komemoracije "pod egidom da se zloupotrebljuju crkveni zakoni i da je to zadnji skup neonacista u Europi", rekao je Šeks.

"To nije zadnji skup neonacista u Europi. To je skup domoljuba, hrvatskih patriota koji žele njegovati trajnu uspomenu na hrvatske žrtve križnih puteva i Bleiburga. I učinit ćemo sve što je u našoj moći, zajedno s austrijskim vlastima, da komemoracija prođe u najboljem mogućem

redu", poručio je Šeks.

Predsjednik PBV-a Vice Vukojević podsjetio je da se komemoracija na Bleiburškom polju u organizaciji PBV-a održava kontinuirano od 1952. godine. "Premda je tijekom desetljeća PBV primio mnoge udare onih kojima nije odgovaralo njegovo postojanje i spomen na te događaje, i danas mu je najvažnija zadaća održavanje sjećanje na jednu od najvećih tragedija hrvatskog naroda u povijesti i njezinih žrtava", poručio je.

PBV komemoraciju organizira u suradnji s Ravnateljstvom dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu te Hrvatskom katoličkom misijom u Klagenfurtu, koja priprema liturgijski dio komemoracije. Održava se po pokroviteljstvom Hrvatskoga sabora i supokroviteljstvo Hrvatskoga narodnog sabora Bosne i Hercegovine.

Nazočit će joj predsjednik Hrvatskoga sabora Gordan Jandroković i predsjednik Hrvatskog narodnog sabora BiH, član Predsjedništva BiH Dragan Čović.

Program komemoracije počinje u subotu u 11 sati molitvom kod hrvatskog groba na mjesnom groblju u Unterloibachu, nakon čega kreće procesija prema Bleiburškom polju na kojem u 12 sati počinje službeni dio uz prijenos na HRT-u.

Svečanu misu predvodit će predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup Želimir Puljić, a molitvu za žrtve islamske vjeroispovijesti predvodit će glavni imam Medžlisa Islamske zajednice iz Gunje Idriz Bešlić.

Slijede pozdravni govori u ime pokrovitelja i supokrovitelja, predsjednika Sabora Jandrokovića i predsjednika HNS-a BiH Čovića, nakon čega će biti položeni vijenci.

Proslavljena 120. obljetnica rođenja blaženog Alojzija Stepinca

U homiliji se biskup Mrzljak osvrnuo na Stepinčeva pisma iz krašićkog uzništva, poslana na razne adrese, koja su ilegalno, uz nemale teškoće, putovala raznim osobama iz kleričkog i redovničkog života, ali i mnogim kršćanskim laicima, kao i njegovoj rodbini

Krašić, 8.5.2018. (IKA) - Procesijom od slavjenikove rodne kuće u Brezariću do župne crkve Presvetog Trojstva u Krašiću, započela je u utorak 8. svibnja središnja proslava 120. obljetnice rođenja blaženog Alojzija Stepinca. Euharistijsko slavlje u zajedništvu s vojnim ordinarijem u miru mons. Jurjom Jezerincem, kancelarom Nadbiskupskog duhovnog stola mons. Stjepanom Večkovićem, postulatorom kauze za proglašenje bl. Alojzija Stepinca svetim mons. Jurjom Bateljom, domaćim župnikom vlč. Ivanom Vučakom te oko 30 svećenika predvodio je varaždinski biskup, blaženikov pranećak, mons. Josip Mrzljak.

Prije početka slavlja, župnik Vučak pozdravio je vjernike, svećenike i predstavnike političkog i javnog života, a posebice djecu OŠ Blaženog Alojzija Stepinca iz Krašića, škole koja danas slavi svoj dan. U ime zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića okupljenima se obratio mons. Večković, zahvalivši biskupu Mrzljaku što je spremno prihvatio predvoditi ovo slavlje.

U homiliji se biskup Mrzljak osvrnuo na Stepinčeva pisma iz krašićkog uzništva, poslana na razne adrese, koja su ilegalno, uz nemale teškoće, putovala raznim osobama iz kleričkog i redovničkog života, ali i mnogim kršćanskim laicima, kao i njegovoj rodbini. Ona pokazuju kršćansku zrelost i dosljednost u onim nimalo lakim vremenima jugoslavenske komunističke diktature. Ta pisma bila su onda, ali isto tako i danas, siguran putokaz mnogim ljudima dobre volje – kazao je Biskup, ističući neka od pisama koja su bila ohrabrenje onima kojima su bila poslana, poput onog doktoru Ivi Andresu, bivšem ministru, profesoru Ljubomiru

Marakoviću, istaknutom katoličkom laiku, svojoj sestri Štefaniji ili brojnim svećenicima koje je ohrabrivao da sačuvaju svoje svećeničko dostojanstvo i čast, ali neka i dalje mole za progonitelje da nađu put Bogu dok imaju vremena.

Pisma iz Krašića, nastavio je biskup, bogata su riznica svjedočanstva čvrste i nepokolebljive vjere bl. Alojzija, ali i dragocjena ostavština ne samo naslovnici, nego svima nama. Podsjetio je da je Stepinac mnogima savjetovao da unište njegova pisma da ne bi imali neprilika kod Udbinih pretresa stanova, ali su ih unatoč tomu mnogi čuvali kao dragocjenu baštinu za ono vrijeme, ali i za sva vremena jer riječi Božjih ljudi imaju neprocjenjivu i stalnu vrijednost.

Stoga i mi, koji danas ovdje obilježavamo 120. obljetnicu njegova rođenja i 20. obljetnicu proglašenja blaženim, te očekujući još jedan korak – proglašenje svetim, kada bude Božje vrijeme, ponesimo sa sobom čvrstu i obnovljenu vjeru i zagovor bl. Alojzija – zaključio je biskup Mrzljak.

Prije završnog blagoslova, vjernicima se još jednom obratio domaći župnik vlč. Vučak koji je zahvalio predvoditelju slavlja na riječima homilije te je ravnateljici OŠ Blaženog Alojzija Stepinca uručio košaru s bombonima za okupljenu djecu, nastavljujući tako Blaženikovu tradiciju dijeljenja slatkiša najmlađim Krašićancima.

Nakon popričesne molitve svi su izmolili molitvu za što skorije proglašenje svetim blaženog Alojzija, a u znak zahvale za predvođenje ovog euharistijskog slavlja, domaći župnik uručio je biskupu Mrzljaku bistu Alojzija Stepinca. Bista, djelo akademskog kipara Vida Vučaka, izrađena je prema fotografiji kardinala Stepinca u sudnici na montiranom političkom sudu 1946. godine, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Blagoslovljen spomenik bl. Alojziju Stepincu ispred sisačke katedrale

Lik bl. Stepinca prikazan je s križem koji nosi, a koji predstavlja njegovo mučeništvo za Krista, kao i vjernost Crkve u Hrvatskoj Papi i Svetoj Stolici. Uz križ stoje dvoje male djece koji simboliziraju djecu koja su spašena u Sisku tijekom II. svjetskog rata

Sisak, 8.5.2018. (IKA) - Spomenik bl. Alojziju Stepincu, postavljen u povodu blaženikove 120. obljetnice rođenja i 20. obljetnice beatifikacije ispred sisačke katedrale, blagoslovljen je u utorak 8. svibnja. Djelo akademskog kipara Tomislava Kršnjavog, lik bl. Stepinca prikazan je s križem koji nosi, a koji predstavlja njegovo mučeništvo za Krista, kao i vjernost Crkve u Hrvatskoj Papi i Svetoj Stolici. Uz križ stoje dvoje male djece koji simboliziraju djecu koja su spašena u Sisku tijekom II. svjetskog rata, a što se u javnosti često prešućuje ili se o tome govori i piše neistinito.

Spomenik je blagoslovio te nakon toga predvodio u katedrali svečano misno slavlje sisački biskup Vlado Košić. U koncelebraciji bili su postolatur kauze za proglašenje svetim bl. Stepinca mons. Juraj Batelja, generalni vikar biskupije mons. Marko Cvitkušić, ekonom mons. Zdravko Novak, predsjednik Caritasa mons. Frano Ćuk, kancelar preč. Janko Lulić, rektor Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu mons. Antun Sente ml., rektor Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu preč. Matija Pavlaković i tridesetak svećenika.

Među više od dvije tisuće vjernika koji su u potpunosti ispunili katedralu i trg ispred nje bili su i autor kipa Kršnjavi, članovi Hrvatskoga generalskog zbora, europski i saborski zastupnici, predstavnici županijske vlasti, te predstavnici brojnih kulturnih udruga.

U homiliji biskup je izrazio radost što je u ovoj Godini bl. Alojzija Stepinca za Sisačku biskupiju te 20. obljetnice

njegove beatifikacije, na sam dan 120. obljetnice njegova rođenja blagoslovljen kip koji je oplemenio trg ispred katedrale. „On sam od sebe govori, i neka taj govor bude Siščanima i svim katolicima i Hrvatima neprestana poruka, poziv i propovijed. Zbog njegove takve, nove prisutnosti u Sisku mi smo Bogu zahvalni i neizmjereno radosni. On je volio sve ljude i krajeve svoje Zagrebačke nadbiskupije, u kojoj je tada bila i sadašnja Sisačka biskupija, no često je posjećivao i posebnu pozornost posvećivao upravo ovom našem kraju jer je vidio koliki su tu bili i ostali problemi za život Crkve i hrvatskoga narod", rekao je biskup te dodao „da smo svjesni da na žalost ima i onih koji našeg svetog blaženika ne vole". „Bilo je prigodom ovog postavljanja njegovoga kipa raznih podmetanja i negodovanja iz tog tabora zla. Ne radi se samo o onima koji su nas prije 27 godina napali, razorili nam Domovinu i pobili našu mladost, protjerali naše ljude i uništavali naše svetinje – mogu oni vikati svoje laži koliko hoće, ali ostat će tamo preko Drine, nikad više neće nam moći rušiti naše svetinje i ubijati naše ljude – ali na još veću našu žalost mi i među nama, u našoj Domovini, pa i u ovom našem gradu, imamo izdajice koji niti Hrvatsku vole niti naše svetinje poštuju. No, to je čvrsto vjerujem kratkoga vijeka, jer znam – naš je blaženi Alojzije i – Viktor, što znači podmetnik. Kada se pitamo zašto bl. Alojzije nekima toliko smeta, tada je odgovor veoma jasan: oni ne mogu opovrgnuti činjenice da se on zalagao za sve ljude, pomagao izbjeglice i progonjene, obespravljene, gladne i bolesne - bez obzira na njihovu vjeru i naciju, bez obzira na rasu i političko uvjerenje – ali mu ne mogu oprostiti to što je jasno zastupao načelo da Hrvati imaju pravo na samostalnu državu! To je bit zašto on mnogima još i danas smeta... i zato ga osporava i Srpska pravoslavna Crkva i vlast preko Drine i na žalost naši hrvatski izdajice kojima smeta samostalna hrvatska država".

Biskup je podsjetio i kako ga je već u svom prvom dolasku u Hrvatsku sveti papa Ivan Pavao II. nazvao 'najsvjetlijim likom Crkve u Hrvata'. "Prigodom beatifikacije 3. listopada 1998. u Mariji Bistrici nazvao ga je 'svojevršnim kompasom' za naš narod koji je on toliko volio. Isti je papa Ivan Pavao II., što je ponovio i papa Benedikt XVI. 2011. u Zagrebu, rekao da je kardinal Alojzije u sebi utjelovio svu tragičnu povijest našeg hrvatskog naroda, trpeći od sva tri totalitarizma XX. stoljeća: nacizma, fašizma i komunizma. Ali on je i pobjednik nad svim tim zlima. Naše štovanje blaženog Alojzija se sve više širi i produbljuje. I u ovih četiri godine, otkako je uspješno završio službeni dio veoma strogog procesa za njegovu kanonizaciju koji je provela Kongregacija za kauze svetaca u Rimu – kardinal Angelo Amato 10. veljače 2014. rekao je da je stvar gotova i da će papa brzo kanonizirati bl. Alojzija no onda su došla osporavanja, ali u tom zastoju još se više proširio njegov kult i naš ga je narod još više upoznao i po svuda mu podiže crkve, spomenike, posvećuje škole, štuje ga u gotovo svim crkvama u kojima je njegova slika... Zato bismo mi i s ovog našeg današnjeg skupa uzvignuli molbu papi Franji, da ga što prije proglasi svetim, uzvikom koji se čuo za papu Ivana Pavla II. već kod njegova ukopa: 'Santo subito! – Odmah svet!' Nema naime više razloga da se to ne dogodi veoma brzo. Čitav svijet se mogao uvjeriti da oni koji njegovu svetost osporavaju nemaju ni jednog argumenta, osim svojim mitova i laži, pa treba poslušati naše vjernike, koji ga vole, poštuju i mole mu se kao najvećem sinu Katoličke Crkve u hrvatskom narodu", poručio je biskup Košić te je u nastavku podsjetio na blaženikova sjećanja o spašavanju kozaračke djece, a što ih je zapisao krašički župnik Josip Vraneković.

U nastavku biskup je upozorio i na laži koje se i danas šire o bl. Stepincu. „Danas nam poručuju opet neki tamo preko

Drine da će poslati popis ubijene djece – no, da laž bude gora, taj neistinit popis svi mi plaćamo jer država podupire JUSP Jasenovac koja još čuva komunističke laži. Pa dokle, pitamo se? I kad se čuju razumni prijedlozi da se to istraži, odmah se drvujem i kamenjem nabacuje na to jer – istina im očito ne odgovara. Možda zato i smeta svjetlo koje je tako jako zasjalo u toj tami zla, bl. Alojzije, jer ono preispituje djela svih koji nisu činili i još i danas ne čine dobro? Možda se boje svjetla jer bi ono pokazalo njihovu bijedu? Blaženi Alojzije, moli za nas, čuvaj nas i ne dopusti da prolazimo pokraj tebe, a ne naučimo što je ljubav prema Bogu – za koga si ti bio spreman umrijeti, i što je ljubav prema bližnjemu – za koga si ti sve učinio da ga spasiš i kad je trpio da mu pomogneš, premda su te zato osudili i ponizili, ali ti si znao da moraš vršiti svoju dužnost... Isus je jednom zaplakao gledajući kako blista njegov grad pa je rekao i ovo grešnim Židovima: 'Jao vama! Podižete spomenike prorocima, a vaši ih oci ubiše. Zato ste svjedoci i sumišljenici djela svojih otaca: oni ih ubiše, a vi spomenike podižete!'. Da se ne bi ovo odnosilo i na nas, pozvani smo da iz svog srca iščupamo svaku laž i prijetvornost, da se probudimo i krenemo svi putem dobra. Ne možemo podići spomenik bl. Alojziju Stepincu, a mrziti Boga i Crkvu; ne možemo podići spomenik bl. Alojziju Stepincu i danas mu klicati, a sutra već dizati ruke protiv onih vrijednosti i načela za koje je on umro, za koje je život dao, trpio i bio mučen! Ne možemo biti učenici Isusa Krista, nasljedovatelji našeg svetog Blaženika, a odvrćati svoje oči od nasilja, od siromašnih i gladnih, od ovršenih i blokiranih, ne možemo biti provoditelji novog poretka globalizacije u kojem trebaju mali nestati, a samo veliki opstati i to uz gaženje ljudskih i nacionalnih prava čitavih naroda i pojedinaca! Ne možemo danas radosno slaviti podizanje spomenika blaženom Alojziju, a biti protiv svoje domovine Hrvatske, za koju je on trpio, i za čiju se slobodu zalagao vjerujući da naš narod ima budućnost, ako ostane vjeran Kristu i Crkvi Božjoj! Ne možemo biti štovatelji našeg svetog Blaženika ako nismo za prava naših obitelji, protiv pogubne rodne ideologije, protiv zatiranja prava branitelja koji su za domovinu život dali i ostali invalidi, ako se ne borimo za dostojanstvo svih koji vole ovu zemlju, a protiv onih koji ju uništavaju. Ako volimo svoju Domovinu, dat ćemo potpis za promjenu izbornog zakona, da bismo konačno odbacili jugo-komunizam i izgradili svoj dom u miru i pravедnosti", zaključio je biskup Košić.

Na kraju slavija biskup je zahvalio svima koji su se ugradili u ovo slavlje, na bilo koji način pripomogli i dali svoj doprinos, rekavši: „Neka vam Gospodin uzvрати svojom dobrotom, a bl. Alojzije neka sve nas zagovara kod Gospodina".

Nakon mise predavanje o bl. Stepincu održao je postulator kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca mons. Batelja. On je predstavio konkretne brojke o dobročinstvima koje je učinio bl. Stepinac, ali i brojne župe na današnjem području Sisačke biskupije koje su prihvaćale i zbrinjavale kozaračku siročad. Mons. Batelja rekao je kako će ovaj spomenik biti nadahnuće biskupu i svećenicima ove biskupije. „Svaki pogled na ovaj kip neka bude zalag kršćanskoj nadi koja tako svjedočki živi pod njegovim geslom: U tebe se Gospodine uzdam". Mons. Batelja poklonio je biskupu knjižicu ovog predavanja pod naslovom „Bl. Alojzije Stepinac – zaštitnik malenih u ratu i miru", izvijestio je Ured za odnose s javnošću Sisačke biskupije.

Priopćenje Stalnog vijeća HBK

Župni uredi naših nad/biskupija minulih su dana primali dopise od građanskih inicijativa: Istina o Istanbulskoj i Narod odlučuje glede prikupljanja potpisa za referendum sa zamolbom da o njima izvijeste vjernike u crkvama i omoguće prikupljanje potpisa u crkvenim prostorima. Autori navedenih dopisa ističu da su o tome obavijestili hrvatske biskupe, što može stvoriti određene nejasnoće. Stalno vijeće Hrvatske biskupske konferencije smatra da takve aktivnosti nisu primjerene sakralnom prostoru, te da se o njima u crkvi ne daju obavijesti kako se ne bi opterećivalo nedjeljno bogoslužje

Zagreb, 9.5.2018. (IKA) - Stalno vijeće Hrvatske biskupske konferencije na svojoj sjednici u Zagrebu, 3. svibnja 2018. godine, obaviješteno je da su župni uredi naših nad/biskupija minulih dana primali dopise od građanskih inicijativa: Istina o Istanbulskoj i Narod odlučuje glede prikupljanja potpisa za referendum sa zamolbom da o njima izvijeste vjernike u crkvama i omoguće prikupljanje potpisa u crkvenim prostorima. Autori navedenih dopisa ističu da su o tome obavijestili hrvatske biskupe, što može stvoriti određene nejasnoće. Stalno vijeće Hrvatske biskupske konferencije smatra da takve aktivnosti nisu primjerene sakralnom prostoru, te da se o njima u crkvi ne daju obavijesti kako se ne bi opterećivalo nedjeljno bogoslužje.

Valja trajno imati pred očima ono što naglašava Drugi vatikanski sabor: „Politička zajednica i Crkva, svaka na svome osebujnom području, jedna o drugoj neovisne su i autonomne. Obje su, iako s različitog naslova, u službi osobnog i društvenog poziva istih ljudi" (GS 76). Budući da svoje poslanje Crkva ostvaruje u demokratskom društvu, ona potiče svoje vjernike da pridonose humanijoj izgradnji društva, posebno kad je u pitanju promicanje čovjeka i dostojanstvo braka i obitelji (usp. GS 47-48).

Crkvi je, naime, stalo da se promiče i poboljšava proces političkoga odlučivanja tako da se, s jedne strane, omogućuje sloboda izjašnjavanja, i to što neposrednija, pravednija i odgovorna zastupljenost svih hrvatskih državljana u političkome životu, te da se, s druge strane, onemogućuje izigravanje i odstupanje od stavova i vrijednota za koje su zastupnici dobili povjerenje svojih birača.

U tom vidu očekuje se da Kristovi vjernici laici zastupaju i promiču kršćanske vrijednote u pluralističkom društvu, kao i sve ono što služi većem razvoju demokracije i općem dobru društva. Ističemo kako je svaki vjernik slobodan poduprijeti nastojanje da se izravnim sudjelovanjem građana unaprjeđuju vrijednosti koje u sebi sadrži demokratski sustav i što jasnije čuje glas naroda, dakako uz poštivanje zakonskih okvira i pravnog poretka Republike Hrvatske.

O 120. obljetnici rođenja blaženoga Alojzija Stepinca, koji je trajno vidljivi kompas na putu istine, slobode i ljubavi zazivamo njegov zagovor uz pozdrav i blagoslov u Gospodinu.

Crkva u Hrvata

U Göpingenu proslavljen blagdan bl. Jakova Zadranina
Göpingen, 29.4.2018. (IKA) - Vjernici Hrvatske katoličke zajednice bl. Jakova Zadranina u Göpingenu proslavili su u nedjelju 29. travnja blagdan nebeskog zaštitnika. Euharistijsko slavlje u crkvi Krista Kralja predvodio je don Vjekoslav Šaravanja na službi dušobrižnika u Schwabisch Gmund i Schorndorfu.

Po završetku mise vjernici su nastavili druženje u župnoj dvorani.

Inače, slavljenička Hrvatska katolička zajednica je jedina koja ima za svoga zaštitnika franjevca rodom iz Zadra koji je krajem 15. stoljeća preminuo u Bitettu u Italiji gdje mu je podignuto svetište.

HKZ Göpingen osnovana je davne 1968. godine, te će potkraj ove godine zajedno s HKZ Geislingen proslaviti 50 godina postojanja.

Posušje: Održana 34. Zlatna harfa

Susret župnih dječjih zborova s područja Hercegovine

Posušje, 1.5.2018. (IKA) - Slijedeći geslo "Dođite, kličimo Gospodinu" u župi Bezgrješnoga začeća BDM u Posušju je 1. svibnja održana 34. Zlatna harfa - susret župnih dječjih zborova s područja Hercegovine. Oko 800 djece iz 12 župa u pratnji voditelja pokazalo je kako se kroz pjesmu može svjedočiti i radovati u Gospodinu.

U ispunjenoj posuškoj crkvi slavljena je najprije misa koju je predvodio župni vikar fra Ivan Penavić, a na kraju mise izvučena je po jedna skladba iz košarice, koju je uz drugu već odabranu tematsku skladbu izvodio svaki zbor. Riječi dobrodošlice uputio je na početku glazbenog susreta posuški župnik fra Mladen Vukšić, a program Zlatne Harfe je otvorio fra Stipica Grgat, pročelnik Zlatne Harfe ispred Vijeća franjevačke zajednice.

Slijedili su nastupi 12 dječjih župnik zborova iz Hercegovine; "Raspjevani anđeli" - župa Čitluk; "Fra Grga Martić" - župa Posušje; "Marijini anđeli" - župa Mostar; "Tau" - župa Posuški Gradac; "Marijini Anđeli" - župe Široki Brijeg; "Golubići mira" - župa Međugorje; "Sv. Nikola Tavelić" - župa Tomislavgrad; "Ljiljani svetoga Ante" - župa Humac - Ljubuški; "Kristova ruža" - župa Ružići; "Ključići sv. Petra" - župa Kočer; "Život" - župa Čerin i "Radost" - župa Humac - Ljubuški.

Svaki od zborova dobio je Zahvalnicu iz ruku fra Stipice Grgata, a s. Slavica Kožul organizatorica Zlatne harfe za Hercegovinu i glavna promotorica susreta ispred Vijeća franjevačkih zajednica za BiH i Hrvatsku u obraćanju na kraju programa zahvalila je djeci i voditeljima na sudjelovanju i predivnom svjedočanstvu kroz pjesmu koje je obilježilo ovogodišnji glazbeni susret zamolivši okupljene da najglasniji pljesak upute upravo Gospodinu, što su okupljeni svesrdno prihvatili.

Program susreta vodio je Dragan Soldo s Radiopostaje "Mir" Međugorje. Svake godine ovaj glazbeno-duhovni susret mijenja mjesto svog održavanja. Zlatna Harfa svoje je prvo izdanja imala još davne 1984. godine, kada je na inicijativu fra Miće Pinjuha pokrenut ovaj susret. Ubrzo se Zlatna harfa proširila po cijeloj Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj, sve do Subotice u Srbiji s ciljem obnove liturgijskog pjevanja

Katolici iz Salzburga hodočastili u župu Sv. Ilije na grob vlč. Vilima Cecelje

Varaždin, 1.5.2018. (IKA) - U povodu 70. obljetnice djelovanja misije i župe, Hrvatska katolička župa Blaženog Alojzija Stepinca iz Salzburga u Republici Austriji hodočastila je u utorak 1. svibnja u župu sv. Ilija te na grob vlč. Vilima Cecelje.

Hodočasnici su najprije pohodili grob vlč. Cecelje gdje su položili cvijeće, upalili svijeće i kratko se pomolili. Potom su slavili misu u župnoj crkvi u Sv. Iliji koju je predvodio fra Zlatko Špehar, župnik Hrvatske katoličke župe Bl. Alojzija Stepinca u Salzburgu.

Na početku euharistijskog slavlja fra Zlatko je zahvalio domaćem župniku vlč. Izidoru Fereku, ali i ostalim domaćinima koji su primili hodočasnike te su zajedno proslavili misu zahvalnicu kojom su Bogu zahvalili za sve godine djelovanja kao i za sve plodove rada, molitve i svetosti života vlč. Vilima Cecelje. U svojoj homiliji fra Zlatko je podsjetio kako se vlč. Cecelja zauzimao i brinuo za prognane Hrvate, vraćao im identitet i ljudsko dostojanstvo. Između ostaloga pročitao je i dijelove tekstova vlč. Cecelje iz Glasnika Srca Isusova i Marijina koje je napisao 1968. godine. U njima je vlč. Cecelja vjernike poticao na štovanje prvih petaka, stavljanje pod zaštitu Blažene Djevice Marije, na vjernost Crkvi, a posebice Svetom Ocu. Zatim na štovanje i zazivanje u svojim molitvama zagovor kardinala Alojzija Stepinca te da ostanu postojani i nepokolebljivi u vjernosti i ljubavi prema Hrvatskoj.

Za nas koji smo osobno upoznali vlč. Vilima, njegovo je djelo neosporno. On je bio svjedok Stepinčevoj Crkvi. Crkvi koja je jedino u vjernosti njemu i svetome Ocu mogla opstati hrabro poput sv. Pavla i apostola naviještati radosnu vijest svim ljudima. Nažalost, u vrijeme njegovog neporočnog vjerničkog i svećeničkog života jedan dio Crkve u Hrvata ga je izbjegavao. Sam sam tome bio svjedok. Vlasti su ga progonile, činile sve da se zabrani spomen na Bleiburg, no nije se dao slomiti. On, mali čovjek, ali pun Boga i istine, nije uzmicao, kako to na žalost čine crkveni ljudi u Hrvatskoj danas. Vlasti su mu radile o glavi - nije se bojao. A sada, kada imamo "slobodnu" Hrvatsku, sadašnje vlasti rade u Hrvatskoj istinu o Bleiburgu na sramotu svim onima koji su im dali glas - poručio je nadalje fra Zlatko.

Na kraju homilije, podsjećajući na spomendan sv. Josipa Radnika, fra Zlatko je potaknuo na molitvu za radnike dostojne radnih plaća u Hrvatskoj. Radnike treba zaštititi molitvom, jer je politika potpuno zakazala. Zapravo je promijenila ime a ciljevi su ostali isti. Nakon 1945. ljudi su bježali da spase život, a danas odlaze da prežive. Sramota, ali istinito. Vlč. Vilim se borio za rad, za posao, da svaka obitelj ima kruh koji zarađuje u svojim rukama. Na koncu nam je ostalo jedino sredstvo da se Hrvatska ne iseli - molitva i izborni glas vlč. Vilima. Glas koji on nije mogao dati, ali je biskupskim geslom kardinala stepinca žarko molio U tebe se, Gospodine, uzdam - zaključio je svoju propovijed fra Zlatko.

Nakon mise nastavljeno je druženje u Pastoralnom centru "Vlč. Vilim Cecelja" u Sv. Iliji.

Na povratku iz sv. Ilije prema Austriji, hodočasnici iz Salzburga posjetili su i Bleiburg te se ondje pomolili za sve stradale, kao i sve koji su preživjeli križni put po završetku Drugog svjetskog rata. Naime, u teška olovna komunistička vremena Jugoslavije upravo je velika zasluga vlč. Vilima Cecelja za organiziranje i obilježavanje molitvenih

komemoracija na Bleiburskom polju od 1952. sve do 1989. godine.

Posmrtni ostaci biskupa Žanića preneseni u mostarsku katedralu

Kaštel Stari/Mostar, 2.5.2018. (IKA) - Šest zvona mostarske katedrale pozdravila su u srijedu 2. svibnja svojim skladnim zvucima dolazak posmrtnih ostataka biskupa Pavla Žanića, koji su preneseni iz obiteljske grobnice iz Kaštel Novoga. Pratitelji iz Mostara i glavni organizatori prijenosa bili su don Željko Majić, generalni vikar, i don Ante Luburić, kancelar - dugogodišnji tajnik biskupa Žanića. Na ispraćaj su se okupili članovi obitelji biskupa Pavla, nećaci i nećakinje, te daljnja rodbina, prijatelji i poznanici. Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić došao je sa svojim generalnim vikarom mons. Miroslavom Vidovićem i tajnikom don Gabrijelom Kamberom. Pridružio se i don Luka Vuco, umirovljenik, koji je kao župnik u Kaštel Novom, stavio dio župne kuće na raspolaganje biskupu Žaniću i njegovoj sestri Jerki 1993. godine.

Nadbiskup Barišić obavio je obred ispraćaja uputivši nazočnima pozdrav, a zahvalu Bogu za dar života, rada, žrtve i primjera koji je dao u biskupu Žaniću, hrabru i vjernu pastiru Crkve u Hercegovini. Pozdravio je odluku da se biskupovi zemni ostatci prenesu i počivaju u njegovoj katedrali. Don Željko je zahvalio svima, napose nadbiskupu Barišiću za njegov dolazak, molitvu i upućenu riječ. Sve je nazočne pozvao da 21. svibnja dođu u Mostar, na svetkovinu Marije Majke Crkve, kada će se svečanom misom zaključiti "Godina biskupa Pavla Žanića" i predstaviti Zbornik njemu u čast.

Na ulasku u katedralnu kriptu sv. Josipa zemne ostatke biskupa Žanića, svoga predšasnika, dočekao je s molitvom mostarsko-duvanjski biskup Ratko Perić sa svećenicima i redovnicama iz katedralne crkve. Mrtvački sanduk postavljen je pred oltar u kripti sv. Josipa. Na misi se okupilo oko 25 dijecezanskih svećenika i više redovnica raznih kongregacija.

U homiliji je biskup Perić govorio o Sedam Isusovih poruka s kalvarijskoga križa: Tri su upućene Ocu nebeskomu, Dvije se odnose na Isusa, Jedna na Majku i učenika, Jedna na raskajana razbojnika. Biskup je na kraju iznio crkvene razloge prijenosa posmrtnih ostataka biskupa Pavla iz Kaštel Novoga u Mostar.

Prema crkvenom običaju i kanonu 1178 postupak s obzirom na ukop pokojnoga biskupa posljednje mu biskupije jest ovaj: „Neka se sprovod dijecezanskog biskupa obavi u njegovoj stolnoj crkvi, osim ako je sam izabrao drugu crkvu." Kanonski je bilo da biskup Žanić bude pokopan u katedralnoj kripti, pogotovo što je i sam uvelike sudjelovao u gradnji te katedrale. Ali se od općega kanona više poštuje biskupova osobna pisana oporuka da bude pokopan u drugoj crkvi, neovisno o katedrali. Bilo bi normalno da je biskup Žanić oporučno ostavio da bude pokopan doista u drugoj crkvi, na primjer u župnoj crkvi Sv. Petra, gdje je bio kršten, u Kaštel Novom 2000. godine. Ali nije. Više nas je crkvenih razloga potaknulo na ovaj čin, kazao je mons. Perić te dodao: „Biskup je Pavao, nakon biskupskoga ređenja, na današnji dan - 2. svibnja 1971., u sve vrijeme svoje biskupske službe, i koadjutorske i ordinarijske do Papina prihvaćanja njegova odreknuća, 24. srpnja 1993., bitno vezan uz Mostar, uz gradnju ove katedrale i uza službu u ovoj katedralnoj crkvi."

U Mostarsko-duvanjskoj biskupiji djelovao je pune 22 godine, a 12 godina u katedrali propovijedao, svete sakramente dijelio i župnike i kapelane ovdje postavljao.

Njemu i nakon smrti po svim pravima i pravilima pripada mjesto u biskupskoj grobnici u kripti ove katedrale koja je stolna crkva ove i njegove dijeceze. Svojski, nesebično i požrtvovno rješavao je sve biskupijske probleme, među kojima na prvom mjestu: „hercegovački slučaj", otkako je počeo djelovati kao koadjutor, 1971., i „međugorski fenomen", otkako je postao ordinarijem, odnosno od same "pojave" Međugorja, 1981. Stoga njemu pripada i biskupska grobnica u ovoj kripti mostarske stolnice.

Tematski radovi dijecezanskih svećenika - Ž. Majića, B. Goluže, I. Drmića, I. Puljića, A. Komadine, A. Luburića, A. Pavlovića, K. Puljića, I. Štironje, M. Krešića, M. Šutala, I. Turudića - kao i prof. mr. Antona Šarca, objavljeni u posebnim Prilozima Crkve na kamenu od lipnja 2017. do svibnja 2018. pokazali su da je biskup Žanić na svim područjima u Crkvi i u društvu, talentirani crkveni strateg i revan širitelj i učvrstitelj Kraljevstva Božjega na području koje mu je Apostolska Stolica povjerila. I iz spomenutih objavljenih Priloga, a još više iz drugoga Žanićeva Zbornika „U vjeri, nadi i ljubavi", koji uskoro izlazi iz tiska, pokazuje se Žanićevo lice sjajno kao podnevno sunce, kao i Lice Crkve koje je on kao svećenik i biskup predstavljao. Upravo u onome u čemu je napadan i potvaran može biti uzorom onima koji su na njega sasipali drvle i kamenje. Nakon biskupova pokopa u Kaštel Novom, kada smo svakoga 11. siječnja u ovih osamnaest godina obilježavali njegov smrtovdan u ovoj katedrali - kao da nam je uvijek nešto bitno nedostajalo. Od danas nam to neće više nedostajati. Ovdje počivaju biskupovi posmrtni ostatci, koji će se o uskrsnuću mrtvih preobraziti i povezati s njegovom besmrtnom dušom, kazao je između ostaloga biskup Perić, zaključivši: „I ne treba se čuditi ako se jednoga dana, uz odobrenje Svete Stolice, otvori dijecezanski proces o bogoobličnim, stožernim i drugim moralnim krepostima ovoga vjernoga i vrijednoga biskupa Katoličke Crkve i službenika Božjega".

Održan četvrti festival duhovne glazbe Marijafest BiH

Sarajevo, 5.5.2018. (IKA/KTA) - Četvrti festival duhovne glazbe Marijafest BiH koji je ove godine okupilo 11 glazbenih skupina iz Vrhbosanske nadbiskupije, kao i biskupija Mostar-Duvno i Trebinje-Mrkan održan je 5. svibnja u Nadbiskupijskom centru za pastoral mladih (NCM) Ivan Pavao II. u Sarajevu.

Susret je započeo koncelebriranim misom koju je predvodio don Mile Vidić, župnik župe sv. Mihovila Arkandela, Prenj. U prigodnoj propovijedi, na misi koju su glazbeno animirali mladi članovi glazbenog sastava Spes iz Žepča, don Mile pozvao je mlade da zajedno razmišljaju o tri kreposti: umjerenosti, hrabrosti i ustrajnosti.

Nakon mise uslijedila je glazbena radionica za sve sudionike festivala koju su i ove godine predvodili Marija i Davor Stipić, glazbenici i dugogodišnji prijatelji Centra za mlade Ivan Pavao II. Kako je prošle godine na radionici osmišljen tekst i glazba za himnu Marijafesta BiH pod nazivom Marijo Majko, sudionici festivala i ove godine su u prvom dijelu radionice naučili himnu s kojom su zatvorili festival. U drugom dijelu radionice, svi glazbeni sastavi koji su sudjelovali na festivalu podijeljeni u nekoliko skupina, imali su zadatak izraditi instrumente od raznih materijala kao što su veliki čavli, komadi metala, drveta, čaša i zrnaca te kroz igru stvoriti ritamsku podlogu za jednu duhovnu pjesmu.

Nakon radionica, uslijedio je festival koji je i ove godine bio revijalnog karaktera a koji su vodili djelatnici Centra za mlade Ivan Pavao II., Minja Todorović i Josip Milanović. Prilikom da festival otvore, imali su članovi dječjeg zbora

Ljiljani sv. Ante iz Žepča, koji su se predstavili pjesmom Majci radosti najveće. Nakon mladih iz Žepča, uslijedio je nastup zbora mladih župe Presvetog srca Isusova iz Prozora koji su se prvi put predstavili na festivalu Marijafest BiH. Njihova predivna izvedba pjesme Zaštiti me majko, izazvala je veliko oduševljenje nazočnih u sportskoj dvorani Renovabis u kojoj se održao četvrti po redu festival duhovne glazbe. Prilikom svoje glazbene talente pokažu na festivalu imali su i mladi predstavnici Mostarske-duvanjske biskupije, članovi vokalno instrumentalnog sastava VIS Providenza iz Mostara koji se već tri godine pojavljuju na ovom festivalu a ove je godine izveo pjesmu Pristupite mome oltaru. Nakon predstavnika Mostarsko-duvanjske biskupije, uslijedio je nastup i glazbenog sastava župe sv. Ane iz Radunice koji su otpjevali marijansku skladbu Oprosti Majko.

Peta glazbena skupina koja se predstavila na festivalu stigla je iz Brankovića, iz župe sv. Ivana Krstitelja koja broji 20 članova, od kojih ih je 10 nastupilo na festivalu duhovne glazbe Marijafest BiH s pjesmom Prečisto srce Marijino. Veliko oduševljenje nazočne publike u sportskoj dvorani izazvao je i nastup najmlađih članova festivala Marijafest BiH, nastup dječjeg zbora Anđeli iz Balegovca, koji postoji već pet godina i broji 12 članova. Na četvrtom festivalu predstavili su se pjesmom Tko li je nebeska djevica? Nakon toga je uslijedio nastup Mladih vareških tamburaša koji su uz pratnju tamburica izveli pjesmu Krist na žalu. Skladbu Molitva Ave Maria izveli su članovi glazbenog sastava Radija Marije BiH, sastava koji djeluje već 26 godina. Dirljivu i emotivnu interpretaciju pjesme Obećana djevica izveli su članovi zbora mladih Spes koji su a capella verzijom izmamili suze nazočne publike ali i gromoglasni pljesak po završetku svog nastupa. Pretposljednji nastup na festivalu duhovne glazbe Marijafest BiH imali su članovi zbora mladih župe sv. Mihovila iz Prenja koji su se premijerno predstavili na festivalu s pjesmom Oči u oči. Najveći pljesak zaslužili su članovi benda Emaus, benda Udruge katoličkih studenata koji su svojom izvedbom pjesme Djeluj kroz mene, rasplesali nazočnu publiku i uz odličnu interpretaciju zaključili revijalni dio programa festivala.

U znak zahvalnosti na sudjelovanju, ali i povjerenju koje godinama pokazuju organizatorima festivala, svim sudionicima uručene su i zahvalnice nakon čega je uslijedila završna točka festivala, himna Marijo Majko koju je izvelo 180 izvođača iz 11 glazbenih sastava koji su se predstavili na četvrtom po redu glazbenom festivalu Marijafest BiH, prenosi mrežna stranica mladcentar.org.

Kardinal Bozanić na proslavi 60. obljetnice HKM Stuttgart

Stuttgart, 5.5.2018. (IKA) - Pod sloganom „Bogu i rodu vjerni“ dvodnevna svečanost proslave kanonskog utemeljenja HKM Stuttgart počela je kulturnim programom u subotu 5. svibnja u katedralnoj crkvi St. Eberhard. Proslavu 60. obljetnice postojanja Hrvatske katoličke misije u Stuttgartu svojim je dolaskom uzveličao zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Nakon uvodne molitve i izvedbe dviju nacionalnih himni, hrvatske i njemačke, voditelji svečanog programa Ružica Mickan i Marko Vidaković izrazili su u ime domaćina posebnu dobrodošlicu kardinalu Bozaniću i provincijalu Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Jošku Kodžomanu te među brojnim uzvanicima posebice pozdravili veleposlanika Republike Hrvatske u Njemačkoj Gordana Grlića Radmana, generalnog konzula Bosne i Hercegovine Zvonka Miškovića, zastupnika u njemačkom parlamentu Josipa

Juratovića, ravnatelja za Hrvatsku inozemnu pastvu dr. Tomislava Markića i voditelja Hrvatskog dušobrižničkog ureda u Frankfurtu Ivicu Komadinu.

Na početku svečanog programa domaćinima i njihovim gostima obratio se kardinal Bozanić, rekavši „iznimno mi je drago da sam večeras ovdje s vama. Obljetnice su zgodne prilike da se okupimo, da Bogu zahvalimo, da svoj pogled bacimo unatrag i nađemo nadahnuće za ono što nam je činiti danas i sutra“. Kardinal Bozanić istaknuo je da HKM Stuttgart slavi svoju obljetnicu u danima „u kojima se na poseban način prisjećamo blaženog Alojzija Stepinca“. „U utorak 8. svibnja spomenut ćemo se i 120. obljetnice rođenja blaženoga Alojza Stepinca, a ove godine spominjemo se i 20. obljetnice njegova proglašenja blaženim. Na neki način i ova zajednica koja ga posebno časti, ovu obljetnicu slavi zajedno s njim. Stoga vas pozivam da usmjerimo svoj pogled prema njemu, moleći ga za pomoć u ovom specifičnom vremenu. Uz obljetnicu ove proslave stoji natpis Bogu i rodu vjerni“, rekao je kardinal. Osvrćući se na slogan proslave, kardinal Bozanić proširio je njegovu poruku stavljajući u središte obitelji. „Bogu, rodu i obitelji vjerni! Izgleda da je to bilo davno, ali nije to tako davno bilo kada je Engels pisao da se treba boriti protiv naroda, vlasništva i obitelji, da to treba razoriti jer to predstavlja otuđenje. Ta revolucija traje i danas, premda se ona odvija na jedan drugačiji, suptilniji, nevidljiviji način, ali se događa. Zato mi je drago da smo ovdje večeras zajedno: i djeca i mladež i roditelji, u zajedništvu sa svojim svećenicima jer osjećamo da je ovakvo okupljanje itekako potrebno i važno svima nama, a osobito našim obiteljima. Pa neka i ova proslava bude u znaku toga da želimo u ovo vrijeme dati veći naglasak da bolje čuvamo obitelji i da obitelji budu one za koje se isplati raditi i žrtvovati. Stoga, od srca želim puno Božjeg blagoslova vašim obiteljima i molim bl. Alojzija da ih uvijek zagovara“, kazao je kardinal Bozanić i pozdravio sve nazočne, posebno voditelja HKZ Stuttgart-Centar fra Zvonka Tolića i odao priznanje Franjevačkoj provinciji Presvetog Otkupitelja koja već 50 godina duhovno skrbi za hrvatske katoličke vjernike u Stuttgartu.

Uz želje svojim sunarodnjacima da im i naredna desetljeća budu plodonosna kao što su i dosadašnja, u ime svih franjevaca nazočne je pozdravio provincijal Kodžoman te izrazio svoju zahvalnost aktualnom vodstvu fra Zvonku Toliću i fra Miji Šabiću, kao i naraštajima franjevaca koji su prije njih duhovno izgrađivali tamošnju zajednicu. Nakon toga u svečarskom duhu kao 12. voditelj i 25. svećenik u HKM Stuttgart-Centar, fra Zvonko je zahvalio svim svojim kolegama svećenicima, redovnicama, pastoralnim, administrativnim i socijalnim suradnicima te vjernicima koji su svojim angažmanom pripomogli razvoju Misije. „Hvala svim onim vrijednim ljudima, našim dragim vjernicima, bez kojih ne bismo bili ovo što jesmo! Oni su nosili ovu Misiju, oni su izlagali svoje živote za zajedničko i opće nam crkveno i nacionalno dobro. Oni su bili i jesu naša radost, naš ponos, naša nada da će u nama i dalje plamtjeti srce katoličko i srce hrvatsko, odgajajući svoju djecu da budu ponosni zbog onoga što jesu, da ih odgoje u školi evanđelja za dobre i plemenite ljude, da jezikom roda svoga mole, pjevaju, sanjaju, da se nadaju jednom, i to brzo, vidjeti Domaju kojoj se djeca s daleka puta vraćaju i raduju“, kazao je fra Zvonko, izrazivši posebnu dobrodošlicu gostima iz Hrvatske.

Ispred Župnoga vijeća zajednice bl. Alojzija Stepinca okupljene je pozdravio Mario Perić, koji se u govoru osvrnuo na povijest Misije i iz perspektive mladih na zanimljiv način izdvojio najvažnije događaje. U svom pozdravnom obraćanju veleposlanik RH Grlić Radman istaknuo je koliko je važnu ulogu imala Katolička Crkva u

očuvanju hrvatskoga identiteta, kulture i jezika te poručio nazočnima da ih vode riječi Silvija Strahimira Kranjčevića: "A ja vatrom žarke snage. Do zadnjega bit ću dana: List hrvatske lipe drage. I slavenskog debla grana." Čestitajući visoku obljetnicu HKM Stuttgart njemački zastupnik hrvatskog podrijetla i povjerenik za integraciju Josip Juratović istaknuo je da je bogatstvo njemačkog društva upravo u raznolikosti te poželio okupljenima puno uspjeha, sloge i da budu korisni članovi tog društva.

Za vrijeme programa pročitan je i isječak iz čestitke predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar-Kitarović koja je zbog svojih državnih obveza bila spriječena doći na proslavu HKM Stuttgart. U čestitki Predsjednica je napisala: "Svima vama čestitam na predanom radu, okupljanju vjernika, poticanju na zajedništvo i međusobnu solidarnost članova ove zajednice koja je ostala poveznica iseljništva s Domovinom!"

Nakon pozdravnih i čestitarskih govora uslijedio je kulturni program tijekom kojega su nastupile sve glazbeno-scenske skupine aktivne pri Misiji. U program je uvela pijanistica Ivana Štimac Agius, a uz nju su se nadalje svojim repertoarom predstavili: dramska grupa „Putujuća scena" pod vodstvom Gordane Bećirović, Mješoviti crkveni zbor i klapa „Filiae Croatiae" pod ravnanjem Marije Thiel, Djeca koja pohađaju Hrvatsku nastavu pod mentorstvom učiteljice Renate Stjepanović, Dječji zbor „Anđeli" pod dirigentskom palicom Martine Krajina, KUD „Krešimir" na čelu s voditeljicom Ivankom Kamenšek, klapa „Stella Maris" uz vodstvo Ivica Luburića, Dječji zbor i Mješoviti crkveni zbor „Bad Canstatt" pod ravnanjem Ivana Bošnjaka i KUD „Tomislav" kojim rukovodi Marjana Grgić.

Na samu obljetnicu u nedjelju 6. svibnja u 15 sati misu zahvalnicu u crkvi St. Eberhard predvodit će kardinal Josip Bozanić u koncelebraciji s katedralnim kanonikom Paulom Hildebrandom, voditeljem HKZ Stuttgart-Centar fra Zvonkom Tolićem i brojnim svećenicima hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj te Katoličke Crkve u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini.

Proljetni susret hrvatskih rimskih studenata

Rim, 6.5.2018. (IKA) - Proljetni susret hrvatskih rimskih studenata prigodom proslave blagdana sv. Leopolda Bogdana Mandića i bl. Ivana Merza održan je u nedjelju, 6. svibnja u Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima. Svećenik euharistijsko slavlje u koncelebraciji sa četrdesetak svećenika na studiju ili službi u Rimu predvodio je vlč. Ante Vidović, svećenik Banjolučke biskupije, student crkvenoga prava na Papinskom lateranskom sveučilištu, član Papinske crkvene akademije. Na misi je sudjelovala i hodočasnička skupina iz Dubrovnika predvođena katedralnim župnikom don Stankom Lasićem.

U homiliji o Evanđelju VI. vazmene nedjelje, vlč. Ante Vidović osobito se osvrnuo na Isusovu riječ „Ostanite u mojoj ljubavi". Spomenuo je aktualni slučaj maloga Alfieja, za kojega se, među ostalim, zauzeo i papa Franjo. Žalosti nas postupak onih koji su mogli i trebali pomoći, a nisu to učinili. Međutim, zadivljuje nas primjer usrajne ljubavi koju su Alfiejevi roditelji iskazali prema svome bolesnom djetetu, napomenuo je vlč. Vidović te zaključio da unatoč zlu u svijetu ne smijemo zaboraviti na toliko dobro koje se događa. Također je naglasio primjer sv. Leopolda Bogdana Mandića koji je svakodnevno ustrajavao u malenoj ispovjedaonici jer ga je vodila ljubav prema ljudskim dušama. Uz toga franjevca kapucina, istaknuo je i bl. Ivana Merza, laika i katoličkoga intelektualca, koji je rođen 1896. godine u Banjoj Luci, a preminuo s 32 godine u Zagrebu.

Blaženi Ivan Merz prošao je put svetosti i sazrijevanja u vjeri, potpomognut osobito ljubavlju prema Presvetoj Euharistiji i Kristovoj Crkvi. Na taj način jedan i drugi, sv. Leopold i bl. Ivan, postaju nadahnuće za hrvatske studente u Rimu da i oni svoju službu prihvate na duhovnu dobrobit svoga naroda, zaključio je vlč. Vidović. Tijekom euharistijskoga slavlja pjevao je Ženski zbor Korezin iz mjesta Čavle kod Rijeke sa svojom predsjednicom Željkom Frlan, a pod ravnanjem mo. Dražena Žmaka. Nakon mise uslijedio je kratki koncert.

Kardinal Bozanić predvodio misu u HKM Stuttgart

Stuttgart, 6.5.2018. (IKA) - Prigodom 60. obljetnice Hrvatske katoličke misije misu zahvalnicu u nedjelju 6. svibnja u katedralnoj crkvi St. Eberhard predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u koncelebraciji s katedralnim kanonikom Paulom Hildebrandom, dekanom i katedralnim župnikom Christianom Hermesom, provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joškom Kodžomanom, voditeljem HKZ-a Stuttgart-Centar fra Zvonkom Tolićem, ravnateljem Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislavom Markićem, voditeljem Hrvatskog dušobrižničkog ureda za Njemačku Ivicom Komadinom, fra Marinkom Vukomanom, fra Nediljkom Brečićem i drugim svećenicima hrvatskih katoličkih misija u Njemačkoj te Katoličke Crkve u Hrvata.

Prije početka misnog slavlja u ime domaćina nazočnima se obratio voditelj HKM-a Stuttgart-Centar fra Zvonko Tolić, radostan što misija stara 60. godina, a još uvijek i iznova mlada, slavi svoj jubilej, svoju svetkovinu duha, svoga života i rada u gradu Stuttgartu i mjesnoj Crkvi.

U homiliji kardinal je rekao da se rado sjeća susreta sa HKM Stuttgart kada je proslavljena pedeseta obljetnica, pola stoljeća djelovanja te misije. „Tada sam spomenuo i ovo: da mi slavimo zapravo 50 godina redovitog održavanja mise na hrvatskom jeziku, redovitog okupljanja na misi i da je upravo misa ona koja nas je sačuvala, koja nas je spasila", rekao je kardinal. Govoreći o 60. obljetnici misije, kardinal je rekao: „Mi zahvaljujemo Bogu za dar što nam je omogućio da se tijekom 60 godina ovdje okupljamo kao Njegovi. To nije uvijek bilo lako. Trebalo je nekad i žrtvu podnositi, nekad nas je susret ispunio, nekad nas je susret ovdje ostavio pred pitanjem, ali je sve to Božji dar. Ova obljetnica je zahvala za taj dar, ona je i poziv da prihvatimo zadatak koji Bog stavlja pred nas".

Govoreći kako je misija posebno povezana s našim blaženikom, kardinalom Alojzijem Stepincem, kardinal je istaknuo: „On je upravo taj dar Crkvi, a na poseban način dar hrvatskom narodu. I u domovini i u inozemstvu, i u Hrvatskoj, i u Bosni i Hercegovini, on je naš dar. Dar zbog toga što je mogao javno reći: Moja je savjest mirna. Kad je on postao najveći? On je rastao kroz čitavo zvanje, ali najplodniji je postao upravo onda kad je bio u zatočeništvu. Onda je djelovao i svijetlio i nije stao ni poslije smrti. On okuplja one koji žele Boga slijediti i pokazuje nam primjer. Dovoljno je doći u zagrebačku katedralu tijekom tjedna, bilo koji sat, uvijek netko tamo ili kleči ili sjedi ili razmatra ili moli ili traži zagovor. Njegove obljetnice: 20. obljetnica beatifikacije i 120. obljetnica rođenja poklapaju se s ovom obljetnicom. Bog piše svojim crtama. Trebamo imati pouzdanja u Boga".

Govoreći o ljubavi kao daru, ali i zadaći, kardinal je poručio: „Ova misija sažimlje povijest posljednjih desetljeća hrvatskoga naroda. Trebamo biti zahvalni za dar. Kad su prvi dolazili, željeli su hrvatsku državu. Danas je to

drugačije, imamo je. Jesmo li potpuno zadovoljni? Željeli bismo iz dana u dan da bude bolja, ali imamo i nade i trebamo ulagati svoje snage. Vi ste ovdje u drugoj domovini, vi ste, kao što se dramskom predstavom u sklopu proslave željelo pokazati, ljudi s dvije domovine, i njemačkom i hrvatskom, i to je bogatstvo. Neka i to bude znak razmjene darova! Ova Crkva i ovaj narod je vama puno toga dao, ali budite svjesni da ste i vi i ovom narodu i ovoj Crkvi puno toga dali. To je nova razmjena darova. Je li moguća i na nekom širem području i institucionalnijem između Hrvatske i Njemačke, o tome bi drugi mogli više govoriti".

Kardinal se posebno obratio roditeljima, rekavši: „Dragi roditelji, rado prenosite svojoj djeci baštinu koju ste primili, neka vaša djeca koja ovdje rastu u isto vrijeme budu svjesna da postoji Hrvatska i da je to zemlja njihova podrijetla. Tko zna što će sutra biti u ovim globalnim promjenama, tko će i gdje i kako nalaziti posao? Zato budimo otvoreni i za poznavanje baštine svoje povijesti, a osobito za učenje svoga hrvatskoga jezika. Jučer sam rekao: Vjerni Bogu, rodu i obitelji! Obitelj je danas u velikom izazovu posvuda, po čitavom svijetu. Imajmo vremena za obitelj! Osobito roditelji: Imajmo vremena za svoju djecu! Čuvajmo obitelj, čuvajmo bračnu vjernost! Naš hrvatski narod karakterizira i to da rado održavamo i rodbinske veze. To je snaga, stoga budimo jedni drugima blizu, a osobito onima koji su nam blizi po vjeri i po rodu. Vjerni Bogu, rodu i obitelji!"

Pred kraj misnog slavlja u ime biskupa Gebharda Fürsta i biskupije Rottenburg-Stuttgart pozdrave i čestitke prenio je katedralni kanonik Hildebrand te zahvalio hrvatskim katoličkim vjernicima na njihovu svestranu svjedočanstvu vjere.

Dekan i katedralni župnik Hermes je uz svoje čestitke i zahvale istaknuo pozitivne osobine hrvatskih vjernika i pozvao Hrvate na veći vjernički i politički angažman u svojim vjerskim i mjesnim zajednicama te da kao ravnopravni članovi preuzmu odgovornost u njemačkom društvu, tamošnjoj Crkvi i Biskupiji.

U ime Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja nazočnima se obratio provincijal Kodžoman i zahvalio svim svećenicima, redovnicama i redovnicama koji su kroz desetljeća podizali misiju u Stuttgartu, a posebnu zahvalu uputio je biskupiji Rottenburg-Stuttgart za potporu koju je dala i daje, da Hrvati svoju vjeru na svom jeziku mogu živjeti, a uz nju i Upravi grada Stuttgarta koji su Hrvate s otvorenim srcem i raširenih ruku primili.

Prije završnog blagoslova fra Zvonko je za uspomenu kardinalu, a zatim i ostalim svećenicima uzvanicima darovao prigodom obljetnice tiskanu monografiju „U srcu Stuttgarta" koju kao autor potpisuje.

Kardinal je zahvalio za dar i odao priznanje za trud koji je fra Zvonko uložio u knjigu. „Ova knjiga je spomen, a mi trebamo obnavljati spomene. Jer onaj koji se ne sjeća prošlosti, nema niti budućnosti. Ovo je knjiga spomen na ono što je bilo, a koja nas obvezuje i dalje pisati", istaknuo je kardinal uz priznanje i HKM Stuttgart za sve ono što čini za Crkvu u Hrvata i priznanje biskupiji Rottenburg-Stuttgart za suradnju sa zagrebačkim Caritasom te fra Zvonku uručio Medalju sv. Ivana Pavla II., pape.

Na kraju misnoga slavlja fra Zvonko je zahvalio prvenstveno kardinalu Bozaniću, ali i svima onima koji su sudjelovali u slavlju kao i onima koji su pomogli pri proslavi obljetnice, posebice Organizacijskom odboru na čelu s Antom Prusinom.

S proslave svoje 60. obljetnice HKM Stuttgart uputila je dar za izgradnju Doma za smještaj mladih bez odgovarajuće roditeljske skrbi u sklopu projekta „Da život imaju".

Inozemne vijesti

Održan sastanak članova Njemačke BK s voditeljima dikasterija Svete Stolice*Priopćenje Tiskovnog ureda Svete Stolice*

Vatikan, 3.5.2018. (IKA) - Na svom posljednjem plenarnom zasjedanju održanom od 19. do 22. veljače Njemačka biskupska konferencija obrađivala je pastoralni vodič pod nazivom „Hod s Kristom – tragom jedinstva. Mješoviti brakovi i zajedničko sudjelovanje u euharistiji“. Više od tri četvrtine članova biskupske konferencije odobrilo je ovaj tekst. Nezanemariv broj pastira – uključujući sedam dijecezanskih biskupa – nisu se osjećali kadrima, iz različitih razloga, dati svoj pristanak. Tih sedam biskupa obratilo se Kongregaciji za nauk vjere, Papinskom vijeću za promicanje jedinstva kršćana i Papinskom vijeću za zakonodavne tekstove. Prema želji pape Franje, dogovoren je sastanak nekih biskupa s voditeljima Svete Stolice.

Na razgovorima održanim 3. svibnja u sjedištu Kongregacije za nauk vjere sudjelovali su sljedeći njemački biskupi: predsjednik Njemačke biskupske konferencije Reinhard Marx, nadbiskup Münchena i Freisinga; zatim kardinal Rainer Maria Woelki, nadbiskup Kölna; mons. Felix Genn, biskup Münstera; mons. Karl-Heinz Wiesemann, biskup Speyera i predsjednik Komisije za nauk Njemačke biskupske konferencije; mons. Rudolf Voderholzer, biskup Regensburga i potpredsjednik Komisije za nauk Njemačke biskupske konferencije; mons. Gerhard Feige, biskup Magdeburga i predsjednik Povjerenstva za ekumenizam Njemačke biskupske konferencije; te o. Hans Langendörfer, DI, generalni tajnik Njemačke biskupske konferencije. Sa strane Svete Stolice bili su prisutni: nadbiskup Luis Francisco Ladaria Ferrer, DI, prefekt Kongregacije za nauk vjere; kardinal Kurt Koch, predsjednik Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana; mons. Markus Graulich, SDB, podtajnik Papinskog vijeća za zakonodavne tekstove; te o. Hermann Geissler, FSO, voditelj Odsjeka za nauk Kongregacije za nauk vjere.

Tijekom razgovora koji je održan na njemačkom jeziku, nadbiskup Ladaria je objasnio da papa Franjo cijeni ekumensko zauzimanje njemačkih biskupa i traži od njih da iznađu, u duhu crkvenog zajedništva, po mogućnosti jednoglasno rješenje. Na sastanku su razmatrane različite točke gledišta: na primjer, povezanost toga pitanja s vjerom i pastoralnom skrbi, njegova važnost za sveopću Crkvu i njegova pravna dimenzija. Nadbiskup Ladaria obavijestit će Svetog Oca o sadržaju razgovora. Susret je protekao u srdačnom i bratskom ozračju, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice.

Objavljena uputa "Studiji kanonskog prava u svjetlu reforme ženidbenog postupka"

Vatikan, 3.5.2018. (IKA) - Kako bi se zadovoljilo nove zahtjeve koje postavljaju motu proprio Mitis Iudex Dominus Iesus i Mitis et Misericors Iesus o reformi kanonskih postupaka za parnice proglašenja ništavosti ženidbe, Kongregacija za katolički odgoj, u svojoj nadležnosti nad akademskim ustanovama za crkvene studije, objavila je uputu „Studiji kanonskog prava u svjetlu reforme ženidbenog postupka“ kako bi pružila poticaj i dala smjernice za studij kanonskog prava.

U prvom dijelu upute progovara se o aktualnoj situaciji akademskih ustanova koje se posvećuju nastavi kanonskoga prava u sveopćoj Crkvi, kako bi se istaknulo resurse i

kritične točke, te istaknulo važnost osiguravanja akademske kvalitete tih ustanova u službi Crkve.

U perspektivi reforme postupaka o kojima se govori u spomenutim motu proprio, u drugom se dijelu navodi, osim različitih sudionika u postupcima koji su već predviđeni uredbama kanonskog prava, nove sudionike koje se podrazumijeva u istoj reformi.

U trećem dijelu predloženi su neki mogući oblici formacije za različite razine odgovornosti, potrebni za obavljanje različitih zadaća.

U posljednjem dijelu upute sadržane su norme upućene pojedinim velikim kancelarima i akademskim vlastima ustanova kanonskog prava, teoloških fakulteta i katoličkih sveučilišta.

Objavljivanju upute su prethodile opsežne konzultacije i objavljena je nakon što je uspješno zaključen proces konzultiranja s Vrhovnim sudištem Apostolske signature.

Objavljena poruka za Dan posvećenja klera

Svećenički život nije neki program u kojem je sve već unaprijed isplanirano ili birokratska služba koju treba obavljati prema unaprijed utvrđenoj shemi; naprotiv, to je živo iskustvo svakodnevnog odnosa s Gospodinom, po kojem postajemo znak njegove ljubavi prema Božjem narodu. Svećenički život je "preobraženost" Božjom milošću kako bi naše srce postalo milosrdno, uključivo i suosjećajno poput Kristova, kaže se u poruci Kongregacije za kler

Vatikan, 3.5.2018. (IKA) – Kongregacija za kler objavila je prigodnu poruku povodom Dana posvećenja klera koji se slavi na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, 8. lipnja.

Isusovo preobraženje pred Petrom, Jakovom i Ivanom okosnica je poruke u kojoj se poziva svećenike da "prijeđu, prije svega u svome srcu, ovaj put preobrazbe: uzaći na goru, pustiti Gospodinu da nas preobrazu, da bismo zatim postali svjetlo za svijet i za osobe koje su nam povjerene".

Ako ostanemo uvijek usredotočeni na stvari koje treba učiniti, prijeti nam opasnost da postanemo zatočnici sadašnjosti, da svakodnevne zadaće iscrpe iz nas svaki atom snage, da ostanemo previše usredotočeni na sebe same te se, tako, u nama gomilaju umori i frustracije koji mogu biti pogubni. "Uzaći visoko", stoga, je protulijek onim napastima "duhovne svjetovnosti" koje nas, također iza privida pobožnosti, udaljavaju od Boga i braće i vode do toga da stavljamo sigurnosti u stvari ovoga svijeta. Imamo, naprotiv, potrebu svakoga dana uranjati u Božju ljubav, napose molitvom. To nije bijeg od pastoralnih obaveza i svakodnevnih izazova koji su pred nama, već je podsjećaj da je Isus središte svećeničkog života i da sve možemo samo u Onome koji nas jača, ističe se u poruci.

Svećenički život nije neki program u kojem je sve već unaprijed isplanirano ili birokratska služba koju treba obavljati prema unaprijed utvrđenoj shemi; naprotiv, to je živo iskustvo svakodnevnog odnosa s Gospodinom, po kojem postajemo znak njegove ljubavi prema Božjem narodu. Svećenički život je "preobraženost" Božjom milošću kako bi naše srce postalo milosrdno, uključivo i suosjećajno poput Kristova. Svećenički je život misijski poziv, koji zahtijeva hrabrost i oduševljenje izaći iz sebe samih da bismo naviještali čitavom svijetu ono što smo čuli, vidjeli i dotaknuli u našem osobnom iskustvu. Očaravajući susret s Gospodinom mora zadobiti svoj opipljiv izraz u odgovornom zauzimanju u životu u službi Božjeg naroda

koji, prolazeći često tamnom dolinom tegoba, patnje i grijeha treba mudre pastire i pastire koji zrače poput Mojsija, kaže se u poruci.

Kongregacija potiče biskupe da isplaniraju trenutke molitve i bratstva prigodom toga Dana, u kojima će se razmišljati o Poruci, te poziva da se u župama moli za posvećenje svećenikâ.

Cjeloviti prijevod poruke povodom Dana posvećenja klera 2018. na hrvatski objavljen je u rubrici Dokumenti mrežne stranice naše Agencije.

Papa pohodio Papinsku crkvenu akademiju

Sveti Otac istaknuo da su predstavnici Svete Stolice pozvani na duh dijaloga, posredovanja, susreta i proaktivne otvorenosti u svim smjerovima

Vatikan, 3.5.2018. (IKA) - L'Osservatore Romano priopćio je kako je papa Franjo u četvrtak, 3. svibnja, u popodnevnim satima privatno posjetio Papinsku crkvenu akademiju. Pritom je predvodio Večernju molitvu te je razgovarao s članovima zajednice koju trenutačno čine 35 svećenika. Oni prolaze posebnu formaciju za pastoralnu službu u apostolskim nuncijaturama i misijama Svete Stolice diljem svijeta, izvijestio je Hrvatski program Radio Vatikana.

Papa Franjo je za vrijeme otvorenog dijaloga istaknuo da su predstavnici Svete Stolice pozvani na duh dijaloga, posredovanja, susreta i proaktivne otvorenosti u svim smjerovima. Rad, koji se određuje kao „diplomacija na koljenima“, a koji mora pronalaziti svoju snagu i hranu prije svega u molitvi. Rad koji obavljaju papinski predstavnici kako bi promicali pomirenje i jedinstvo, često u problematičnim i neugodnim situacijama, zasigurno nije lagan. Iz tog je razloga potrebna dobra formacija. Sveti Otac podsjetio je da se ona mora temeljiti na četiri stupa, a što vrijedi za svakog svećenika: na duhovnom, intelektualnom, pastoralnom i zajedničarskom.

Tijekom neformalnog susreta Papa i članovi zajednice razgovarali su o različitim temama: o sljedećoj panamazonskoj sinodi; o osjetljivoj temi spolnog zlostavljanja maloljetnika; o odnosima s drugima kršćanskim konfesijama kao i drugim religijama; o sinodalnoj dimenziji Crkve i ulozi rimskog biskupa; te, konačno, o situacijama koje Crkva živi u raznim dijelovima svijeta.

Papina molitvena nakana: Molimo za poslanje laika

Vatikan, 4.5.2018. (IKA) - Da bi laici mogli vjerno ispuniti svoje specifično poslanje kreativno odgovarajući na izazove s kojima se susreće današnji svijet – Papina je molitvena nakana za mjesec svibanj.

Laici se nalaze na prvoj liniji života Crkve. Potrebno nam je njihovo svjedočanstvo o istini Evanđelja i njihov primjer izražavanja vjere prakticirajući solidarnost. Zahvalimo laicima koji riskiraju, koji se ne boje najsiromašnijima, isključenima i marginaliziranim ponuditi razlog za nadu. Molimo ovog mjeseca kako bi vjernici laici mogli ispuniti svoje posebno poslanje, poslanje koje su primili u krštenju, kreativno odgovarajući na izazove s kojima se susreće današnji svijet, potaknuo je papa Franjo, a prenosi Radio Vatikan.

Papa primio sudionike međunarodnog kongresa o Bogu posvećenom životu

Vatikan, 4.5.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je danas u audijenciju sudionike međunarodnog kongresa o Bogu posvećenom životu pod naslovom „Consecratio et

consecratio per evangelica consilia. Razmišljanja, otvorena pitanja, mogući putovi“ koji je na Papinskom sveučilištu Antonianumu u Rimu organizirala Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. U svom govoru Papa je istaknuo važnost razlučivanja u svjetlu Duha Svetoga i autentičnih kriterija kojima ćemo se voditi „kako se ne bismo izgubili u magli svjetovnosti, provokacijama, duhu rata“. Trajni i nepromjenjivi stupovi u Bogu posvećenom životu, istaknuo je papa Bergoglio, jesu molitva, siromaštvo i strpljivost.

Papa se susreo s članovima Neokatekumenskog puta

Jedino Crkva koja se odriče svijeta može dobro naviještati Gospodina. Crkva koja je slobodna od moći i novca, od trijumfalizma i klerikalizma, na vjerodostojan način svjedoči da Krist oslobađa čovjeka

Rim, 5.5.2018. (IKA) – „Jedino Crkva koja se odriče svijeta može dobro naviještati Gospodina. Crkva koja je slobodna od moći i novca, od trijumfalizma i klerikalizma, na vjerodostojan način svjedoči da Krist oslobađa čovjeka“, istaknuo je papa Franjo u svom govoru u subotu 5. svibnja pred oko 150 tisuća članova Neokatekumenskog puta koji su se okupili na rimskom Sveučilištu „Tor Vergata“ u prigodi 50. obljetnice njihova djelovanja u Vječnom gradu.

Neokatekumenski put jedan je od novih crkvenih pokreta koji su 1964. godine u Madridu osnovali Španjolac Francisco „Kiko“ Argüello i njegova suradnica Carmen Hernández. Spomenuti se pokret shvaća kao katekumenat za odrasle, odnosno put kršćanskog odgoja za suvremenog čovjeka. Pritom je ključni element na tom putu Sveto pismo, a u srcu neokatekumena nalazi se euharistija. Posebnost su im katehizacija i kerigmatski navještaj. Neokatekumeni šalju obitelji kako bi svojim svjedočanstvom i životom uspostavile prisutnost Katoličke Crkve u mjestima gdje je Crkva odsutna ili kako bi osnažile i obnovile prisutnost katoličkih zajednica u vrlo sekulariziranim područjima.

Sveti Otac je pred kraj susreta blagoslovio križeve i predao ih odgovornima za 34 nove „misije ad gentes“ koje će donositi evanđelje u različite dijelove svijeta.

Papa Franjo se u svom govoru usredotočio na Isusov nalog „Idite“ njegovim učenicima koje je poslao u misiju. Papa je rekao da kad misionar ode, ide samo s prtljagom povjerenja u siromašnog Isusa koji nije imao gdje da nasloni glavu.

Kako biste išli, trebate biti lagani. Kako biste naviještali, potrebno je odreknuce, kazao je Sveti Otac neokatekumenima, ističući da se srce slobodno od navezanosti širi i postaje raspoloživo za Boga i druge. Onaj koji se iz ljubavi odrekne prolaznih stvari, prigrljuje veliko blago slobode, objasnio je.

Papa Franjo je također usmjerio pažnju na činjenicu da je Isus nalog izrekao u množini, a ne u jednini. „Idite“ znači da „potpuni misionar“ ne hodi sam, nego uvijek zajedno s drugima. Napomenuo je da je to umijeće budući da implicira hodanje zajedno s drugima bez izoliranja ili nametanja vlastitog smjera drugima. To znači hoditi sjedinjeni, kao Crkva, s pastirima, s braćom i sestrama, bez žurenja ili žaljenja zbog onih najsporijih.

Kristovo poslanje da od svih naroda učinimo Njegove učenike potpuno je drugačije od dinamike prozelitizma. To znači podijeliti s drugima vlastiti susret s Kristom koji nam je promijenio život, kazao je papa Franjo, naglašavajući da je u srcu poslanja „svjedočiti da nas Bog ljubi“. Potaknuo je pripadnike Neokatekumenskog puta da ne računaju na argumente koji uvjeravaju, nego na život koji privlači; da ne računaju na sposobnost nametanje sebe, nego na hrabrost da se služi.

Podsjećajući ih na njihovo poslanje naviještanja evanđelja, potaknuo ih je da donose obiteljsko ozračje u mnoga napuštena mjesta koja su lišena ljubavi. Čineći sve narode učenicima Isus je htio naglasiti da u njegovu srcu ima mjesta za sve ljude. Nitko nije isključen, naglasio je Papa.

Sveti Otac potaknuo je pripadnike Puta da ljube kulture i tradicije narodā kojima su poslani bez primjenjivanja unaprijed utvrđenih modela. Ne smiju započinjati od teorija i shema, nego od konkretnih situacija, a Duh Sveti učinit će ostalo, pomažući Crkvi da raste ujedinjena u različitosti naroda, darova i karizmi, kazao je papa Franjo, a izvijestio je Hrvatski program Radio Vatikana.

Papa pohodio rimsku župu i blagoslovio dom za osobe s posebnim potrebama

Vatikan, 6.5.2018. (IKA) – Papa Franjo posjetio je 6. svibnja u popodnevnim satima župu Presvetoga sakramenta u rimskoj četvrti Tor de Schiavi. Tamo je otvorio Dom radosti za osobe s posebnim potrebama i krizmao djevojčicu Mayu koja ima rijetku mitohondrijsku bolest i njezinu majku Paolu.

U župi su ga dočekali rimski vikar Angelo de Donatis, predsjednik Caritas Internationalis kardinal Luis Antonio Tagle, kardinal Jose Gregorio Rosa Chavez, župnik i pastoralni suradnici u župi. Na početku svoga boravka u toj župi papa Franjo je odgovorio na četiri pitanja koja su mu postavili predstavnici roditelja, mladih, tinejdžera i djece. Zatim se susreo sa starijim i bolesnim župljanima, osobama s posebnim potrebama i djelatnicima župnih skupina koji su posebno uključeni u karitativne projekte. Sv. Otac blagoslovio je nakon toga prostore Doma radosti u kojem će se dvije redovnice i jedna laikinja skrbiti za odrasle osobe s posebnim potrebama. Dom je nastao, kako je za Vatikanske medije pojasnio župnik Maurizio Mirilli, nakon što su ga roditelji osoba s posebnim potrebama molili da kao župnik učini nešto za njihovu djecu kada oni više ne budu živi. Dom je sagrađen uz potporu kardinala Taglea i rimskoga vikarijata. Nakon blagoslova novoga doma, Papa je ispovjedio troje vjernika i slavio misu na kojoj je podijelio sakrament potvrde 12-godišnjoj teško bolesnoj Mayi i njezinoj majci Paoli. "Ljubav se vidi u djelima, a ne u riječima. Ljubav je konkretna", istaknuo je u propovijedi Papa. "Maya je dokaz da postoji alternativa smrti. Njezino je kliničko stanje još teže od Alfijejevog. Ona nije preživjela, nego živi. I zbog nje i zahvaljujući njoj se i njezina mama odlučila primiti sakramente", rekao je župnik Mirilli.

Novi dokument Međunarodne teološke komisije o sinodalnosti

U tekstu se napominje da se sinodalnost Crkve očituje u aktivnom sudjelovanju svih članova Crkve te se pritom ističe ključni značaj sudjelovanja vjernika laika

Vatikan, 8.5.2018. (IKA) - Međunarodna teološka komisija objavila je novi dokument pod nazivom „Sinodalnost u životu i poslanju Crkve“, javlja Radio Vatikan. Sinodalnost je odgovornost i autonomnost pojedinih biskupskih konferencija, a riječ je o temi koja je papi Franji na srcu.

Sinodalnost kao konstitutivna dimenzija Crkve predstavlja put koji se stalno treba obnavljati i oživljavati kako bi se poticalo novi misionarski zamah koji uključuje čitav Božji narod. U tekstu se napominje da se sinodalnost Crkve očituje u aktivnom sudjelovanju svih članova Crkve te se pritom ističe ključni značaj sudjelovanja vjernika laika.

Laici su velika većina Božjeg naroda i može se mnogo toga naučiti od njihova sudjelovanja u različitim izrazima života –

navodi se u dokumentu u kojem se nadalje napominje da je neophodno obratiti im se za savjet u započinjanju procesa razlučivanja u okvirima sinodalnih struktura. Iz tog je razloga potrebno nadići prepreke u obliku nedostatka formacije i prepoznatljivih prostora u kojima se laici mogu izraziti i u kojima mogu djelovati, kao i prepreku u obliku klerikalnog mentaliteta koji predstavlja rizik da ih se uvijek drži na periferijama crkvenog života.

Osim što mu je cilj produbiti teološko značenje sinodalnosti, naročito u svjetlu nauka Drugog vatikanskog sabora, dokument donosi i neke važne pastoralne smjernice.

Papa Pavao VI. ustanovio je 11. travnja 1969. godine Međunarodnu teološku komisiju pri Kongregaciji za nauk vjere. Zadaća Komisije je pomagati Svetoj Stolici te prvenstveno Kongregaciji za nauk vjere u ispitivanju doktrinarnih pitanja od najveće važnosti. Komisiju čine teolozi različitih škola i narodnosti, istaknuti zbog svoga znanja i vjernosti nauku Crkve. Komisija se okuplja na plenarnom zasjedanju barem jednom godišnje, no njezin se rad ostvaruje i putem potkomisija. Rezultati studijskog rada predstavljaju se Svetom Ocu i povjeravaju za prikladnu upotrebu Kongregaciji za nauk vjere.

Papa: Ovisnost o Bogu, istinska sloboda

Vatikan, 8.5.2018. (IKA) - Papa Franjo je napisao predgovor drugoj knjizi izabranih tekstova Josepha Ratzingera, pape emeritusa Benedikta XVI., na temu vjere i politike. Knjiga nosi naslov "Osloboditi slobodu – vjera i politika u trećem tisućljeću", a objavila ju je talijanska izdavačka kuća Cantagalli, izvijestio je Radio Vatikan.

To je svojevrsan smjerokaz kako bismo razumjeti našu sadašnjost i pronašli čvrste smjernice za budućnost, ali i pravi izvor nadahnuća za političko djelovanje koje, stavljajući obitelj, solidarnost i jednakost u središte pozornosti i planiranja, zaista gleda dalekovidno u budućnost – opisao je Papa odabrane tekstove Josepha Ratzingera na temu "vjera i politika". Knjiga će biti predstavljena u Rimu 11. svibnja, u nazočnosti predsjednice talijanskog Senata Marije Elisabette Alberti Casellati; nadbiskupa Georga Gänsweina, prefekta Papinskog doma i osobnog tajnika Pape emeritusa; predsjednika Europskoga parlamenta Antonija Tajanija i tršćanskog nadbiskupa Giampaola Crepaldija.

Riječ je o temi koja je uvijek bila u središtu pozornosti Benedikta XVI., a ona ga vodi još od mladosti da promišlja o granicama poslušnosti prema državi u korist slobode poslušnosti Bogu – napisao je papa Franjo i dodao – Ratzinger je osobno iskusio nacizam koji je sa svojom totalitarnom laži želio zatvoriti sve ljudske mogućnosti i nade, te je postao demonski i tiranski.

Benedikt XVI. Istodobno dovodi u pitanje i totalitarne zahtjeve marksističke države i ateističke ideologije na kojoj se ona temelji. Prava suprotnost između marksizma i kršćanstva za Ratzingera, u stvari, nije sigurno dana zbog naglašene pažnje koju kršćani imaju prema siromašnima – istaknuo je Sveti Otac – jer pored stvarne Isusove prisutnosti u Crkvi i u sakramentima, postoji i ona druga stvarna prisutnost Isusa u malenima, zgaženima ovoga svijeta, u posljednjima, u kojima On želi da ga susretnemo. Prava suprotnost proizlazi iz izvora čovjekova otkupljenja. Istinsko se čovjekovo otkupljenje nalazi u potpunoj ovisnosti o ljubavi Božjoj koja je prava sloboda.

Danas se, međutim, nastoji gledati samo na ljubav čovjeka prema vlastitom „ja“, što je dovelo do „kolonizacije“ savjesti, negiranja razlike između muškaraca i žena, racionalnog planiranja proizvodnje ljudskih bića, do toga da se smatra kako ima smisla i da je dopušteno ukloniti onoga

koji se više ne smatra stvorenjem, darom, začetim i rođenim, već da smo ga stvorili mi sami. To su „prividna ljudska prava“ – napisao je Papa i istaknuo – sva su usmjerena na samouništenje čovjeka, jer ona niječu da je čovjek Božje stvorenje što štiti njegovu slobodu i dostojanstvo.

Braniti čovjeka "od ideoloških pritisaka" znači podvrći čovjekovu poslušnost Bogu koji je granica poslušnosti državi. U doba promjena kao što je ovo suvremeno – zaključio je papa Franjo – to znači „braniti obitelj“, jer budućnost čovječanstva prolazi kroz obitelj i njezino dobro je odlučujuće za budućnost svijeta i Crkve.

Objavljen Statut Dikasterija za laike, obitelj i život

Vatikan, 8.5.2018. (IKA) - Statut Dikasterija za laike, obitelj i život objavljen je danas u Vatikanu. Dikasterij, navodi se u Statutu, je mjerodavan u pitanjima iz nadležnosti Apostolske Stolice za promicanje života i apostolata vjernika laika, za pastoral mladih, obitelj i njezino poslanje, prema Božjem planu, kao i za zaštitu i potporu ljudskog života. U te svrhe, u skladu s načelima kolegijalnosti, sinodalnosti i supsidijarnosti, Dikasterij održava odnose s biskupskim konferencijama, mjesnim Crkvama i drugim crkvenim tijelima, promičući razmjenu među njima i nudeći svoju suradnju u promicanju vrijednosti i inicijativa vezanih u navedena pitanja.

Dikasterij želi potaknuti promicanje poziva i poslanja vjernikâ laikâ u Crkvi i svijetu, kao pojedinaca, bili oni u braku ili ne, ili kao članova udruženja, pokreta i zajednica. Promicat će također studije kako bi pridonio naukovnom proučavanju tema i pitanja vezanih uz vjernike laike. Dikasterij potiče kod vjernikâ laikâ, kaže se u Statutu, svijest o suodgovornosti za život i poslanje Crkve, prema različitim karizmama primljenim na zajedničku izgradnju, s posebnom pozornošću na posebno poslanje vjernikâ laikâ u nadahnjivanju i unaprjeđivanju vremenitih stvari. Promiče također inicijative vezane uz evangelizacijsko djelovanje vjernikâ laikâ u različitim područjima vremenitih stvarnosti kao i sudjelovanje vjernikâ laikâ u katehetskom poučavanju, liturgijskom i sakramentalnom životu, misijskom djelovanju, djelima milosrđa, karitativnim djelima i unaprjeđivanja čovjeka i društva. Podupire i potiče također aktivnu i odgovornu prisutnost u životu župe i dijeceze, kao i u savjetodavnim tijelima vlasti prisutnim u Crkvi na sveopćoj i partikularnoj razini.

Dikasterij prati život i razvoj vjerničkih udruženja i laičkih pokreta i izražava posebnu skrb Crkve za mlade.

U svjetlu papinskog Učiteljstva, promiče pastoralnu skrb za obitelj, štiti njezino dostojanstvo i dobrobit utemeljene na sakramentu ženidbe te se zauzima za njezina prava i odgovornost u Crkvi i građanskom društvu, kako bi obitelj kao ustanova mogla sve bolje ispuniti svoje uloge kako na crkvenom tako i na društvenom području.

Dikasterij podupire i koordinira inicijative u korist odgovornog rađanja, kao i za zaštitu ljudskog života od začeca do prirodnog svršetka, vodeći računa o potrebama osobe u različitim fazama razvoja.

Promiče i potiče organizacije i udruge koje pomažu ženama i obiteljima da prihvate i čuvaju dar života, posebno u slučaju teških trudnoća. Također podržava programe i inicijative za pomoć ženama koje su imale pobačaj.

Na temelju katoličkog moralnog učenja i crkvenog učiteljstva, Dikasterij proučava i promiče formaciju u vezi s glavnim pitanjima biomedicine i prava vezanih uz ljudski život, kao i razvoja ideologija koje se odnose na sam ljudski život i stvarnost ljudskog roda, kaže se u Statutu Dikasterija za laike, obitelj i život.

Prilog dokumenti

Krštenje – izvor života

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 2. svibnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljajući razmišljanje o krštenju danas ću se zadržati na središnjim obredima, koji se održavaju kod krsnog studenca. Promotrimo prije svega vodu, nad koju se zaziva silu Duha Svetoga da zadobije moć preporađanja i obnavljanja (usp. Iv 3, 5 i Tit 3, 5). Voda je vrelo života i blagostanja, dok njezin nestanak ima za posljedicu gašenje svake plodnosti, kao što se događa u pustinji; voda, međutim, može biti također uzrok smrti kad uranja koga u svoje valove ili kad nabuja pa sve pred sobom nosi; na kraju, voda ima sposobnost pranja i čišćenja.

Polazeći od te prirodne simbolike, koja je posvuda priznata, Biblija opisuje Božje zahvate i obećanja preko znaka vode. Ipak, moć opraštanja grijeha nije u vodi, kao što je sveti Ambrozije tumačio novokršćenicima: „Jesi li vidio vodu, ali ne ozdravlja svaka voda: ozdravlja voda koja ima Kristovu milost. [...] Djelovanje je od vode, a djelotvornost od Duha Svetoga" (De sacramentis 1,15).

Zato Crkva zaziva djelovanje Duha nad vodom „da svi koji su po krstu zajedno s Kristom ukopani u smrt, s njime uskrsnu na život" (Red krštenja, br. 91). U molitvi blagoslova se kaže da je Bog pripremio vodu „da označi blagodat krštenja" i podsjeća se na glavne biblijske praslike: u samim počecima Duh je lebdio nad vodama da bi voda postala klicom života (usp. Post 1, 1-2); Abrahamovi sinovi su oslobođeni iz ropstva u Egiptu prolaskom kroz vodu Crvenoga mora (usp. Izl 14, 15-31). U vezi s Isusom, podsjeća se na krštenje u Jordanu (usp. Mt 3, 13-17), vodu i krv koji su potekli iz njegova boka (usp. Iv 19, 31-37) i nalog učenicima da krste sve narode u ime Presvetoga Trojstva (usp. Mt 28, 19). Snagom tog spomena moli se Boga da ulije u vodu krsnog vrela milost Krista umrlag i uskrslog (usp. Red krštenja, br. 91). I tako ta voda biva preobražena u vodu koja u sebi nosi snagu Duha Svetoga. I tom vodom, snagom Duha Svetoga, krstimo narod, krstimo odrasle, djecu, sve.

Pošto je posvećena voda studenca, potrebno je oraspoložiti srce za pristupanje krštenju. To se događa odreknućem od sotone i ispoviješću vjere, koji su usko među sobom povezani. U mjeri u kojoj kažem „ne" sugestijama đavla – onoga koji dijeli – mogu reći „da" Bogu koji me poziva suobličiti se njemu u mislima i djelima. Đavao unosi razdor; Bog uvijek povezuje zajednicu, ljude u samo jedan narod. Ne može se pristajati uz Krista postavljajući uvjete. Treba se odvojiti od određenih veza kako bismo mogli doista prigrliti druge; ili ti je lijepo s Bogom ili ti je lijepo s vragom. Zato odreknuće i čin vjere idu zajedno. Treba prekinuti mostove, ostaviti ih iza sebe, kako bi se započeo novi Život koji je Krist.

Odgovor na pitanja – „Odričete li se sotone, svih djela njegovih i svih zavodljivosti njegovih?" – formuliran je u prvom licu jednine: „Odričem". Na isti se način ispovijeda i vjeru Crkve, govoreći: „Vjerujem". Odričem i vjerujem: to je temelj krštenja. To je odgovoran izbor, koji traži da bude pretočen u konkretne geste povjerenja u Boga. Čin vjere pretpostavlja odgovorno zauzimanje koje će samo krštenje pomoći održati sa ustrajnošću u različitim situacijama i kušnjama života. Sjetimo se drevne Izraelove mudrosti: „Sine moj, ako želiš služiti Gospodu, pripravi dušu svoju na kušnju" (Sir 2, 1), to jest pripravi se za borbu. A prisutnost

Duha Svetoga daje nam snagu za dobar boj.

Draga braćo i sestre, kad uranjamo ruku u blagoslovljenu vodu – ulazeći u crkvu dotičemo blagoslovljenu vodu – i činimo znak križa, sjetimo se s radošću i zahvalnošću krštenja koje smo primili – ta nam blagoslovljena voda doziva u svijest krštenje – i obnovimo svoj „Amen" – „sretan sam" – kako bismo živjeli uronjeni u ljubav Presvetoga Trojstva.

Pozdrav hrvatskim hodočasnici

Radosno pozdravljam sve hrvatske hodočasnike, a osobito voditelje i učenike Katoličke škole „Sveti Josip" iz Sarajeva, u Bosni i Hercegovini. Dragi mladi, još uvijek mi je živ u srcu naš susret u Sarajevu 2015 godine, osobito vaša radosna prisutnost te vaša žed za istinom i idealima. Potičem vas da se približavate sve više Kristu, kako biste u punini živjeli svoj život. Crkva računa na vas: budite uvijek velikodušni, hrabri i puni nade. Od srca vas blagoslivljam! Hvaljen Isus i Marija!

Poruka za Dan posvećenja klera 2018.

Kongregacija za kler

Dragi svećenici,

Dan posvećenja klera, koji se slavi na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, pruža nam prigodu zaustaviti se u Gospodinovoj prisutnosti, da bismo obnovili sjećanje na naš susret s njim i tako s većim žarom prionuli uz naše poslanje u službi Božjeg naroda. Ne smijemo, naime, zaboraviti da divota poziva koji nas je privukao, zanos kojim smo izabrali kročiti putom posebnog posvećenja Gospodinu i čuda koja vidimo u našem prezbiterском životu, imaju svoj izvor u onom času kad su nam se pogledi susreli s Božjim.

Svi mi, naime, "doživjeli smo u svome životu neki susret s njim" i svaki od nas može sačiniti vlastito duhovno sjećanje i vraćati se s radošću na taj trenutak "u kojem sam osjetio da me Isus gleda" (PAPA FRANJO, Homilija u Svetoj Marti, 24. travnja 2015.).

I prvi su učenici iskusili radost prijateljstva s Isusom, koja im je zauvijek promijenila život. No, nakon navještaja Muke, nad njihovo se srce nadvio veo tame koji im je potamnio put. Žar nasljedovanja, san o Božjem kraljevstvu koje je inaugurirao Učitelj i prvi plodovi poslanja, sad se susreću s teškom i neshvatljivom stvarnošću, zbog koje im se poljuljala nada, probudile se sumnje i zaprijetila im opasnost da se ugasi radost navještanja evanđelja.

To je nešto što se može dogoditi uvijek, pa i u svećenikovu životu. Zahvalno sjećanje na početni susret, radost nasljedovanja i žar apostolske službe, koji je plamtio u srcu godinama i nije gasnuo ni u situacijama koje nisu uvijek bile lake, mogu ustuknuti pred umornošću ili obeshabrenošću što dovodi do nadiranja nutarnje pustinje suhoće i do toga da naš svećenički život bude obavijen sjenom tuge.

Upravo u tim trenucima, međutim, Gospodin, koji nikada ne zaboravlja života svoje djece, poziva nas uzici s njim na goru, kao što je učinio s Petrom, Jakovom i Ivanom, preobrazivši se pred njima. Odvešći ih "visoko" i "u osamu" Isus ih vodi na čudesno putovanje preobraženja; od pustinje do Tabora i od tame k svjetlu.

Dragi svećenici, trebamo se svakoga dana preobražavati uvijek novim susretom s Gospodinom koji nas je pozvao. Pustiti mu da nas "povede visoko" i da ostanemo "u osami" s njim nije službena dužnost, izvanjska radnja ili beskorisno gubljenje vremena na zadaće povezane sa službom, već živo

vrelo koje teče u nama i prijeći da naš "evo me" uvene i presahne.

Kontemplirajući evanđeoski prizor Gospodinova preobraženja, dakle, možemo uočiti tri mala koraka, koja će nam pomoći potvrditi naše prijanjanje uz Gospodina i obnoviti naš svećenički život: uzaći visoko, pustiti da budemo preobraženi, biti svjetlo za svijet.

1. Uzaći visoko, jer ako ostanemo uvijek usredotočeni na stvari koje treba učiniti, prijeti nam opasnost da postanemo zatočenici sadašnjosti, da svakodnevne zadaće iscrpe iz nas svaki atom snage, da ostanemo previše usredotočeni na sebe same te se, tako, u nama gomilaju umori i frustracije koji mogu biti pogubni. Jednako tako, "uzaći visoko" je protulijek onim napastima "duhovne svjetovnosti" koje nas, također iza privida pobožnosti, udaljavaju od Boga i braće i vode do toga da stavljamo sigurnosti u stvari ovoga svijeta. Imamo, naprotiv, potrebu svakoga dana uranjati u Božju ljubav, napose molitvom. Uzlazak na goru podsjeća nas da je naš život stalni uspon prema svjetlu koje dolazi odozgor, putovanje prema Taboru Božje prisutnosti, koji širom otvara nove i iznenađujuće obzore. Ta nas stvarnost ne želi navesti na bijeg od pastoralnih obaveza i svakodnevnih izazova koji su pred nama, već nas želi podsjetiti da je Isus središte svećeničkog života i da sve možemo samo u Onome koji nas jača (Fil 4, 13). Stoga, "uzlazak učenika na goru Tabor potiče nas da razmišljamo o važnosti odvajanja od svjetovnih stvari, da bismo uzdigli svoj duh k nebu i razmišljali o Isusu. Riječ je o tome da se oraspoložimo za pažljivo i molitveno slušanje Krista, ljubljenog Sina Očeva, tražeći trenutke molitve koji omogućuju poslušno i radosno prihvaćanje Riječi Božje" (PAPA FRANJO, Angelus, 6. kolovoza 2017.).

2. Pustiti da budemo preobraženi, jer svećenički život nije neki program u kojem je sve već unaprijed isplanirano ili birokratska služba koju treba obavljati prema unaprijed utvrđenoj shemi; naprotiv, to je živo iskustvo svakodnevnog odnosa s Gospodinom, po kojem postajemo znak njegove ljubavi prema Božjem narodu. Zato, "nećemo moći živjeti tu službu s radošću ako ne budemo doživjeli i iskusili trenutke osobne molitve, oči u oči s Gospodinom, govoreći mu, razgovarajući s njim" (PAPA FRANJO, Susret sa župnicima grada Rima, 15. veljače 2018.). U tome iskustvu bivamo prosvijetljeni Gospodinovim licem i preobraženi njegovom prisutnošću. I svećenički život je "preobraženost" Božjom milošću kako bi naše srce postalo milosrdno, uključivo i suosjećajno poput Kristova. Riječ je jednostavno o tome da budemo – kao što je nedavno podsjetio Sveti Otac – "obični, jednostavni, blagi, uravnoteženi svećenici, ali koji se neprestano daju obnavljati od Duha" (PAPA FRANJO, Homilija na euharistijskom slavlju s misionarima milosrđa, 10. travnja 2018.). To se preporođanje događa prije svega po molitvi, koja mijenja srce i preobražava život: svaki od nas "postaje" Onaj kome se molimo. Bit će dobro podsjetiti, na ovaj Dan posvećenja, da "svetost se sastoji u uobičajenoj otvorenosti transcencijiji, izraženoj u molitvi i klanjanju. Sveci se odlikuju duhom molitve i potrebom za zajedništvom s Bogom" (PAPA FRANJO, Gaudete et exsultate, br. 147). Uspinjući se na goru bit ćemo prosvijetljeni Kristovim svjetlom i moći ćemo sići u dolinu i svima nositi radost evanđelja.

3. Biti svjetlo za svijet, jer iskustvo susreta s Gospodinom šalje nas na put služenja braći, njegova riječ ne želi da je se zatvara u privatnost osobne pobožnosti i zidove hrama i, prije svega, svećenički je život misijski poziv, koji zahtijeva hrabrost i oduševljenje izaći iz sebe samih da bismo naviještali čitavom svijetu ono što smo čuli, vidjeli i dotaknuli u našem osobnom iskustvu (usp. 1 Iv 1, 1-3). Prva

je zadaće Crkve i, samim tim, prva velika apostolska zadaća prezbiterâ omogućiti drugima da upoznaju Isusovu nježnost i ljubav, kako bi svi mogli biti zahvaćeni njegovom prisutnošću koja oslobađa od zla i preobražava život. Ako postoji neka želja koju trebamo gajiti, onda je to "da budemo svećenici koji su kadri u pustinji svijeta podići znamen spasenja, to jest Kristov križ, kao izvor spasenja i obnove za čitavo društvo i za sam svijet" (PAPA FRANJO, Homilija na euharistijskom slavlju s misionarima milosrđa, 10. travnja 2018.). Očaravajući susret s Gospodinom mora zadobiti svoj opipljiv izraz u odgovornom zauzimanju u životu u službi Božjeg naroda koji, prolazeći često tamnom dolinom tegoba, patnje i grijeha treba mudre pastire i pastire koji zrače poput Mojsija. Naime, "po završetku čudesnog iskustva Preobraženja, učenici su sišli s gore (r. 9) očiju i srca preobraženih susretom s Gospodinom. To je put kojim i mi možemo ići. Sve življe ponovno otkrivanje Isusa nije cilj samom sebi, nego nas navodi da 'siđemo s gore'... Preobraženi Kristovom prisutnošću i žarom njegove riječi, bit ćemo konkretni znak Božje životvorne ljubavi prema svojoj braći, osobito prema onima koji trpe, koji su sami i napušteni, prema bolesnima i mnoštvu muškaraca i žena koji su, u različitim dijelovima svijeta, poniženi nepravdom, zlostavljanjem i nasiljem" (PAPA FRANJO, Angelus, 6. kolovoza 2017.).

Dragi svećenici, neka ljepota ovoga dana, posvećenog Srcu Isusovu, učini da u nama poraste želja za svetošću. Crkva i svijet trebaju svete svećenike! Papa Franjo u novoj apostolskoj pobudnici o svetosti, Gaudete et exsultate, podsjetio je na svećenike koji s oduševljenjem naviještaju evanđelje, rekavši da "Crkva ne treba toliko birokrate i službenike, već oduševljene misionare, koje izjeda gorljivost za prenošenjem istinskog života. Sveci iznenađuju, jer nas njihov život poziva da izađemo iz spokojne i umrtvljujuće osrednjosti" (PAPA FRANJO, Gaudete et exsultate, br. 138). Morat ćemo prijeći, prije svega u svome srcu, ovaj put preobrazbe: uzaći na goru, pustiti Gospodinu da nas preobrazi, da bismo zatim postali svjetlo za svijet i za osobe koje su nam povjerene. Neka vas Presveta Marija, Žena svjetla i Majka svećenikâ, trajno prati i čuva!

Krštenje – novo rađanje (Rim 6, 3-4)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 9. svibnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljajući kateheze o sakramentu krštenja danas ću govoriti o svetoj kupelji praćenoj molitvom Presvete Trojstvu, odnosno središnjem obredu kojim se osobu u pravom smislu "krsti" – to jest uranja – u Kristovo vazmeno otajstvo (usp. Katekizam Katoličke Crkve, 1239). Smisao tog čina nam doziva u pamet sveti Pavao kršćanima u Rimu, pitajući najprije: "Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni", a zatim odgovarajući: "Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života" (Rim 6, 3-4). Krštenje nam otvara vrata vrsnom životu, životu po Isusu, a ne svjetovnom životu.

Krsni zdenac je mjesto na kojem se događa uskrsnuće s Kristom! Stari se čovjek pokapa sa svojim varavim požudama (usp. Ef 4, 22) kako bi se rodilo novo stvorenje; doista, staro je uminulo a iz toga je novo nastalo (usp. 2 Kor 5, 17). U "katehezama" koje se pripisuju svetom Ćirilu Jeruzalemskom ovako se novokršćenicima tumačilo ono što se događa u vodi krštenja. Lijepo je to objašnjenje svetog Ćirila: "Istoga ste časa umrli i rođeni i isti spasonosni val

postaje za vas i grob i majka" (br. 20, *Mistagogica* 2, 4-6: PG 33, 1079-1082). Preporađanje novog čovjeka traži da se stari čovjek, nagrđen grijehom, sav pretvori u prah. Slike groba i majčine utrobe koje se odnose na (krsni) zdenac vrlo djelotvorno izražavaju ono veliko što se događa po jednostavnim gestama krštenja. Volim citirati natpis na latinskom koji se nalazi na drevnoj rimskoj krstionici u Lateranu, gdje čitamo ovaj izričaj koji se pripisuje papi Sikstu III.: "Majka Crkva djevičanski rađa vodom djecu koju je začela dahom Boga. Svi koji ste rođeni ovim zdencem, nadajte se ući u nebesko kraljevstvo"[1].

Ako su nas naši roditelji rodili na zemaljski život, Crkva nas je na krštenju ponovno rodila na vječni život. Postali smo sinovi u njegovu Sinu Isusu (usp. Rim 8, 15; Gal 4, 5-7). I nad svakim od nas, koji smo rođeni od vode i Duha Svetoga, nebeski Otac daje da s beskrajnom ljubavlju odjekne njegov glas koji kaže: "Ti si sin moj ljubljani" (usp. Mt 3, 17). Taj očinski glas, koji se uhom ne može čuti ali ga veoma dobro čuje srcem onaj koji vjeruje, prati nas kroz čitav život, nikada nas ne napušta. Kroz čitav život Otac nam govori: "Ti si sin moj ljubljani, ti si kći moja ljubljena". Bog nas silno ljubi, poput Oca, i ne ostavlja nas same. I to od časa krštenja. Ponovno rođeni od Boga kao sinovi, to ostajemo zauvijek! Krštenje se naime ne ponavlja, jer utiskuje neizbrisivi duhovni pečat: "Taj se pečat ne da izbrisati nikakvim grijehom, pa ni onda kada grijeh priječi da krštenje donese plodove spasenja" (KKC, 1272). Krsni biljeg se nikada ne gubi. "Oče, ali ako neka osoba postane razbojnik, jedan od onih poznatih, koji ubijaju ljude, koji čini nepravde, nestaje li biljega?". Ne. To Božje dijete čini te stvari na vlastitu sramotu, ali biljeg ne nestaje. Jeste li shvatili ovo posljednje što sam rekao? Bog se nikada ne odriče svoje djece. Ponovimo svi to zajedno: "Bog se nikada ne odriče svoje djece". Malo snažnije, jer ja sam gluh i nisam razumio: [ponavljaju jačim glasom] "Bog se nikada ne odriče svoje djece". Eto, sad je dobro.

Pritjelovljeni Kristu po krštenju, krštenici dakle bivaju suobličeni Njemu, "prvorođencu među mnogom braćom" (Rim 8, 29). Po djelovanju Duha Svetoga, krštenje čisti, posvećuje, opravdava, da u Kristu oblikuje, od mnogih, samo jedno tijelo (usp. 1 Kor 6, 11; 12, 13). Izražava to mazanje krizmom, "čime se označuje kraljevsko svećeništvo krštenika i njegovo uvrštenje u zajednicu Božjega naroda" (Red krštenja, Prethodne napomene, br. 18,3) Stoga svećenik maže svetom krizmom glavu svakog krštenika, nakon što je izgovorio ove riječi koje objašnjavaju značenje tog čina: "Bog... te maže krizmom spasenja da se pribrojiš njegovu narodu i ostaneš ud Krista svećenika, proroka i kralja za život vječni" (isto, br. 98).

Braća i sestre, kršćanski se poziv sav sastoji u ovome: živjeti ujedinjeni s Kristom u svetoj Crkvi, kao dionici istog posvećenja da vršimo isto poslanje, na ovome svijetu, donoseći plodove koji traju zauvijek. Oživljavan jednim Duhom, naime, sav Božji narod sudjeluje u službama Isusa Krista, "Svećenika, Proroka i Kralja", i odgovoran je za poslanje i služenje koje odatle proistječe (usp. KKC, 783-786). Što znači biti dionici Kristova kraljevskog i proročkog svećeništva? To znači učiniti od sebe Bogu ugodnu žrtvu (usp. Rim 12, 1), dajući mu svjedočanstvo životom vjere i ljubavi (usp. *Lumen gentium*, 12), stavljajući ga u službu drugih, po primjeru Gospodina Isusa (usp. Mt 20, 25-28; Iv 13, 13-17). Hvala!

[1] "Virgineo fetu genitrix Ecclesia natos / quos spirante Deo concipit amne parit. / Caelorum regnum sperate hoc fonte renati".

U sklopu pozdrava vjernicima na arapskom i talijanskom jeziku

Mjesec svibanj je posvećen Gospi. Pozivam vas da njegujete pobožnost prema Majci Božjoj svakodnevnim moljenjem krunice, moleći posebno za mir u Siriji i čitavom svijetu.

[...]

Njegujte pobožnost prema Majci Božjoj svakodnevnim moljenjem krunice, da poput Majke Božje, prihvaćajući Kristova otajstva u svome životu, uzmognete sve više biti dar ljubavi za sve.